தவறான புரிதல்கள்

தவறான புரிதல்களின் முகத்திரையை கிழித்தெறிதல்

ஸையித் ஹமீத் மோஹ்ஸின்

இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்

ஏறக்குறைய 7 ஆண்டுகளாக பல இடங்களிலிருந்து சேகரித்த சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அச்சடிக்கப்பட்ட, ஆரோக்கிய உபதேசங்கள் அடங்கிய, கிறிஸ்தவ ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை, பல மணி நேரம் கொடுத்து, பல இலட்சங்கள் செலவு செய்து மின் நூல்களாக (E-Books) இலவசமாக (மத்தேயு 10:8) உங்கள் கரங்களில் கொடுப்பதற்கு, அற்பரும் நீசருமான எங்களை பயன்படுத்தின உன்னத தேவனுக்கே சகல கனமும் மகிமையும் துதியும் உரித்தாவதாக. இதைப் போன்ற இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை தரவிறக்கம் (Download) செய்ய எங்களுடைய இணையதளத்தை சொடுக்கவும்/பார்க்கவும்: www.WordOfGod.in

95 சதவீத புத்தகங்கள் அச்சில் இல்லாதவைகளும், காப்புரிமை முடிந்தவைகளுமே. மீதமுள்ள புத்தகங்கள், நல்ல உபதேசங்களை கொண்டிருப்பதால், முடிந்தவரை ஆசிரியரின் உரிமையோடு மின்-நூலாக, இலவசமாக வெளியிடுகிறோம். ஒருவேளை உங்களுடைய புத்தகம் இப்படி இலவசமாக மின்-நூல் (E-Book) வடிவில் வரக்கூடாது என்று நினைத்தீர்களானால், தயவு செய்து எங்களை மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய WhatsApp எண்ணிற்கோ, மின் அஞ்சலிலோ (Email) எங்களுக்கு தெரியப்படுத்துங்கள். உடனடியாக எங்களுடைய இணையதளத்திலிருந்து எடுத்துவிடுகிறோம்.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

Wishing you in the mighty name of Jesus Christ

We had collected several thousands of old Tamil Spiritual Books which are rich in Sound Doctrines across various places of India for 7 years. Some of them are more than 200 years old books. We have spent millions of hours and money in scanning them and coverting them to E-Books. The work is still in progress. These E-books are published completely free of cost (Matt 10:8) forever. We give all the praise and glory to God for giving this wonderful opportunity to server Him. You can download thousands of similar Tamil Christian E-books from our website www.WordOfGod.in completely free of cost at any time.

95% of these E-Books are not being printed now and their copyrights are already expired. The remaining books are sent as E-Books mostly with the permission from the Authors. If you feel that your books should not be published as E-Book freely, kindly execuse and forgive us. Please let us know the book details by WhatsApp or Email we will remove them from our website.

WhatsApp/SMS: +91 90 190 490 70 / +91 7676 50 5599

Email: wordofgod@wordofgod.in

தவறான புரிதல்கள்

தவறான புரிதல்களின் முகத்திரையை கிழித்தெறிதல்

ஆசிரியர்
ஸையத் ஹமீத் மோஹ்ஸின்

தமிழாக்கம்
சேயன் இப்ராஹிம்

வெளியீடு

SALAAM Centre

ஸலாம் சென்டர்
65, முதல் மெயின், எஸ.ஆர்.கே கார்டன்
ஜெயநகர் கிழக்கு, பெங்களூரு - 560041
கைபேசி: +91 9901129956 / +91 9945177477 / +91 9945188488
E-mail: salaamcentrebangalore@gmail.com

THAVARANA PUTHIRTHAL (Tamil).
ISLAM, Facts vs. Fictions (English).
Copyright © 2013 SYED HAMID MOHSIN.
ISBN: 978-81-928089-6-3

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the author, except for the situation below which is permitted.

For Reprinting

Reprinting or reproducing this book on the condition that absolutely no change, addition, or omission is introduced is permitted free of charge. To make high quality reprints, you may contact the author / Salaam Centre to obtain free copies of the soft copy or printing files of this book.

The Web Site of this book :

This e-book is available on the Web, world wide at:

www.misconceptions.in , www.quranforall.in

Price:

Printed and Published by :
SALAAM CENTRE
65, Ist main, S.R.K. Garden, Jayanagar, Bangalore – 560 041
Contact: +91 99011 29956 / +91 99451 77477 / 080-2663 9007
Email: salaamcentrebangalore@gmail.com

பொருளடக்கம்

* பொய்யும் மெய்யும் 1
* அன்பு நம்மை ஒன்றிணைக்கிறது 4
* ஒரே மாதிரியான மாறாத பிரச்சாரம் 5
* ஒரு சார்பான வரலாறு 7
* பலதார திருமணம் 7
* தனிச்சட்டம் 9
* ஹஜ் மானியம் 10
* முஸ்லிம் ஜனத்தொகை 11
* முஸ்லிம்களை தாஜா செய்தல் 13
* பாகிஸ்தானும் இந்திய முஸ்லிம்களும் 16
* 786 17
* பிறையும் நட்சத்திரமும் 19
* விஷமப்பிரச்சாரம் 19
* பாக்கிஸ்தான் கொடி 20
* விரும்பத்தகாத இறைச்சி 20
* காதல் ஜிகாத் 21
* வந்தேமாதரம் 24
* திப்புசுல்தான் 27
* தலாக் 38
* குலா 41
* பத்வா 43
* குப்ர் - காபிர் 45
* முஸ்லிம்கள் அசைவ உணவு உண்பதேன்? 47
* அசைவ உணவு வன்முறையைத் தூண்டுகிறதா? 50

* ஹலால் - ஹராம் 51
* இஸ்லாமிய முறைப்படி விலங்குகளை அறுப்பது 52
* மதுபானங்கள் - சூதாட்டம் - தடை 53
* கற்பழிப்பு - பாலியல் பயங்கரவாதம் 56
* கற்பழிப்பு - விபச்சாரம் வேறுபாடு 57
* இஸ்லாமிய அரசு - முஸ்லிம் நாடு வேறுபாடு 59
* முஸ்லிம்கள் - முஹம்மதியர்கள் 61
* ஷியா - சுன்னி முஸ்லிம்கள் 64
* உருது ஒரு அந்நிய மொழியா? 68
* இஸ்லாத்தில் சமயத் தலைமை இல்லை 69
* பள்ளிவாசல் அல்லது மஸ்ஜித் 71
* பள்ளிவாசல் சில முக்கிய அம்சங்கள் 73
* இந்த முழு உலகும் பள்ளிவாசலே 73
* தொழுகை அழைப்பு 75
* முஸ்லிம்கள் கஅபாவை வணங்குகிறார்களா? 78
* முஸ்லிம்கள் கருங்கல்லை வணங்குகிறார்களா? 80
* ஏன் முஸ்லிமல்லாதவர்கள் மக்காவில் நுழைய அனுமதிக்கப்படுவதில்லை 82
* தர்கா - பள்ளிவாசல் வித்தியாசம் என்ன? 84
* மதரஸாக்கல்வி 88
* ஏன் இறைவனுக்கும்-நபிகளாருக்கும் உருவப்படங்கள் இல்லை 92
* நபிகளார் இஸ்லாத்தை வாளால் பரப்பினார்களா? 96
* இஸ்லாம் வன்முறை மூலம் பரப்பப்பட்டதா? 100
* புராதன எதிர் - நவீன வெறுப்பு 110
* விஷம் கக்கும் வகுப்புவாத அரசியல் 125

* ஜிகாத் 130
* ஜிகாத்தின் பல பரிமாணங்கள் 130
* பெரிய ஜிகாத் 130
* மிக உயர்ந்த ஜிகாத் 132
* சிறிய ஜிகாத் 132
* சமூக ஜிகாத் 134
* போர் பற்றி நபிகளார் கூறுவதென்ன? 137
* ஜிகாத் - தவறான விளக்கம் 141
* சமயத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துதல் 146
* ஒடுக்குமுறை பயங்கரவாதம் வேறுபாடு என்ன? 150
* இஸ்லாமோபியாவை உருவாக்குதல் 157
* பயங்கரவாதத்தின் வேர்கள் 161
* பயங்கரவாதம் - ஊடகங்களின் இரட்டை நிலை 169
* வன்முறை-பயங்கரவாதம்-இன அழிப்பு பட்டியலில் மேற்கு நாடுகளுக்கு முதலிடம் 172
* தற்கொலை குண்டுவெடிப்பு இஸ்லாத்தில் தடை 181
* இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதம் 188
* கடந்த காலமும்-எதிர்காலமும் 192
* பெண்கள் - இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம் 200
* இஸ்லாத்தில் பெண் உரிமைகள் 203
* இஸ்லாத்தில் பெண்களின் கடமைகள் 207
* முக்காடு அல்லது புர்கா 208
* கோஷா - நவீனத்தின் வெளிப்பாடு 213
* வாரிசுரிமை சொத்தில் பெண்களின் பங்கு 213
* பெண்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லையா? 217
* பெண் கல்வியும் வாகனம் ஓட்டும் உரிமையும் 219

* பலதார திருமணமும் ஒருதார திருமணமும் 220
* மேற்கத்திய ஆயுதம் 220
* ஜுடிஸம் - பலதார திருமணம் 222
* கிறிஸ்துவம் - பலதார மணம் 223
* ஹிந்துயிஸம் - பலதாரமணம் 225
* மேற்கத்திய சமூகம் - பலதார திருமணம் 226
* இஸ்லாம் - பலதார திருமணம் 228
* விதவைகள்-விவாகரத்தான பெண்களின் மறுமணம் 233
* முஹம்மது(ஸல்) அவர்களின் குடும்ப வாழ்க்கை 237
* தவறாகப்புரிந்து கொண்ட குர்ஆன் வசனங்கள் 241
* நன்றி 255
* ஆதார நூல்கள் 258

முன்னுரை

பிரச்னைகள் மிகுந்த ஒருகாலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். மக்களிடையே பிளவுகளை ஏற்படுத்தும் வண்ணமே உலகில் தேசிய அரசுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சமய, சாதி, மொழி உணர்வுகளைத் தூண்டி விட்டு அதனைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப்பயன் படுத்திக்கொள்ள முயலும் சில சக்திகளின் செயல்பாடுகள் காரணமாக சமூகங்களுக்கிடையிலான சுமுக உறவுகளுக்கு தொடர்ந்து பயமுறுத்தல் இருந்து கொண்டே வருகிறது. சமயங்களின் வழியாக ஆன்மீக ஆறுதலைப் பெறுவதற்கு மாறாக, அவற்றை மக்களைப் பிளவுபடுத்தும் கருவிகளாகப் பயன் படுத்துகின்றனர். வணிகமயமும், நுகர்வுக் கலாச்சாரமும் மக்களைக் கொள்ளையடித்து நாடுகளின் இயற்கை வளங்களையும், அமைதியையும் சீர் குலைக்கின்றன. உலகப் பெரும் வல்லரசுகளின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள நுகர்வு கலாச்சாரச் சக்திகள், தங்களது தொழிற்சாலைகளின் சக்கரங்கள் தொடர்ந்து சுழல வேண்டுமென்பதற்காக, போர்களைத் தூண்டிவிடவும் தயாராக உள்ளன. இவர்களது இத்திட் டங்களை அம்பலப்படுத்த வேண்டிய கல்வி நிறுவனங்கள் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள், ஊடகங்கள் ஆகியன அவர்களைச் சார்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றை விமர்சித்திடத் தயங்குகின்றன. அவர்களது ஆதரவில்லாமல் பொது சமூகத்தின் குரலைக் கேட்க முடியாது என்ற நிலை உருவாகி விட்டது.

போர் ஆயத்தங்களைத் துவக்குவதற்கு முன்னரே முஸ்லிம்களை இழிவுபடுத்தியும், அவர்களைப் கோபமூட்டும் வகையிலும் ஊடகங்கள் செய்திடும் ஒரே மாதிரியான வெறுப்புப் பிரச்சாரம் துவங்கி விடுகிறது. இவை

சமூகங்களின் நல்லுறவுகளுக்குப் பெரும் பாதகங்களை விளைவிக்கின்றன. உலக மயமாக்கப்பட்ட செய்தி ஊடகங்களின் வாயிலாக தொடர்ந்து பொய்ப்பிரச்சாரம் செய்யப்படுவதை நாம் கண் கூடாகப் பார்க்கிறோம். "நீங்கள் எங்களுடன் இருங்கள்; அல்லது பயங்கரவாதிகளுடன் இருங்கள் என்ற தத்துவம் நடுநிலையாளர்களையும், முடிவெடுக்காதவர்களையும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப முடிவெடுக்க இயலாமல் அமைதிகாப்பவர்களையும் வாயடைக்கச் செய்து விட்டது.

இஸ்லாம், முஸ்லிம் என்ற வார்த்தைகள், தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய ஆயுதங்களை தோளிலே சுமந்து கொண்டு திரிகின்ற சிவந்த கண்களைக் கொண்ட தாடி வைத்திருக்கும் போராளிகளின் பிம்பங்களையே நம் கண்முன் கொண்டு வருகின்றன. இந்த பிம்பங்களே நமது ஊடகங்களிலும், திரைப்படங்களிலும், பத்திரி கைகளிலும் பெருமளவு ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றன. ஜிகாத், முல்லா, முஜாஹிதீன், ஃபத்வா, ஷியா, சன்னி, வஹாபி, மதரஸா போன்ற வார்த்தைகளைச் சுற்றியே அரசியல் விவாதங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த வார்த்தைகள் மேற்கு உலகம் நடத்தி வருகின்ற பயங்கர வாதத்திற்கு எதிரான "போரை" நியாயப்படுத்துகின்றன.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக, ஊடகங்கள் முஸ்லிம் சமுதாயத்தைக் குறி வைத்து திட்டமிட்டமுறையில் அவதூறுப்பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றன. இந்த ஒரு சார்பு நிலைக்கு வரலாற்றில் காணப்படும் தவறான, திரிக்கப்பட்ட தகவல்களும் அரசியலுமே காரணங்களாகும். எனவே ஏழைகள், அதிகாரமற்றவர்கள் ஆகியோரின் நம்பிக்கைகளும் அவர்களது சமூகச் சிறப்பியல்களும் அவதூறுக்கு உள்ளாக்கப் படுகின்றன. உலகில் நடைபெறும் அனைத்துக் கேடுகளுக்கும் முஸ்லிம்களே காரணம் எனக்குறை கூறப்படுகிறது. வல்லரசு நாடுகளின் பயங்கரவாதத்திற்கும் பொருளாதாரச் சுரண்டல் களுக்கும் பலியானவர்கள் "பயங்கர வாதிகள்" என்று குற்றம் சாட்டப்படுகின்றனர். "ஜிகாத்" அப்பாவிமக்களுக்கு எதிராக நடத்தப்படும் போர் எனத் தவறான முறையில் வியாக்யானம் செய்யப்படுகின்றது.

எண்ணெய்க்கிணறுகள் மீதும் எண்ணெய் வளங்களின்

மீதும் கண் வைத்துள்ளவர்கட்கு வெறுப்புணர்வும், போர்களும் அவசியத் தேவைகளாக உள்ளன என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. அவர்களின் இந்த விளையாட்டை நன்கு கண்காணித்து பொய்ப்பிரச்சாரத்தைத் தோலுரித்துக் காட்ட வேண்டிய தருணம் இப்போது வந்து விட்டது. ஒருவருடைய நம்பிக்கையை இன்னொருவர் புரிந்து கொள்ளச் செய்வதற்கான நேர்மறை முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது மக்களை ஒன்றிணைப்பதற்கும் ஒருவரது வலிமையிலிருந்து இன்னொரு பயன்பெறவும் உதவி புரியும் என்பது திண்ணம்.

மக்களிடையே தோன்றியுள்ள தவறான எண்ணங்களை வலுப்படுத்துவதில் மேற்கத்திய நாடுகள் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன. "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரானது" என்று கூறி நடத்தப்பட்ட போர்களில் இலட்சக்கணக்கான மத்திய கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். இவை "நாகரீகங்களுக்கிடையிலான மோதல்கள்" என்றும் "வெள்ளையர்களின் மேலாண்மையை நிலை நாட்டச் செய்திட்ட போர்கள்" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். இரு தேசக்கொள்கையும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இதனையே செய்தது. அறிவார்ந்த ரீதியிலும் கொள்கை ரீதியிலும் இந்தப் போக்குகளையும் அச்சங்களையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். ஆனால் தற்போது நடந்து வரும் விவாதங்கள் ஒரு சார்பானவை. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் மீது மேற்கத்திய நாடுகளின் தலையீடு பற்றியோ, அல்லது சில பலவீனமான நாடுகளில் மேற்கத்திய நாடுகளின் ஆதரவுடன் நடத்தப்படும் இராணுவப் புரட்சிகள் பற்றியோ அந்நாடுகளில் தங்களுக்கு வேண்டிய சர்வாதிகாரிகளை ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்த்துவது பற்றியோ மக்களிடையே எந்த விதமான விழிப்புணர்வையும் உருவாக்குகின்ற விதத்தில் இந்த விவாதங்கள் அமையவில்லை. ஐரோப்பியர்கள் யூதர்களின் மீது நிகழ்த்திய கொடுமைகளைக் காரணம் காட்டி மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் இஸ்ரேல் நடத்தி வருகின்ற அராஜகச் செயல்கள் பற்றியும் இந்த விவாதங்கள் பேசப்படுவது இல்லை. அமைதியாகவும் நல்லிணக்கத்துடனும் வாழ்ந்திட முன்னேற்றப் பாதையில் அடியெடுத்துச் செல்ல மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கி வரச் செய்யும் முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். இதனை நிறைவேற்றிட ஒரு சார்பான போக்குகளையும்,

அச்சங்களையும் கொள்கை ரீதியில் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இந்த சமூக நடவடிக்கைகள் அனைத்து மக்களையும் ஊடுருவிச் செல்ல வேண்டும். அதன் மூலமே அனைத்து சமூக மக்களின் வாழ்வினை மேம்படுத்த முடியும். வகுப்புவாத மற்றும் பயங்கரவாத அரசியலின் பின்னணியில் உள்ள உண்மைகளை சமுதாயத்தின் அனைத்துத் தளங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

இந்தியத் துணைக் கண்டம் தற்போது சந்தித்து வருகின்ற மிகப்பெரும் பிரச்னைகளை பற்றி விவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்ற சூழலில், இந்தியாவில் வாழும் இந்து-முஸ்லிம்களின் உறவுகளைச் சீர்குலைக்கின்ற விதத்தில் ஒரு சராசரி இந்தியனின் உள்ளத்தில் முஸ்லிம்களைப் பற்றி இருக்கின்ற தவறான கருத்துக்களைப் பற்றி இந்நூல் விரிவாகப் பேசுகிறது. இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை விளக்க வேண்டுமென்ற நோக்கிலும் இந்திய முஸ்லிம்களின் கலாச்சார மரபுகள் எங்ஙனம் இந்திய நாட்டிற்கேயுரிய சிறப்பியல்புகள், பழக்க வழக்கங்கள், சுற்றுப்புறச் சூழல்கள் போன்ற அம்சங்களால் உருமாற்றம் பெற்றுள்ளன என்பது பற்றியும் இந்நூல் விளக்குகிறது. பிரச்னைகளை நன்கு அலசி ஆராய்ந்து, அவற்றின் பல்வேறு நிலைப்பாடுகளையும் பிரித்தறிந்து அவை எங்ஙனம் உலக வல்லரசுகள், பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர், தேர்தல் அரசியல்கள், சில சுய நலசக்திகள் அரசியல் லாபத்திற்காக மேற்கொள்ளும் தவறான பிரச்சாரங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையன என்பதைப்பற்றியும் இந்நூல் விளக்குகிறது. முஸ்லிம்கள் அனைவரும் அப்பாவிகள் என்று நிரூபித்திடச் செய்யும் முயற்சியோ அல்லது பழி அனைத்தையும் பிறர் மீது சுமத்தும் நோக்கமோ இதில் இல்லை. முஸ்லிம்களின் குறைபாடுகள், மாறுபாடுகள், வழி தவறிய செயல்கள் ஆகியனவும் இந்நூலில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

மற்றவர்களின் மீது, குறிப்பாக மேற்கத்திய நாட்டினர் மீது முஸ்லிம்கள் கொண்டிருக்கும் நியாயமான மனக்குறைகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியே இது என்றும் கருதலாம். பயங்கரவாத வன்முறைச் செயல்களுக்கு முஸ்லிம்களே காரணம் என்று உச்ச தொனியில் செய்யப்படும் கொடூரமான பிரச்சாரங்களுக்கிடையே முஸ்லிம்களின் நியாயமான

மனக்குறைகள் எடுபடாமலேயே போய் விடுகின்றது. முஸ்லிம்களுக்கு ஊடக பலம் இல்லாத காரணத்தால், தங்களது தரப்பு நியாயத்தை முறையாகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்ற வாய்ப்புகளும் அவர்கட்குக் குறைவாகவே உள்ளன. எனவே முஸ்லிம்கள் தரப்பு நியாயத்தைப் பிறர் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் முறையில் எடுத்துரைத்து அவர்கள் எண்ணுவதையும், உணர்வதையும் வெளிப்படுத்தி அது எந்த அளவிற்கு பொதுவான உலகக் கருத்தோடு ஒத்துப் போகிறது அது எங்கு மற்றவர்களின் கருத்துக்களோடு மோதுகிறது என்பதைப் பற்றியும் விளக்குகின்ற ஒரு முயற்சியே இது எனலாம். இஸ்லாம்-மேற்கு உலகினர் என்ற இரு தரப்பினருக்குமிடையேயுள்ள சாதகமான மற்றும் பாதகமான அம்சங்களைப் பட்டியலிடுகின்ற ஒரு "வரவு-செலவு அட்டவணையாக" இதனை கருதிட வேண்டாம். இரு தரப்பினரிடையேயும் அதிக அளவில் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி ஒத்துழைப்பிற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கிட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நாங்கள் இதனைப் பல ஆண்டுகளாகவே செய்து வருகிறோம். அதனை மேலும் விரைவுபடுத்த வேண்டிய தேவை இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. எங்களோடு சமூக ஆர்வலர்கள், ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட தனி நபர்கள் என அனைவரும் சேரவேண்டும். இந்த மிக முக்கியமான பணிக்கு உதவுவதற்காகவே "தவறான புரிதல்கள்" என்ற நூலைக் கொண்டு வந்துள்ளோம்.

மொழிபெயர்ப்பாளரின் உரை

பெங்களூரு "ஸலாம் சென்டரின்" நிறுவனரும், தலைவருமான ஜனாப் ஸையத் ஹமீத் மோஹ்ஸின் எழுதியுள்ள "Mis Conception" என்ற ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கமே "தவறான புரிதல்கள்" என்ற இந்நூலாகும். இந்நூலை மொழி பெயர்க்கின்ற பணியினை எனக்கு வழங்கிய அவருக்கும், எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்விற்கும் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இஸ்லாத்தைப் பற்றியும், முஸ்லிம்களைப்பற்றியும் உலகளாவிய அளவிலும், இந்திய அளவிலும் நிலவி வருகின்ற தவறான கருத்துக்கள், எண்ணங்கள், புரிதல்கள், பொய்ப் பிரச்சாரங்கள், அவதூறுப் பிரச்சாரங்கள் ஆகிய அனைத்திற்கும் விரிவான முறையில் ஆதாரங்களைத் திரட்டி தக்க முறையில் பதில் தந்துள்ளார் இந்த நூலின் ஆசிரியர் ஜனாப் ஸையத் ஹமீத் மோஹ்ஸின் அவர்கள். இந்த விஷயங்கள் பற்றி ஏற்கனவே பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ள போதிலும் அந்த வரிசையில் வந்துள்ள இந்நூல் பிற நூல்களை விடவும் சிறப்பானது என்பதைப் படிக்கின்ற வாசகர்கள் உணர்ந்து கொள்வர் என்பது திண்ணம். பிற சமய மக்களின் உள்ளங்களில் நிலவி வருகின்ற தவறான எண்ணங்களைப் போக்கவே ஆசிரியர் இந்நூலை எழுதியுள்ள போதிலும் முஸ்லிம்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய வரலாற்று ரீதியான பல செய்திகள் இதில் உள்ளன.

எனது மொழி பெயர்ப்பின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை முழுவதும் படித்துச் சரிபார்த்து எழுத்துப் பிழைகளையும், இலக்கணப்பிழைகளையும் திருத்தி செழுமைப்படுத்திய கடையநல்லூர் மசூது தைக்கா மேல்நிலைப் பள்ளியின் ஓய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர் ஜனாப் சேவரையன் அப்துல் ஹுஸைன் சார் அவர்கட்கும், இதனைச் சிறந்த முறையில் கணினி அச்சுச் செய்த தந்த கடையநல்லூர் "மூன் ஆப்செட்" சகோதரர் எம்.எஸ். ஜாகிர் ஹுசைன் அவர்கட்கும் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேயன் இப்றாகிம்

(சே.அ.முஹம்மது இப்ராகிம்)

பொய்யும் மெய்யும்

பொதுமக்கள், தனிநபர்கள், நாடுகள், சமயங்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான சமநிலை தொடர்ந்து மாறிவரும் ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது மக்களின் உள்ளத்தில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவை நம்மையும் நமது செயல்களையும் தொடர்ந்து விளங்கிக் கொள்ளச் செய்வதோடு நமது நம்பிக்கைகளிலும், போதனைகளிலும், பழக்க வழக்கங்களிலும் சேர்ந்துள்ள தூசியையும், புழுதியையும் விலகி ஓடச் செய்து கொண்டிருக்கிறது..

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு இஸ்லாம் வந்து ஓராயிரம் ஆண்டுகள் ஆன பின்னரும் இஸ்லாத்தின் மீது பல்வேறு விதமான விமர்சனங்கள் இன்றைக்கும் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் சகித்துக் கொள்ள இயலாத ஒரு மன நிலையில் இந்தத் துணைக் கண்டத்தில் வாழ்ந்திடவில்லை. இந்த இரு சமய மக்களும் இந்த மண்ணிலேயே பிறந்து, இந்த மண்ணில் பாய்கின்ற கங்கை, சிந்து நதியின் நீரைக் குடித்து வாழ்ந்து வருகின்றவர்களே. கலை, நாகரீகம், பண்பாடு, மரபுகள் என அனைத்து அம்சங் களிலும் இந்த இரு சமய மக்களும் தங்களது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். எனினும், ஊடகங்களின் தவறான பிரச்சாரம் காரணமாகவும், பிரித்தாளும் அரசியல் மற்றும் முரண்பட்ட அரசியல் நலன்கள் காரணமாகவும், இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையிலான உறவில் சந்தேகக்கோடுகள் தோன்றியுள்ளன. அண்டை வீட்டுக்காரர்களுக்கிடையில் இடைவெளி அதிகரித்து வருகிறது. இதற்கு முன்னர் எந்த விதமான பிரச்னைகளும் இல்லாத இம் மக்களுக்கிடையில் அரசியல் காரணமாகப் பிளவுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

அரேபியாவில் இஸ்லாம் தோன்றிய நூறு ஆண்டுகளுக் குள்ளாகவே சிந்துச் சமவெளிப் பகுதியின் கதவுகளை அது தட்டியது. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்பே பல சூபி ஞானிகளும், சமய அறிஞர்களும் தங்களது ஆசிரமங்களை நிறுவி அனைத்து சமய நம்பிக்கை கொண்ட மக்களிடமும் ஆன்மீகம் மற்றும் அமைதி பற்றி பிரச்சாரம் செய்தனர்.

ஏராளமான சூபி ஞானிகள் சமாதானம், அன்பு, நல்லிணக்கம் ஆகிய செய்திகளை மக்களிடையே போதித்து அதன் மூலம் அனைத்துத் தரப்பினரின் மரியாதையையும், அன்பையும் பெற்றிருந்தார்கள். இந்த ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பரஸ்பர நல்லெண்ணம் மூலமாக இந்துவும், இஸ்லாமும் இணைந்த புதிய கலாச்சாரமும், மொழிகளும், கட்டிடக் கலையும் உருவாகின. ஹிந்துஸ்தானி இசை, கவ்வாலி, கஜல், உருது, மொகலாய சமையற்கலை, மொகல் வண்ணம் பூச்சு, சீக்கிய சமயம், ஆரிய சமாஜம் போன்றவை இரு சமய மக்களின் புரிதல் காரணமாகவே உருவாகின.

வம்சங்கள் வந்து போயின. போர்கள் எல்லைகளை மாற்றியமைத்தன. அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. புதிய இயக்கங்கள் தோன்றின. அரசுகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. உறவுகளில் தாக்கம் ஏற்பட்டது. கி.பி.1857ல் மொகலாயப் பேரரசு முற்றிலுமாக வீழ்ச்சியடைந்து ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய நாட்டை தங்களது முழுக்கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தனர். இந்தப் புதிய காலனி அரசு மரபு வழியால் ஒன்றிணைந்திருந்த இந்திய மக்களை பிளவுபடுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது. அலுவலகப் பணிகளுக்கு எழுத்தர்களைத் தயார் செய்திட உருவாக்கப்பட்ட அவர்களின் கல்விக் கொள்கை மக்களைப் பிளவு படுத்தும் ஒரு கருவியாகவும் பயன் படுத்தப்பட்டது. சமய அடிப்படையின் காரணமாக எந்த விதமான பகையுணர்ச்சியும் கொண்டிராத மக்கள் தங்களுக்குள் "நாமா-அவர்களா?" என்று எண்ண ஆரம்பித்தனர்.

கல்வியில் பின் தங்கியிருக்கும் இந்திய முஸ்லிம்கள் இங்கு வாழும் பிற சமய மக்களிடம் தங்களது நிலையினை எடுத்துச் சொல்ல இயலாத நிலையில் இருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக அவர்களது பிம்பம் பாதிப்பிற்குள்ளாகியுள்ளது.

அவர்களைப் பற்றி பொய்யும், புனைசுருட்டும் வெற்றி கரமாகப் பரப்பப்பட்டுள்ளன. திரித்து எழுதப்பட்டுள்ள வரலாற்று நூல்கள் ஒன்றுமறியாத மக்களின் உள்ளங்களில் விஷத்தை விதைத்துள்ளது. முஸ்லிம்களின் குறைகள் மிகைப் படுத்தப்பட்டு அவர்களது சாதனைகள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுக்கும் பிற மக்களுக்குமிடையிலான பரஸ்பரக் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே முஸ்லிம்களுக்கும், பிற சமய மக்களுக்குமிடையிலான பரஸ்பரத் தொடர்புகளை மீண்டும் ஏற்படுத்தி அதனை மேலும் மேம்படச் செய்ய வேண்டிய அவசரத் தேவை தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இல்லையென்றால் தற்போது நிலவி வரும் தப்பெண்ணங்களும், தவறான செய்திகளும் நிலைமையை மேலும் சிக்கலாக்கி விடும் அபாயம் உள்ளது.

அன்பு நம்மை ஒன்றிணைக்கிறது

தீவிரவாதிகளும், குற்றவாளிகளும், அரசியல்வாதிகளும் மக்களின் சமய உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டு இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் பெரும் பிளவினை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முக்கியமான இந்திய அரசியல் தலைவர் ஒருவர் "இந்தியாவில் முஸ்லிம்களை "நம்மவர்களாகக் கருதும் மனப்பான்மை மாறி "அவர்களாகக்" கருதும் மனப்பான்மை ஏற்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த மனப்பான்மை தற்போது பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கும் கூட முஸ்லிம்கள் இந்திய தேசிய நீரோட்டத் தினுள் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதே உண்மையான நிலவரமாகும்.

பொய்யும், அரைகுறை உண்மையும் பரப்பப்பட்டு அதன் காரணமாக ஏற்படும் பரஸ்பர அவநம்பிக்கையே வகுப்பு வாதத்தை வேரூன்றி வளரச் செய்கிறது. எனவே வகுப்பு வாதிகள் அனைத்து விதமான உபாயங்களையும் கையாண்டு வெறுப்பையும் உணர்ச்சியையும் தூண்டுகிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்கள் மீதுதேவையற்ற வெறுப்பைத் தூண்டுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு சாராரிடம் இல்லாத பெருமையை மிகைப்படுத்திக் கூறி வருகிறார்கள். ஒரு பிரிவினரைக் கேலிசெய்வதும், ஒரு பிரிவினரின் முக்கியத்துவத்தையும், அதிகாரத்தையும், பெருமையையும் மிகைப்படுத்திக் கூறுவதுமே அவர்கள் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வரும் வழிமுறைகளாக உள்ளன. மக்களிடையே செல்லுபடியாகும் என்று எண்ணிக் கொண்டு திரித்து எழுதப்பட்டுள்ள வரலாற்றைப் பரப்பிடவும், புகழை மறைத்திடவும், மூடுண்ட

மனப்பான்மையை வளர்த்திடவும் இந்த புதிய உபாயங்களை அவர்கள் மேற்கொள்கிறன்றனர்.

இந்தியாவில் 20 கோடி முஸ்லிம்கள் உள்ளனர். இவர்களின் மாண்பினைக் குலைக்கும் வண்ணம் பிரச்சாரங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது சமூகங்களுக்கிடையே போட்டியை ஏற்படுத்தி ஒரு சிறிய சம்பவம் கூட வன்முறை மோதலுக்குக் காரணமாக அமைந்து விடுகிறது. சமயம், மக்களிடையே சகோதரத்துவ அன்பையும், பரஸ்பர மரியாதையையும் ஏற்படுத்தும் ஒரு நேர்மறையான சக்தியாக இருந்திட வேண்டும். ஆனால் சமயச் சார்பற்ற பன்முக ஜனநாயக அமைப்பு கொண்ட ஒரு நாட்டின் குடிமக்களாக நாம் நடந்து கொள்வதில்லை. யார் இதனைச் செய்தார்கள்? ஏன் செய்தார்கள் என்ற கேள்விகள் பதில் அளிக்கப்பட வேண்டிய கேள்விகளே! ஆனால் வாரி இறைக்கப்பட்டுள்ள சேறு முற்றாகத் துடைக்கப்படவேண்டும் என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

இந்தியாவிலுள்ள இந்த இரண்டு சமூகங்களுக்கிடையே பரஸ்பரத் தொடர்புக்கான வாயில்கள் திறந்து விடப்பட்டால் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். அதன் மூலமே அவர்கள் சமூக, கலாச்சார, வரலாற்றுச் சூழலில் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்ள முயற்சிகள் மேற்கொள்ள முடியும். மற்றவர்களின் நம்பிக்கையை மதித்து நடப்பதன் மூலமே, சமூக நல்லிணக்கத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் கட்டிட முடியும். வெறுப்பு நம்மை பிரிக்கிறது. அன்பு நம்மை இணைக்கிறது இந்த தாரக மந்திரமே நட்புறவை வலுப்படுத்தி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நாம் பாடுபடுவதை உறுதி செய்யும்.

ஒரே மாதிரியான மாறாத பிரச்சாரம்

முஸ்லிம்களைப் பற்றியும், அவர்களது செயல்பாடுகள் பற்றியும் தொடர்ந்து ஒரே மாதிரியான கருத்துக்களே காலங் காலமாக பரப்பப்பட்டு வருகின்றன. முஸ்லிம்களுக்கென்று தனிச் சிவில் சட்டங்கள் இருப்பதால் முஸ்லிம் ஆண்கள் நான்கு பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். அது

போல் முத்தலாக் (மூன்று முறை சொல்வது) என்று கூறி வேண்டாத மனைவியரை விவாகரத்துச் செய்து விடுகின்றனர் என தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அது போல் முஸ்லிம்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் ஆர்வம் காட்டு வதில்லை என்றும் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்வது முஸ்லிம்களின் மக்கட் தொகை பெருகி வெகு சீக்கிரத்தில் அவர்கள் பெரும்பான்மை மக்களின் எண்ணிக் கையை விட அதிகமாகி விடுவார்கள் என்ற பிரச்சாரத்திற்கு வழி வகுக்கிறது. வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் உள்ள திரிபுகள் எரிகின்ற தீயில் மேலும் எண்ணெய் ஊற்றுவது போல் அமைந்துள்ளன.

முஸ்லிம்கள் கட்டாய மதமாற்றத்தில் ஈடுபட்டார்கள். கோவில்களை இடித்தார்கள், இடித்த கோவில்களின் இடிபாடுகளின் மீது பள்ளிவாசல்களைக் கட்டினார்கள். சிலைகளைச் சேதப்படுத்தினார்கள் என்ற பொய்ப் பிரச்சாரங்களைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதன் மூலம் தங்களது "பழிவாங்கும்" செயல்களை நியாயப்படுத்த வகுப்புவாதிகள் முயற்சிக்கிறார்கள்.

முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே கட்சிக்குத்தான் வாக்களிக்கிறார்கள் என்ற தவறான பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்ளும் அவர்கள், சில முஸ்லிம் அமைப்புகள் தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதை "சிறுபான்மை அரசியல்" என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். மத்திய அரசும், சில மாநில அரசுகளும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பிறந்த நாளை அரசு விடுமுறை நாளாக அறிவித்ததையும், முஸ்லிம்களின் பொருளாதார நலன்களுக்காக சில திட்டங்களை அறிவித்ததையும் "வாக்கு வங்கி அரசியல்" என்றும், சிறுபான்மையினரைத் திருப்திப்படுத்தும் முயற்சிகள் என்றும் இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறு மனரீதியிலான மோதலுக்கும் பிளவிற்கும் வழி வகுக்கிறார்கள்.

ஒரு சார்பான வரலாறு

வரலாற்று நாயகர்களான ஔரங்கசீப், திப்புசுல்தான் ஆகியோரை ஒருதலைச் சார்பானவர்களாகச் சித்தரிப்பதன் மூலம் இந்து முஸ்லிம்களிடையே பிளவை ஏற்படுத்தி தங்களது இன்றைய அரசியல் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்திட அவர்கள் முயற்சிக்கின்றனர். உதாரணமாக ஔரங்கசீப் பனாரஸ் கோவிலை இடித்த சம்பவம் வேண்டுமென்றே பெரிது படுத்தப்படுகிறது. குத்ப்ஷாஹி மன்னர் அபுல் ஹஸன் தனாஸா என்பவர் முறைகேடான வழிகளில் ஈட்டிய தனது செல்வத்தை கோல்கொண்டாவிலுள்ள ஜும்ஆ மசூதியில் குவித்து வைத்திருந்தார் என்று காரணம் கூறி ஔரங்கசீப் அதனை இடித்தது பற்றி யாரும் பேசுவதில்லை. இந்த இரண்டு சம்பவங்களிலும் வழிபாட்டுத் தலங்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதை மாமன்னர் ஔரங்கசீப் அறிந்து கொண்டதனாலேயே அவற்றை இடிக்க உத்தரவிட்டார். அதே நோக்கில் சில முஸ்லிம் வரலாற்றாசிரியர்கள் அவரை இறை பக்தி மிக்கவர் என்றும், இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளின்படி வாழ்ந்தவர் என்றும் புகழ்ந்துரைத்து, அவர் தனது தந்தையார் ஷாஜஹானை 17 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சிறையில் அடைத்து வைத்ததையும் தனது மூன்று சகோதரர்களை கொடூரமான முறையில் கொன்றதையும் குறிப்பிட மறந்து விடுகிறார்கள். ஔரங்கசீப்பின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அவர் தனது அரசியல் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்த மேற்கொள்ளப்பட்டவையேயாகும். அதற்கு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. எனவே அவரை அளவுக்கு அதிகமாக புகழவும் வேண்டாம், பழிக்கவும் வேண்டாம்.

பலதார மணம்

முஸ்லிம்கள் பலதார மணம் புரிகிறார்கள் என்ற பொய்யும் பிற சமய மக்களின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. மக்கட்தொகைப் பெருக்கத்தைப் பலதார மணத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தி கூறப்படும் கட்டுக்கதையும் இம் மக்களின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப்பதிந்துள்ளது. குழந்தை பிறப்பு விகிதம் குழந்தைகள் பெறத் தகுதிபடைத்த வயதுடைய பெண்களின்

எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தே அமையும். ஒருவனுக்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மனைவியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை வைத்து குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை தீர்மானிக்கப் படுவதில்லை. எனவே குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை பலதார மணம் காரணமாக அதிகரிப்பதில்லை என்பதே யதார்த்த நிலையாகும். சில சமூகங்களில் நிலவி வரும் சிசுக் கொலை காரணமாகவும், வரதட்சணைக் கொடுமை காரணமாக பெண்கள் உயிரோடு எரிக்கப்படுவதும் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதற்கு வழிவகுக்கிறது.

இரண்டாவதாக, தற்போதுள்ள ஆண்கள் பெண்கள் விகிதாச்சாரம், முஸ்லிம் ஆண்கள் நான்கு பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ள இடம் அளிக்காது. அப்படி முஸ்லிம்கள் ஆண்கள் அனைவரும் நான்கு பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள் என்பதை ஒரு வாதத்திற்காக ஏற்றுக் கொண்டால், 75 சதவிகித முஸ்லிம் ஆண்களுக்கு திருமணம் செய்யப் பெண்கள் கிடைக்க மாட்டார்கள். 1981ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி முஸ்லிம்களில் ஆண், பெண் விகிதம் 1:068 என்ற அளவிலும் இந்துக்களில் 1:072 என்ற விகிதத்திலும் உள்ளது. அதாவது 1000 முஸ்லிம் பெண்களுக்கு 1068 முஸ்லிம் ஆண்கள் உள்ளனர். இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும் போது அனைத்து முஸ்லிம் ஆண்களும் நான்கு பெண்களைத் திருமணம் செய்வதென்பது சாத்தியமற்ற ஒன்றே என்பது தெளிவாகும்.

இதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் (1961 மக்கட் தொகை கணக்கெடுப்பு) முஸ்லிம்கள் பலதார மணம் புரிகிறார்கள் என்ற பொய்ப்பிரச்சாரத்தை முற்றிலும் அடித்து நொறுக்கியுள்ளது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களின்படி பலதாரமணம் ஆதிவாசிகளிடம் அதிக அளவில் உள்ளது (15.25%) அதற்கு அடுத்து பௌத்தர்களும் (7.9%), சமணர்களும் (6.72%) ஹிந்துக்களும் (5.80%) வருகின்றனர். முஸ்லிம்களில் பல தார திருமணம் 5.70% என்ற அளவிலேயே உள்ளது. புனேயில் உள்ள மல்லிகா மிலிட்டரி கோகலே இன்ஸ்டிட்டியூட் நடத்தியுள்ள ஆய்வில் பல தாரமணம் முஸ்லிம்களை விட இந்துக்களிடமே அதிகமுள்ளது என்ற உண்மை தெரியவந்துள்ளது. சில

தீவிரவாத இயக்கங்கள் நாம் இருவர்; நமக்கு இருவர்; அவர்கள் (முஸ்லிம்கள்) ஐவர், அவர்கட்கு 25பேர் என்று பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றனர். அதாவது முஸ்லிம்களுக்கு நான்கு மனைவியர்கள் 25 குழந்தைகள் என்று பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். இந்தப் பிரச்சாரத்தின் மூலம் ஒட்டு மொத்த முஸ்லிம் சமூகத்தையே பழிக்கின்றனர்.

1993 ஆம் ஆண்டு அஹமதாபாத் நகரில் செய்யப்பட்ட ஆய்வில், அந்த நகரிலுள்ள முஸ்லிம்களில் 279பேர் மட்டுமே இரு மனைவியரைக் கொண்டிருந்தனர் என்ற உண்மை தெரிய வந்தது. இந்த ஆய்வை வெளியிட்டிருந்த ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ் நாளிதழ் (13.7.2003) முஸ்லிம்கள் பலதார மணம் புரிகிறார்கள் என்று குறை கூறி பிரச்சாரம் செய்யப்பட்ட போதிலும் இந்துக்களிடையேயும் பலதார மணம் உள்ளது என்று கருத்துத் தெரிவித்திருந்தது. அப்போது அஹமதாபத் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் 29951 நட்புறவு ஒப்பந்தங்கள் (மெய்த்திரிகரார்) பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. "மெய்த்திரி கரார்" என்பது திருமணமான ஹிந்து ஆண் ஒருவர் திருமண பந்தத்தை முறிக்காமலேயே இன்னொரு பெண்ணுடன் நட்புறவு கொண்டு சேர்ந்து வாழ்வதற்கான ஒப்பந்தமாகும். முதல் மனைவி உயிரோடு இருக்கும் போது இன்னொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்யக்கூடாது என்ற இந்து திருமணச் சட்டத்திலிருந்து தப்பிக்கவே இந்த மாதிரியான ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அந்த நாளேடு இது பற்றிக் குறிப்பிடுவதாவது:- இது சட்டப்படி நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியதல்ல. எனினும் "மெய்த்திரிகரார் முறை" திருமணமான ஒருவனுடன் நட்புறவு வைத்திருக்கும் இன்னொரு பெண்ணுக்கு ஒரு விதமான பாதுகாப்பை அளிக்கிறது.

தனிச்சட்டம்

முஸ்லிம்களுக்கெனத் தனிச் சிவில் சட்டம் இருப்பது ஒரு சலுகை என்பது போல் சில பிரிவினர் எழுதியும், பேசியும் வருகின்றனர். ஆனாலும் இது போன்ற "சலுகை" இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து சமுதாய மக்களுக்கும் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை அவர்கள் மறைத்து

விடுகிறார்கள். இந்துக்களுக்கும், இந்து சமூகத்திலுள்ள வேறு சில பிரிவினருக்கும் இது போன்ற தனிச் சட்டங்கள் உள்ளன. அவை சட்ட ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரிக்கப்படாத இந்து கூட்டுக் குடும்பத்தின் சொத்துக்களைப் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்ளவும், வரிகள் செலுத்தவும் தனிச்சட்டங்கள் உள்ளன. வடகிழக்கு மாநிலங்களிலுள்ள பல்வேறு இனக் குழுவினர் அவர்களுக்குள் எழும் குடும்பப் பிரச்னைகளை அவர்கள் கடைப்பிடித்து வரும் பாரம்பர்யச் சட்டங்களின் மூலமே தீர்த்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளனர். கோவா மாநிலம், போர்ச்சுக்கீசிய சட்டங்களைப் பின்பற்றுகிறது. தென் மாநிலங்களில் வசிக்கும் இந்துக்கள், வட மாநில இந்துக்கள் பின்பற்றி வரும் குடும்பச் சட்டங்களுக்கு மாற்றான சட்டங்களைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். நிலையான ஒரே மாதிரியான சீர்திருத்தம் தேவை எனப்பலரும் கூறி வருகின்றனர். ஆனால் "பொது சிவில் சட்டம்" ஒன்றைக் உடனடியாகக் கொண்டு வந்து அதனை மக்கள் மீது திணிப்பது பிரச்னையை மேலும் சிக்கலாக்கவே துணை செய்யும். இது போன்ற ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டால், முஸ்லிம் களைவிட இந்துக்களே அதிகம் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள்.

ஹஜ் மானியம்

அரசால் இயக்கப்படும் விமானங்கள் மூலமாக ஹஜ் பயணம் மேற்கொள்ளும் முஸ்லிம்களுக்கு இந்த மானியம் வழங்கப்படுகிறது. உண்மையில் இந்த மானியம் ஹாஜிகளுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. மாறாக மத்திய அரசு தனது விமான நிறுவனங்களுக்கே இந்த மானியத்தை வழங்குகிறது. அதனையும் படிப்படியாகக் குறைக்க வேண்டுமென உச்சநீதிமன்றம் அண்மையில் உத்தர விட்டுள்ளது. இந்த மானியத்தை முஸ்லிம்களே விரும்ப வில்லை. இஸ்லாமிய சமய மரபுகளின் படியும் இந்த மானியம் ஏற்கத்தக்கதல்ல. இதற்கிடையில் பலமாநில அரசுகள் புனித பயணம் மேற்கொள்ளும் பிற சமய மக்களுக்கும் மானியம் வழங்கத் துவங்கியுள்ளன.

முஸ்லிம் ஜனத்தொகை உண்மையிலேயே அதிகரித்து வருகின்றதா?

முஸ்லிம்கள் நான்கு பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வதால் அவர்களின் மக்கட் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. விரைவில் அவர்களின் மக்கட் தொகை இந்துக்களின் மக்கட் தொகையை விட அதிகரித்து இந்தியா ஒரு முஸ்லிம் நாடாகிவிடும் என்றும் தவறான பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் சிலர் முஸ்லிம்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிப் பதில்லை என்றும் தங்களது மக்கட் தொகையை உயர்த்திக் கொள்ளவே பலதார மணம் புரிகிறார்கள் என்றும் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

சில தீவிரவாத இயக்கங்கள் வேண்டுமென்றே இது போன்ற பொய்ப் பிரச்சாரத்தில் பல்லாண்டுகளாக ஈடுபட்டு வருகின்றன. முஸ்லிம்களின் மக்கட் தொகை அதிகரித்து விடும் என்ற பய உணர்ச்சியை பெரும்பான்மை சமய மக்களின் மத்தியில் உருவாக்குவதன் மூலம் அரசியல் லாபம் அடைய அவர்கள் முயற்சிக்கின்றனர். அதற்காகவே இது போன்ற உண்மைக்கு மாறான பொய்யும் புனைசுருட்டும் கலந்த பிரச்சாரத்தை மக்களிடையே தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர்.

மக்கட் தொகை கணக்கெடுப்புப் புள்ளி விவரங்கள் இது போன்ற பொய்ப் பிரச்சாரத்தில் எள்ளளவும் உண்மையில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மக்கட் தொகை கணக்கெடுப்பின் போது "சமயம்" பற்றியும் கணக் கெடுக்கப்படுகிறது. 1971ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகை கணக்கின்படி இந்தியாவில் 82.7 சதவிகித இந்துக்களும் 11.2 சதவிகித முஸ்லிம்களும் இருந்தனர். 1991ஆம் ஆண்டு மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி இந்துக்களின் சதவிகிதம் 82.6 முஸ்லிம்களின் சதவிகிதம் 11.4 (மலையாள மனோரமா - 1992) முஸ்லிம்களின் வளர்ச்சி விகிதம் இந்துக்களுடன் ஒப்பிடும் போது சற்று அதிகம் உள்ளது. அதாவது இந்துக்களின் மக்கட்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் 2.3 சதவிகிதம் என்ற அளவில் இருக்கும் போது, முஸ்லிம்களின் வளர்ச்சி விகிதம் 2.7 சதவிகிதமாக இருக்கிறது (2001 மக்கட் தொகை

கணக்கெடுப்பு) ஆனால் இதற்குச் சமூக பொருளாதார மற்றும் கல்வி அறிவின்மை போன்ற அம்சங்களே முக்கியக் காரணங் களாகும். ஒரே மாதிரியான சமூக, பொருளாதார அம்சங்கள் இருக்கும் போது இந்துக்களின் மக்கட் தொகை வளர்ச்சி விகிதமும் முஸ்லிம்களின் மக்கட் தொகை வளர்ச்சி விகிதமும் ஒன்றாகவே இருக்கும். இதற்குக் கேரளா ஒரு மிகச் சிறந்த உதாரணமாகும். கல்வி அறிவு காரணமாக இம் மாநிலத் திலுள்ள இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் கிறிஸ்துவர்களின் வளர்ச்சி விகிதம் ஒரே சீரான அளவில் உள்ளது. (1.84) இதற்கு மாறாக, ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலத்தில் இந்துக்களின் வளர்ச்சி விகிதம் சற்று அதிகமாக உள்ளது. இந்துக்களின் மக்கட் தொகை வளர்ச்சி விகிதம் 3.7 சதவிகிதம் என்ற அளவில் இருக்கும்போது, முஸ்லிம்களின் வளர்ச்சி விகிதம் 2.6 சதவிகிதமாகவே இருக்கிறது.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, சமய ரீதியான மக்கட்தொகை வளர்ச்சி ஒரே சீராகவே உள்ளது. மேலும் இப்போதுள்ள நிலை தொடரும் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் (அப்படி அமைய வாய்ப்பில்லை) இன்னும் ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிறகும் கூட முஸ்லிம்களின் மக்கட் தொகை இந்துக்களின் மக்கட் தொகையை விட அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு கிஞ்சிற்றும் இல்லை. மாறாக. 1961-1971 மற்றும் 1971-1981 இடைப்பட்ட இந்த கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்த மக்கட் தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தை ஆய்வு செய்து பார்த்தால் இந்துக்களின் மக்கட் தொகை 23.71 சதவிகிதத்திலிருந்து 24.4 சதவிகிதம் உயர்ந்து முஸ்லிம்களின் மக்கட் தொகை 30.85 சதவிகிதத்திலிருந்து 30.20 சதவிகிதமாக குறைந்துள்ளது தெரிய வருகிறது. இந்த வளர்ச்சி விகிதம் 1981 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அப்படியே நிலைத்து நிற்குமானால், இந்துக்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்குமிடையிலான மக்கட் தொகை வளர்ச்சி விகிதம் முறையே 30.71 சதவிகிதமாகவும், 30.55 சதவிகித மாகவும் இருக்கும். அதாவது இந்துக்களின் வளர்ச்சி விகிதம் சற்று அதிகமாகவே இருக்கும்.

முஸ்லிம்களைச் சமாதானப்படுத்துதல் (தாஜா செய்தல்)

நாட்டின் வளத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் முஸ்லிம்களுக்குரிய பங்கினைக் காட்டிலும் அதிகம் வழங்கி அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தும் முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட்டுள்ளதாக சில தீவிரவாத இயக்கங்களும், சில அரசியல் கட்சிகளும் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றன. இந்தக் கூற்று தவறானது என்பதை முஸ்லிம்களின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலைகளைப் பற்றி ஆராய 2005ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதி சச்சார் குழுவின் பரிந்துரைகள் நிரூபித்துள்ளன. இந்த அறிக்கை 2006ஆம் ஆண்டு அரசிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. "முஸ்லிம்களைச் சமாதானப்படுத்தும் கொள்கை" என்ற விஷமப் பிரச்சாரத்தைச் செய்து வரும் சில சக்திகளின் வாய்களை அடைக்கும் விதமாக இந்த அறிக்கையில் சில புள்ளி விவரங்கள் காணப்படுகின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் மலைஜாதி மக்களின் நிலையை விடவும் இந்திய முஸ்லிம்களின் நிலை மோசமாக உள்ளதாக இந்தக் குழு தனது அறிக்கையில் கூறியுள்ளது. சில வியப்பூட்டும் புள்ளி விவரங்களை இக்குழு அரசிடம் சமர்ப்பித்துள்ளது. அரசு வேலை வாய்ப்புகளிலும் பிற சமூக பொருளாதார அம்சங்களிலும் முஸ்லிம்கள் தற்போது பெற்றிருக்கும் நிலைதான் அவர்களது சமூக அந்தஸ்தை தீர்மானிக்கும் விஷயமாகும். இந்தியாவில் 15 சதவிகித முஸ்லிம்கள் உள்ளனர். கல்வி, வேலை வாய்ப்புகளில் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் எப்படியுள்ளது என்பது பற்றி இனி ஆராய்வோம்.

1. இந்திய அரசின் உயர் பதவிகளில் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளது. முதல் பிரிவு (Cl) பதவிகளில் 3.19 சதவிகிதமும், இரண்டாம் பிரிவு (Cl II) பதவிகளில் 4.30 சதவிகிதமும் நான்காம் பிரிவுப் பதவிகளில் 8.16 சதவிகிதமும் முஸ்லிம்கள் உள்ளனர். தனியார் துறைகளில் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவம் இதற்கும் குறைவாகவே உள்ளது.

2. அரசுத்துறைகளில் பணிபுரியும் முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 2.5 சதவிகிதமே. ஆனால் முஸ்லிம் ஜனத்தொகை 15 சதவிகிதமாகும்.

3. IAS ல் முஸ்லிம்கள் 3.0 சதவிகிதமும், IFS ல் 1.8 சதவிகிதமும், இந்திய ரெயில்வே துறையில் 4.5 சதவிகிதமும், காவல் துறையில் 6 சதவிகிதமும், பொது சுகாதாரத்துறையில் 4.4 சதவிகிதமும், போக்குவரத்துத் துறையில் 6.5 சதவிகிதமும் உள்ளனர்.

4. மாநில உயர் நீதி மன்றங்களில் உள்ள 310 நீதிபதிகளில் 14 பேர் மட்டுமே முஸ்லிம்கள் (1.4.1980 நிலவரப்படி)

தொழில் துறையில்:- நாட்டிலுள்ள பெரும் தொழில் நிறுவனங்களில் ஒன்றிரண்டு மட்டுமே முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமானது. அல்லது அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. 1979 மற்றும் 1980 ஆண்டுகளில் தொழில்கள் துவங்க வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமங்களில் (ரூ.3கோடிக்கும் ரூ. 20 கோடிக்கும் இடைப்பட்ட அளவில் துவக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள்) முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவே.

1979ல் வழங்கப்பட்ட மொத்த உரிமங்கள் 260. இதில் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டவை வெறும் 5 மட்டுமே. அதாவது 1.9சதவிகிதம்.

1980ல் வழங்கப்பட்ட மொத்த உரிமங்கள் 386. இதில் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கப்பட்டவை 6. அதாவது 1.5 சதவிகிதம்.

கைவினைப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் தொழிலில் மட்டுமே முஸ்லிம்கள் அதிக அளவில் உள்ளனர். இது சம்பந்தமாக நாடு முழுவதும் 12 மாநிலங்களில் உள்ள 31 மாவட்டங்களில் எடுக்கப்பட்ட ஆய்வின் படி, நாட்டிலுள்ள 12.68 லட்சம் கைவினைஞர்களில் முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை 51.89 சதவிகிதமாகும். ஆனால் சொந்தமாக நிறுவனங்கள் வைத்துள்ள முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 4.4 சதவிகிதமே.

அரசின் நிதி உதவி பெறும் விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கடன் பெற்ற முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை 4.3 சதவிகிதமாகும். அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் தொகை

2.02 சதவிகிதமே. அரசின் அனைத்து நிதி அமைப்புகளும் சேர்ந்து பல்வேறு வட்டி விகிதங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு வழங்கிய கடன் தொகை வெறும் 3.76 சதவிகிதம் மட்டுமே.

முஸ்லிம்களின் சராசரி ஆண்டு வருமானம் நாட்டின் சராசரி தேசிய ஆண்டு வருமானமான ரூ.4247 ஐ விட ஐந்து சதவிகிதம் குறைவாகவே உள்ளது.

கல்வியைப் பொறுத்த அளவில், 1987 - 88 திட்டக்குழு அறிக்கையின் படி முஸ்லிம்களில் 42 சதவிகிதம் பேர் கல்வி அறிவு பெற்றுள்ளனர். இது தேசிய சராசரியான 52.11 சதவிகிதத்தைவிடக் குறைவானதாகும். முஸ்லிம் பெண்களைப் பொறுத்த அளவில் 11 சதவிகிதத்தினரே கல்வியறிவு பெற்றுள்ளனர். இது தேசிய சராசரியான 39.42 சதவிகிதத்தை விட மிகக் குறைவானதாகும்.

முஸ்லிம்களின் நிலை பற்றி ஆராய அமைக்கப்பட்ட நீதிபதி சச்சார் குழுவின் அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள விவரங்கள் கவலை தரத்தக்கதாக உள்ளன. முஸ்லிம்களின் தற்போதைய சமூகப் பொருளாதார நிலை, மனித முன்னேற்றக் குறியீட்டுக்கும் கீழேயே உள்ளது. அரசு வேலை வாய்ப்புகளில் அவர்களது பிரதிநிதித்துவம் மிகக் குறைவாக உள்ளது. அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்றனர். கல்வி அறிவற்றவர்களாக உள்ளனர். சாதகமான தீவிர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாவிட்டால் அவர்களின் நிலை மேலும் மோசமடையும். அவர்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவமும், பெருமளவில் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. பாதுகாப்பின்மை மற்றும் சமமாக நடத்தப்படாமை காரணமாக அவர்கள் அஞ்சிய நிலையிலேயே வாழ வேண்டியதுள்ளது. அதன் காரணமாக சிறுபான்மையினர் என்ற அடையாளத்தை உணர்கின்றனர். வகுப்புக் கலவரங்கள் காரணமாக அவர்கள் தனி குடியிருப்புகளில் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இது போன்ற தனிக் குடியிருப்புகளில் வாழ்வதால் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ச்சியடைகிறது. அவர்கள் மனத்தளவில் பாதிக்கப்பட்டு பிற்போக்கான எண்ணங்கள் தோன்றவும் அதன் காரணமாக பிற சமூகங்களுக்கிடையிலான உறவில் விரிசல் ஏற்படவும் காரணமாகின்றது.

அதிகாரிகளின் புறக்கணிப்பு காரணமாக இந்திய முஸ்லிம்கள் இரண்டாந்தரக் குடிமக்கள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். படிப்படியாக நாட்டில் இரண்டு விதமான வழிமுறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஒன்று பலமிக்க செல்வாக்குப் பெற்ற பெரும்பான்மை மக்களுக்கென்றும், இன்னொன்று சிறுபான்மை மக்கள் குறிப்பாக முஸ்லிம்களுக்கென்றும் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. முஸ்லிம்களை இரண்டாந்தரக் குடிமக்கள் என்ற நிலைக்குத் தள்ள வேண்டும் என்ற சில தீவிரவாத இயக்கங்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளின் குறிக்கோள் தற்போது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பாகிஸ்தானும் இந்திய முஸ்லிம்களும்

சில தீவிரவாத இயக்கங்கள், பாகிஸ்தான் முஸ்லிம்களின் புனித நாடு என்று பொய்ப் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றன. உண்மையில் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் பார்த்தால் முஸ்லிம்களுக்குப் புனித பூமி என்று எந்த ஒரு நாடும் உலகில் இல்லை. நாடு அல்லது நிலத்திற்கு எந்த விதமான புனிதமும் இஸ்லாத்தில் இல்லை. முஸ்லிம்களின் புனித இடங்களான கஅபா இருக்கும் மக்கா நகர், நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் பள்ளிவாசல் என்றழைக்கப்படும் மஸ்ஜித் நவபி இருக்கும் மதினா நகர் ஆகியவற்றைப் போல பாகிஸ்தானில் எந்த விதமான சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களும் இல்லை. உலகிலுள்ள பிற முஸ்லிம் நாடுகளான மலேசியா, இந்தோனிஷியா போல பாகிஸ்தானும் ஒரு முஸ்லிம் நாடு என்பதைத் தவிர அந்நாட்டிற்கு வேறு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை. (57 வது முஸ்லிம் நாடு). அது போலவே பாகிஸ்தான் நாட்டுக் கொடிக்கும் எந்த சமய முக்கியத்துவமும் இல்லை. இந்திய முஸ்லிம்கள் அதற்கு மரியாதை செலுத்துவதில்லை. அதனை ஏற்றுவதும் இல்லை. அது ஒரு நாட்டின் கொடி அவ்வளவே. ஒரு கிரிக்கெட் போட்டியிலோ அல்லது ஹாக்கி போட்டியிலோ பாகிஸ்தான் வெற்றி பெற்றால், அதனைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று எந்த ஒரு

முஸ்லிம் தலைவரும் சொன்னதில்லை. இந்திய முஸ்லிம்கள் சென்று பார்வையிடக் கூடிய எந்த ஒரு புனித இடமும் பாகிஸ்தானில் இல்லை. மாறாக, லாகூரில் உள்ள ஒரு குருத்வாராவிற்கு இந்திய சீக்கியர்கள் ஆண்டு தோறும் சென்று வருகிறார்கள்.

786

சிலுவை கிறிஸ்துவர்களின் சின்னமாகும், ஓம் அல்லது சுவஸ்திகா ஹிந்துக்களின் சின்னமாகும். தங்களது சமய அடையாளத்தைக் காட்டிட விரும்பிய சில முஸ்லிம்கள் 786 என்ற எண்ணையும் பிறை-நட்சத்திரத்தையும் பயன் படுத்துகின்றனர். ஆனால் இஸ்லாம் இது போன்ற சின்னங்கள் எதையும் பயன்படுத்தும்படி கூறவில்லை. எந்த ஒரு சின்னத்தையும் அடையாளத்திற்கான அதிகாரப்பூர்வமான சின்னமாகவும் அங்கீகரிக்கவில்லை.

786 என்ற எண் அரபியிலுள்ள "பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர்ரஹீம்" என்ற வாக்கியத்திற்கு பதிலாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது திருக்குர்ஆனில் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் வருகின்ற ஒரு சிறு பிரார்த்தனை வசனமாகும். ஒரு முஸ்லிம் எந்த ஒரு செயலலைச் செய்வதாக இருந்தாலும் "அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்" என்ற பொருள்படும் இந்த வசனத்தை ஓதியே துவக்க வேண்டும். அரபு மொழியின் ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் ஒரு எண் மதிப்பு கொடுப்பது அரபுகளின் வழக்கமாகும். இதற்கு "அப்ஜத்" கணக்கீட்டு முறை என்று பெயர். பிஸ்மில்லாஹிர்ரஹ்மானிர்ரஹீம் என்ற வார்த்தைகளின் எண் மதிப்பின் கூட்டுத் தொகை 786 ஆகும். எனவே இந்த வசனத்தை முழுவதுமாக எழுதுவதற்குப் பதிலாக சிலர் கடிதங்கள் எழுதும் போதும் அல்லது ஏதாவது ஒரு செய்தியை எழுத்துப் பூர்வமாக பதிவு செய்யும் போதும் "786" என்று எழுதி ஆரம்பிக்கின்றனர். இதற்கு இஸ்லாத்தில் எந்த விதமான சமய அனுமதியும் இல்லை. இது அரபிய இலக்கியத்தில் நிலவிய

ஒரு இந்திய மரபேயாகும். எனவே இதற்கு எந்த விதமான சமய முக்கியத்துவமும் அளிக்கத்தேவையில்லை.

சில மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் நவீன முறையில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. அதுபோலவே 786ம் நவீன வழி முறைகளில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. சில முஸ்லிம் செல்வந்தர்கள் தங்கள் கார்களின் பதிவு எண்களின் கடைசி மூன்று இலக்கங்கள் 786 என்று முடியும்படி பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். சிலர் தங்களது கைபேசி எண்களின் கடைசி இலக்கங்களும் அவ்வாறு இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். இதற்காக அதிகப் பணம் செலவழிக்கவும் அவர்கள் தயாராக உள்ளனர். இன்னும் சிலர் மிக எளிதாக நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதற்காகவும், மற்றவர்கட்குச் சொல்ல எளிதாக இருக்கும் என்பதற்காகவும் அந்த எண்களை விரும்புகிறார்கள். சினிமா உலகம் கூட இந்த எண்களின் உணர்வு பூர்வமான முக்கியத்துவத்தை அறிந்து அதனைப் பயன்படுத்துகின்றது. பாலிவுட் திரைப்படம் ஒன்றில் நடிகர் ஷாருக்கான் "லாகூர் சிறை கைதி எண் 786" என்ற பாத்திரத்தில் நடித்துள்ளார்.

பிறையும், நட்சத்திரமும்

இஸ்லாமிய நாட்காட்டி (காலண்டர்) சந்திரனை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மக்காவிலிருந்து மதினாவிற்குச் சென்ற நாளிலிருந்து இஸ்லாமிய ஆண்டான ஹிஜ்ரி கணக்கிடப்படுகிறது. இஸ்லாமியப் பேரரசின் இரண்டாவது கலீபாவான ஹழ்ரத் உமர்(ரலி) அவர்களின் ஆட்சியின் போது இந்த சந்திரனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது. முக்கிய சமய நிகழ்வுகளான ஹஜ், ரம்ஜான், நோன்பு, நோன்புப் பெருநாள் (ஈதுல் பித்ரு) ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் (ஈதுல் அஹ்ஸா) போன்றவை சந்திரனை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. பிறை வானில் தோன்றும் நாளே இஸ்லாமிய மாதத்தின் முதல் நாள் என்பதால் பிறை காணப்படுவது மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஆசியா மற்றும் ஆப்ரிக்கா கண்டத்தின் பெரும் பகுதிகளை தன்னகத்தே கொண்டிருந்த துருக்கி உதுமானியப் பேரரசின் கலிபாக்கள் பிறையையும், நட்சத்திரத்தையும் அடையாளமாகக் கொண்டதோடு, அவற்றை தங்களது தேசக் கொடியிலும் பதித்திருந்தனர். அதிலிருந்து முஸ்லிம்கள் உதுமானியப் பேரரசின் கொடியை ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த மரபுகளைப் பின்பற்றியே பல முஸ்லிம் நாடுகள் தத்தமது தேசியச் சின்னமாக பிறைறையும், நட்சத்திரத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டன. இதற்கு எந்த விதமான சமய முக்கியத்துவமும் இல்லை.

விஷமப் பிரச்சாரம்

பாகிஸ்தான் நாட்டுக் கொடியில், பிறையும், நட்சத்திரமும் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, சில வலதுசாரி இந்துத்துவ அமைப்புகள் மக்களைக் குழப்ப முயலுகின்றன.

பிறையும், நட்சத்திரமும் கொண்ட கொடிகள் முஸ்லிம்களின் சின்னமாகும். தர்காக்களிலும், அடக்கஸ்தலங்களிலும் இந்த கொடிகள் பறப்பதைக் காணலாம். பாகிஸ்தான் கொடியின் வலது பக்கத்தில் உள்ள வெள்ளை நிறப் பகுதி கொடியின் கால் பகுதியை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது.

பாகிஸ்தான் கொடி

மரபு ரீதியிலான பிறையும் நட்சத்திரமும் கொண்ட முஸ்லிம்களின் கொடியை, பாகிஸ்தான் கொடி என்று கூறி சில வலது சாரி இந்துத்துவ அமைப்புகள் முஸ்லிம்கள் மீது குற்றம் சுமத்தி வருகின்றன. ஆனால் இந்த வகுப்புவாத அமைப்புகளே, வகுப்புக் கலவரங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசு அலுவலகங்களில் பாகிஸ்தான் கொடியை ஏற்றி விஷமச் செயலில் ஈடுபடுகின்றன. இது சம்பந்தமாக கர்நாடக மாநிலம் பெல்காம் மாவட்டத்திலுள்ள சிண்டகி என்ற ஊரில் ஆறு "ராமசேனா" ஊழியர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர் (ஆதாரம் ஹிந்து 11.1.2012).

இராமசேனாவைச் சார்ந்த இளைஞர்களே, பாகிஸ்தான் கொடியை அங்குள்ள தாசில்தார் அலுவலகத்தில் ஏற்றி பழியை முஸ்லிம் சமூகத்தின் மேல் போட்டனர். வகுப்புவாதிகள் இது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டுப் பிடிபடுவார்கள் என்று யாரும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

விரும்பத்தகாத இறைச்சி

வகுப்பு மோதல்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், 2012ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 12ம் நாள் ஹைதராபாத் நகரிலுள்ள பல இந்துக் கோவில்களில் மாட்டிறைச்சியை வீசியதாக நான்கு இந்து இளைஞர்கள் பிடிபட்டனர். காவல்துறையினர் மிகவும் விறுவிறுப்புடன் செயல்பட்டு சம்பவம் நடைபெற்ற ஒரு வாரத்திற்குள் இந்துக் கோவில்களின் புனிதத்தன்மைக்கு ஊறு விளைவித்ததாக இந்த இளைஞர்களைக் கைது செய்தனர்.

மக்கள் மதச் சின்னங்களுடனோ அல்லது அவற்றின் புனிதத்தைக் கெடுப்பதிலோ அளவுக்கதிகமான வெறியுணர்வு கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதையே இது போன்ற சம்பவங்கள் காட்டுகின்றன. பன்முக ஜனநாயக ஆட்சி முறையைக் கொண்டுள்ள இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டில் உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டு சமுதாயத்தில் குழப்பம் ஏற்படுத்த முயலும் விஷமிகளுக்குப் பஞ்சமில்லை. தீவிரவாத அமைப்புகள் கோபமூட்டும் செயல்களில் ஈடுபடும் முகவர்களை நியமித்து உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிட்டு மக்களை சமய இன அடிப்படையில் திரளச் செய்து அதன் மூலம் தேர்தல்களில் இலாபம் அடைய முயற்சிக்கின்றனர். மேற்குறிப்பிட்டுள்ள இரண்டு சம்பவங்களிலும் வலது சாரி இந்துத்துவா சக்திகள் தாமாகவே ஆட்சேபகரமான செயல்களில் ஈடுபட்டு பழியை முஸ்லிம்களின் மீது போட்டுள்ளனர். முஸ்லிம்கள் இதுபோன்ற செயல்களில் ஈடுபடுவதில்லை. அப்படி ஈடுபடுவார்கள் என்று கற்பனை கூடச் செய்ய முடியாது.

தங்களது பழைய யுக்திகள் தற்போது செல்லுபடி யாவதில்லை என்ற சலிப்பும் இந்த வலது சாரி தீவிரவாத இயக்கங்களிடம் தோன்றியுள்ளது. அயோத்தியா பிரச்னை ஓய்ந்து விட்ட காரணத்தால் வேறு ஏதாவது ஒரு பிரச்னையைக் கிளப்பி வகுப்பு உணர்வைத் தூண்டிவிட்டு தங்களது வாக்கு வங்கியை ஒரு முகப்படுத்த இவை முயற்சிக்கின்றன. பொதுமக்கள் (முஸ்லிம்கள், இந்துக்கள்) இது போன்ற விஷயங்களில் பெரிதும் பொறுமை காத்திட வேண்டும். நிதானத்தை இழந்து விடக்கூடாது. மக்கள் விழிப்பாக இருந்து சட்டம், ஒழுங்கைப் பராமரிக்கும் அமைப்புகளும் நடுநிலையோடு செயல்பட்டால் நாட்டைச் சீர்குலைக்க நினைக்கும் இதுபோன்ற விஷமத்தனமான செயல்களில் ஈடுபடுவோரின் திட்டங்கள் முறியடிக்கப்படும் என்பது உறுதி.

காதல் ஜிகாத்

கர்நாடக மாநிலத்தில் பி.ஜே.பி ஐந்து ஆண்டுகள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோது அங்கு ஒரு விஷமத்தனமான

பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதாவது சில முஸ்லிம் அமைப்புகள் இந்துப் பெண்களைக் காதலிக்கும்படி முஸ்லிம் இளைஞர்களைத் தூண்டி அதன் மூலம் அப்பெண்களை இஸ்லாமிய சமயத்திற்கு மாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றன என்பதே அப்பிரச்சாரமாகும். இந்த விஷயம் சில வாரங்களாக பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்திகளாக வெளியிடப்பட்டன. கர்நாடகா மற்றும் கேரள சட்டமன்றங்களிலும் இப் பிரச்னை எழுப்பப்பட்டது. ஆனால் கர்நாடக அரசு இது பற்றி மேற்கொண்ட போலீஸ் விசாரணையில் இந்தப் பிரச்சாரத்தில் உண்மை எதுவுமில்லை எனக் கண்டறியப்பட்டது. இது போன்ற தவறான பிரச்சாரம் அம்மாநிலத்தின் கடற்கரை மாவட்டங்களில் சில வகுப்புவாத சக்திகளால் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டன. இந்த விஷயம் பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்தியாக வருவதற்கு முன்னர் பொது இடங்களிலும் பயணத்தின் போதும் இந்துப் பெண்களுடன் பேசிய முஸ்லிம் இளைஞர்கள் "கண்காணிப்புக் குழுக்கள்" என்று சொல்லப்பட்ட இந்து அமைப்புகளால் தாக்கப்பட்டனர்.

இதுபோன்ற விஷயங்களை இந்து அமைப்புகள் கையிலெடுப்பதற்கு அரசியல் ரீதியிலான சில காரணங்களும் இருந்தன. சில தீவிரவாத இந்து அமைப்புகள், இந்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் முஸ்லிம் இளைஞர்கள் மீது காதல் வயப்படும் இந்து பெண்களை பாதுகாப்பதற்காகவும் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று அறிவித்தன. பெண்கள் சமூகக் கௌரவத்தின் அடையாளம், அவர்கள் சமுதாய அமைப்பிலிருந்து வெளியே செல்வது தங்களது சமூகத்திற்கு அவமானம் விளைவிக்கும் என்ற எண்ணமும் அந்த அமைப்புகளிடம் இருந்தது.

இந்த வலதுசாரி அமைப்புகளின் பிரச்சாரத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்தே எந்த விதமான உண்மையும் இல்லை. முதன் முதலில் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் எழுப்பப்பட்ட போது, கர்நாடக மாநில உயர்நீதிமன்றம் விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டது. இதனை விசாரித்த காவல் துறையின் உயர் அதிகாரி (டி.ஜி. ரேங் ஆபிசர்) முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இந்துப் பெண்களை ஆசை வார்த்தை காட்டி காதல் வலையில் விழவைக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டில் உண்மையில்லை என்றும் அதே நேரத்தில் சாதி மறுப்புத் திருமணங்கள்

அவ்வப்போது நடைபெறுவது உண்மை தான் என்றும் எனினும் அத் திருமணங்களில் எந்த விதமான வற்புறுத்தலும் இல்லை என்றும் உயர்நீதி மன்றத்தில் அறிக்கை அளித்தது. இன்னொரு அறிக்கை "காதல் ஜிகாத்" என்ற ஒரு முறையே இல்லையென்றும், இது போன்ற செயல்களில் திட்டமிட்ட முறையில் எந்த அமைப்பும் ஈடுபடவில்லையென்றும், ஆனால் அதே நேரத்தில் முஸ்லிம்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டுள்ள பிற சமயப் பெண்கள் தங்களது கணவன் மார்களின் சமயமான இஸ்லாத்திற்கு மாறி விட வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதாகவும் கூறியது. இது விஷயத்தில் அமைப்பு ரீதியில் எந்த விதமான முயற்சியும் இல்லை யென்றும், கட்டாய சமய மாற்றம் இல்லையென்றும் அறிக்கை வெளி வந்த பிறகு பத்திரிகை செய்திகள் பிசுபிசுத்துப் போயின. இதற்குப் பிறகும் கூட "கண்காணிப்புக் குழு"க்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான தங்களது பொய்ப் பிரச்சாரத்தை நிறுத்திடவில்லை.

"காதல் ஜிகாத்" என்ற முறை இருப்பதாகக் கூறுவது பொது அறிவுக்கோ, நியாயத்திற்கோ ஏற்புடையதாக இல்லை "ஜிகாத்"தை ஆண்கள்-பெண்களுக்கிடையே காதல் உணர்ச்சியை ஏற்படுத்திட(ப் பயன்டுத்த)முடியாது. ஏனெனில் காதல் இயல்பாக வரக்கூடியது. இயற்கையானது. அதற்கு கிரியோ ஊக்கிகளோ அல்லது வெளிப்புற தூண்டுதல்களோ தேவையில்லை. அதனை இட்டுக்கட்டிச் செய்ய முடியாது நாடகமாடவும் முடியாது. அது உள்ளங்களில் பூக்கிறது. பரஸ்பரத் தொடர்புகள் மூலம் வளர்ச்சியடைகிறது. இது போன்ற சூழ்நிலைகளில் எந்த விதமான வற்புறுத்தலும் அதில் இருக்க முடியாது என்பதே யதார்த்த நிலையாகும்.

வந்தே மாதரம் பாடல் தேசியமா? அரசியலா?

இந்தப் பாடலுக்கு ஒரு சர்ச்சைக்குரிய வரலாறு உண்டு. இது பக்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி என்ற வங்காளக் கவிஞரால் இயற்றப்பட்டு பின்னர் அவர் எழுதிய "ஆனந்த மடம்" என்ற நாவலில் சேர்க்கப்பட்டது. இந்த நாவல் முழுவதும் "முஸ்லிம்கள் வெறுப்பு" நிரம்பியுள்ளது. இந்தப் பாடல் நாட்டின் ஒரு பகுதி மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள நிலையில், முஸ்லிம்கள் இதற்கு ஆரம்பம் முதலே எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வந்துள்ளனர். நாட்டை துர்க்கா தேவியுடன் ஒப்பிட்டுப் பல வரிகள் இந்தப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளதால் முஸ்லிம்கள் அதனை ஏற்கவில்லை. இஸ்லாம் ஓரிறைக் கொள்கை கொண்ட சமயமாக இருப்பதால் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எந்த கடவுளையும் அது அங்கீகரிப்பதில்லை. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரையும் வணங்கிட இஸ்லாம் அனுமதிப்பதில்லை. ஆனால் வலது சாரி தீவிரவாதிகள் முஸ்லிம்களின் எதிர்ப்பினை ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்தப்பாடலைப் பாடாதவர்கள் "தேசவிரோதிகள்" எனச் சித்தரிக்க முயல்கின்றனர்.

முஸ்லிம்கள் தேசியஉணர்வும், நாட்டுப் பற்றும் மிகக் கொண்டவர்கள். ஆனால் அதற்காக நாட்டை வணங்குவதை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். நாட்டின் பால் பற்றுக் கொள்வதற்கும் நாட்டை வணங்குவதற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை அவர்கள் உணர்ந்தேயுள்ளனர். சவூதி அரேபியாவிலோ, அல்லது ஈரானிலோ நாட்டை வணங்கும் படி அங்குள்ள மக்களை அரசு வேண்டுவதில்லை. நாட்டை நேசிப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு அதனை கடவுளின் தகுதிக்கு உயர்த்தக்கூடாது.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய "ஜன கண மன" நமது நாட்டின் தேசியப் பாடலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், அது நமது நாட்டின் பன்முகத் தன்மையையும் வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைப் போற்றும் வரிகளைக் கொண்டிருப்பதுமே காரணமாகும். வந்தே மாதரம் பாடலில் உள்ள முதல் இரண்டு பத்திகள் மட்டுமே நாட்டைப் பற்றியுள்ளது. அடுத்து வரும் பகுதிகள் "தாய் நாடு இந்துக் கடவுள்களுக்கு ஒப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது"

"வந்தே மாதரம்" பாடல் விஷயத்தில் வகுப்பு வெறியைத் தூண்டிட முயற்சிக்கும் வலதுசாரித் தீவிரவாதிகள் அதே நேரத்தில் தேசியப்பாடலான "ஜன கண மன" வை குறை கூறிப் பேசி வருகின்றனர். அப் பாடல் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்த போது அவரை வாழ்த்திப் புனையப்பட்ட பாடல் என்று கூறுகின்றனர். நோபல் பரிசு பெற்ற, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மனப்பான்மை கொண்ட மாபெரும் கவிஞரான ரவீந்திரநாத் தாகூரின் பெருமையைச் சீர்குலைக்கச் செய்யும் முயற்சியே இது.

நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ், தான் நிறுவிய "சுதந்திர இந்தியாவின்" தேசியப் பாடலாக "ஜன கண மன" பாடலையே ஏற்றுக் கொண்டார். மகாத்மா காந்திஜியும் "ஜன கண மன" பாடலில் நமது தேசிய கலாச்சாரத்தின் பண்புக் கூறுகள் இருப்பதாகக் கருதினார். இந்த ஒரு காரணத்திற் காகவே சில தீவிரவாத சக்திகள் "ஜன கண மன" வை நீக்கிவிட்டு "வந்தே மாதரம்" பாடலை நாட்டுப்பாடலாக ஆக்க வேண்டுமென்று கோரி வருகிறார்கள்.

"ஜன கண மன" வைக் கீழ்மைப்படுத்தும் சில சக்திகளின் முயற்சிகளோடு ஒப்பிடும்போது "வந்ததே மாதரம்" பாடலுக்கு முஸ்லிம்கள் தெரிவிக்கும் எதிர்ப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றுதான். வலதுசாரி தீவிரவாதிகளின் இந்தப் போக்கிற்கு அவர்களது வகுப்புவாத கொள்கையே காரணமாகும். நாட்டிற்கு மரியாதை செலுத்தி அதன் சிறப்புகளைக் கொண்டாட ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்திற்கு வாய்ப்புகள் வழங்காமல் அதனை நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்குவதே அவர்களின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்திய உச்ச நீதிமன்றமும் இது சம்பந்தமான தீர்ப்பு ஒன்றை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வழங்கியது.

கேரள மாநிலத்தில் "ஜெகாவோ நம்பிக்கையாளர்கள்" என்ற கிறிஸ்தவப் பிரிவைச் சார்ந்த மாணவர்கள் தங்களது சமய நம்பிக்கை தடுக்கிறது என்று காரணம் காட்டி நாட்டுப் பாடலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் பாட மறுத்தபோது, பள்ளி நிர்வாகம் அம்மாணவர்களை பள்ளியிலிருந்து நீக்கியது. தாங்கள் நீக்கப்பட்டதை எதிர்த்து அம் மாணவர்கள் தொடுத்த வழக்கினை விசாரித்த உச்ச நீதி மன்றம், ஒரு சமயச்சார்பற்ற நீதி மன்றம் ஒரு குறிப்பிட்ட சாராரின் சமய நம்பிக்கைகள் தவறா சரியா என்பதைப் பற்றி விசாரிக்க முடியாது என்றும், சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு சாராரின் நம்பிக்கை மெய்த்தன்மை கொண்டதாகவும், நேர்மையானதாகவும் இருந்து, அந்த நம்பிக்கை பொது அமைதிக்கோ அல்லது நெறிகளுக்கோ முரணாக இல்லாத பட்டசத்தில் அதில் குற்றம் எதுவும் இல்லை என்று தீர்ப்பளித்தது. பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து மாணவர்களை நிர்வாகம் நீக்கியது இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 25வது பிரிவு வழங்கியுள்ள சமயச் சுதந்திரத்திற்கு எதிரானது என்று தீர்ப்பளித்தது. இதன் காரணமாக நீக்கப்பட்ட மாணவர்கள் மீண்டும் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

நீதிபதி சின்னப்பரெட்டி வழங்கிய இந்தத் தீர்ப்பு பற்றி புகழ் பெற்ற வழக்கறிஞர் சோலி ஜோராப்ஜி கருத்துத் தெரிவிக்கையில் நமது மரபுகள் சகிப்புத்தன்மையைப் போதிக்கின்றன. நமது தத்துவம் சகிப்புத்தன்மையைப் போதிக்கின்றது. நமது அரசியல் சட்டமும் சகிப்புத்தன்மையை வலியுறுத்துகிறது. எனவே நாம் அதனை நீர்த்துப்போகச் செய்திட வேண்டாம். என்று குறிப்பிட்டார்.

திப்பு சுல்தான் ஒரு தேச பக்தர் தூற்றப்படுகிறார்

கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டில் மைசூரை ஆட்சி புரிந்த திப்பு சுல்தானை இழிவு படுத்திட சில நடுநிலை தவறிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அவர் கொடுங்கோல் மன்னராகவும், ஒரு வெறிபிடித்த முஸ்லிமாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார். ஆங்கில காலனி ஆதிக்க ஆட்சியாளருக்கு துணை நின்ற காரணத்திற்காக திப்புவால் தண்டிக்கப்பட்ட சிலர் இந்த அவதூறுப் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டனர்.

இந்தியாவில் நடைபெற்ற முஸ்லிம்களின் ஆட்சியை எதிர்மறைக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்திடும் சில வரலாற்று ஆசிரியர்களும் இந்த அவதூறுப் பிரச்சாரத்தில் பங்கு பெறுகின்றனர். தங்களது அரசியல் எதிரிகளுக்கு எதிரான அவர்களது இயற்கையான வெறுப்பு காரணமாக வரலாற்றின் குறிப்பிட்ட ஒரு கால கட்டத்தை வகுப்புவாத மயமாக்கு வதற்கும், முஸ்லிமல்லாத மக்களையும், அரசுகளையும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போல சித்தரிக்கவும் அவர்கள் முயற்சிக்கின்றனர். ஆங்கில காலனி ஆதிக்க ஆட்சியாளர்கள் பிரித்தாளும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து தங்களது ஆதிக்கத்தை நீடித்துக் கொள்ள இது போன்ற முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து வந்துள்ளனர்.

திப்பு சுல்தானும் அவரது தந்தை ஹைதர் அலியும் இம் முயற்சிகளுக்குப் பலியாகியுள்ளனர். இந்த இரு சக்தி வாய்ந்த எதிரிகள் பால் ஆங்கிலேயர்கள் பெரும் விரோதம் கொண்டிருந்தனர். ஏனெனில் முதல் மைசூர் போரில் (1767) இவர்கள் ஆங்கிலேயப் படைகளை சென்னையிலுள்ள ஜெயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை வரை விரட்டிச் சென்றனர். ஒரு

துரோக ஒப்பந்தம் மட்டும் செய்யப்படாமல் இருந்திருந்தால், தென்னிந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கம் அப்போதே முடிவுக்கு வந்திருக்கும். இது போன்ற சில பின்னடைவுகள், ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் தங்களது வெறுப்புப் பிரச்சாரத்தை மிகுந்த உத்வேகத்துடன் செய்திட ஊக்குவித்தன. இந்து சமய மக்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் நாட்டை ஆண்ட ஒரு முஸ்லிம் மன்னர் அந்நாட்டின் குடிமக்களால் வெறுக்கப்படவும் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்கள் முயற்சிகள் மேற்கொண்டனர். 18ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த முயற்சிகள் உடனடியாக வெற்றி பெறவில்லையாயினும் இந்த வகுப்புவாத வரலாறு அடுத்து வந்த நூற்றாண்டுகளில் மிகுந்த உத்வேகம் அடைந்தது. 1980களில் சில காவி வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கொண்ட சிறு குழு ஒன்று உருவாகி சில குறிப்பிட்ட மன்னர்களின் நற்பெயருக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இவர்களின் ஒருசார்பான வரலாற்றுச் செய்திகள் பள்ளிப்பாடப் புத்தகங்களிலும் ஊடகங்களிலும் வெளியிடப்பட்டன. இந்நிலையில் திப்புசுல்தானைப் பற்றி கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக இவர்கள் நடத்தி வருகின்ற முயற்சிகள் வெற்றியடைந்துள்ளதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

இந்தியாவின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்டவர்களில் ஒருவராக திப்பு சுல்தானைச் சேர்ப்பதற்கு சில எதிர்ப்புக் குரல்கள் கிளம்பியுள்ளதைப் பார்க்க விநோதமாக உள்ளது. தீபகற்ப இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயர்களை வெளியேற்று வதற்காகப் போராடியவர்களில் திப்பு சுல்தான் மிகவும் முக்கியமானவர். அதற்காகத் தனது உயிரையே தியாகம் செய்தவர். அதுமட்டுமல்ல கி.பி.1793ல் நடைபெற்ற மூன்றாவது மைசூர் போரில் ஆங்கிலேயர்கள் கை ஓங்கியதன் காரணமாக அவர்களுடன் ஏற்பட்ட உடன் படிக்கையின் அடிப்படையில் செலுத்த வேண்டிய அபராதத் தொகையான 2.30 கோடி ரூபாயைச் செலுத்தும்வரை தனது இரண்டு மகன்களையே அவர் பிணையாகக் கொடுக்கவும் இணங்கினார். ஆங்கிலேயர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை இரண்டு தவணைகளில் செலுத்திய பின்னரே சென்னையில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த தனது மகன்களை மீட்டார். இவ்வளவு பெரிய தொகையை நஷ்டஈடாகச்

செலுத்திய மன்னருக்கு எதிராக மக்கள் கிளர்ந்தெழாமல் இருந்தது, அவர்பால் அவர்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தையே காட்டுகிறது.

திப்பு சுல்தான் இஸ்லாமிய மரபுகளைப் பேணுவதில் கவனமாக இருந்தார் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. அவரது அரசாங்கம் "இறைவன் அளித்தஅரசாங்கம்" (சுல்தானேட் குதாதத்) என்றே அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதே நேரத்தில், அனைத்து சமய மக்களும் நல்லிணக்கத்துடன் வாழவேண்டும் என்பதிலும் அவர் பெரும் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தார். தமது நாட்டின் குடிமக்கள் இந்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, முஸ்லிம்களாக இருந்தாலும் சரி அனைவரின் நல் வாழ்விற்காகவும் பாடுபட்டார். பள்ளிவாசல், கோவில் என்று அவர் பாகுபடுத்திப் பார்த்ததில்லை. தன்னுடைய ஆட்சி நிர்வாகத்தில் பல இந்துக்களை நியமித்ததோடு, அரசவையின் மிக உயர்ந்த பதவிகளிலும் இந்துக்களை நியமித்திருந்தார். பூர்ணய்யா என்பவரைத் திவானாகவும் (மீர் ஆசப்)கிருஷ்ணராவ் என்பவரை நிதி மந்திரியாகவும் நியமித்திருந்தார். ஷாமா ராவ் என்பவரை தபால் மற்றும் காவல் துறை அமைச்சராகவும், சீனிவாசராவ், அப்பாஜி ராவ், மூல்சந்த் ஆகியோரை தனது அரசின் தூதுவர்களாக முறையே சென்னை, பூனா, டெல்லி ஆகிய இடங்களில் நியமித்தார். அவரது தனி உதவியாளராக சுப்பாராவ் என்பவரும், அவரது நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக நாயக்ராவ், நாயக் சங்கானா ஆகியோரும், அவரது முன்சியாக (கணக்காயர்) நார்ணையா என்பவரும் நியமிக்கப் பட்டிருந்தனர். கூர்க் பகுதி தளபதியாக நாகப்பையாவும், இராணுவத்தின் ஒரு பிரிவின் தளபதியாக ஹரிசிங்கும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். 3000 குதிரைகளைக் கொண்டிருந்த குதிரைப் படையின் தளபதியாக சிவாஜி நியமிக்கப் பட்டிருந்தார். இந்து சமய நம்பிக்கையாளர்களை அடக்கி ஒடுக்கியவராக திப்பு சுல்தான் இருந்திருந்தால் அதே சமயத்தைச் சார்ந்த பலரை அரசின் மிக முக்கியப் பதவிகளில் எங்ஙனம் நியமனம் செய்திருப்பார். சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

கோவில்களுக்குத் திப்பு வழங்கிய நன்கொடைகள் ஏராளம். ஆனால் இந்தச் சிறிய கட்டுரையில் அதனைப்

பட்டியலிட இயலாது. தன்னுடைய சமயச் சார்பற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்காக திப்பு சுல்தான் இவைகளைச் செய்யவில்லை. ஏனெனில் அது போன்ற ஒரு கருத்துருவாக்கம் அன்றைய காலகட்டத்தில் உருவாகவில்லை. தங்களுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த குடிமக்களை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருப்பது, சமய ஆட்சியாளர்களின் கடமையாக இருந்தது.

ஆங்கிலேயர்கட்குத் துணை நின்றவர்கள், ஆங்கிலேய காலனி ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரமாக இருக்க உறுதி பூண்டவர்கள் என்ற முறையில் நண்பர்களையும், எதிரிகளையும் அடையாளம் கண்டிட நடைபெற்ற அரசியல் போராட்டத்தின் தெளிவான நிலையினைப் படம் பிடித்துக் காட்டிட இந்த தெளிவற்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் தவறி விட்டனர். ஆங்கிலேயர்களின் எடுபிடிகளாக இருந்த காரணத்தால் தான் கூர்க்கர்களையும், கேரளாவிலுள்ள நாயர்களையும், முஸ்லிம்களான கர்நாடக நவாபுகளையும் திப்புசுல்தான் போரிட்டு அடக்கினார்.

ஔரங்கசீப்பும் திப்புசுல்தானும் என்ற நூலில் டாக்டர் பி.என்.பாண்டே எழுதியிருப்பதாவது:- அவர் (திப்பு சுல்தான்) கூர்க்கிலிருந்த இந்துக்களையும், மங்களூரிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களையும், மலபாரிலிருந்த நாயர்களையும் அடக்கி ஒடுக்கியதற்கு அவர்கள் ஆங்கிலேயர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு திப்புவின் அதிகாரத்தைப் பலவீனப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொண்டதே காரணமாகும். இத்தகைய போக்குகள் எங்கெல்லாம் இருப்பதாகச் சந்தேகித்தாரோ அங்கெல்லாம் அவர் போரிட்டுள்ளார். இந்த விஷயத்தில் அவர் மலபார் மாப்பிள்ளைமார்கள், மகாதேவி முஸ்லிம்கள் சாவனூர் நவாபுகள், நிஜாம் என யாரையும் விட்டு வைக்கவில்லை.

எனவே திப்புசுல்தானை ஒரு சமய தீவிரவாதி என்று அழைப்பது மிகவும் தவறான கருத்தாகும். ஆங்கிலேயர் களுடன் சேர்ந்து கொண்டு தனது அரசைக் கவிழ்த்திட முயற்சித் தவர்களையே அவர் அடக்கி ஒடுக்கினார். எனவே அது அரசியல் ரீதியானது. சமய ரீதியானதல்ல. அப்படி இருந்தி ருந்தால் மகாத்மா காந்திஜி திப்புசுல்தானை "இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையின் சின்னம்" என்று புகழ்ந்து கூறியிருக்கமாட்டார்.

திப்புவின் ஆட்சியின் போது கூர்க் பகுதியிலுள்ள இந்து மக்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டதாக ஒரு கெஜட்டை ஆதாரமாகக் காட்டி கூறப்பட்ட வரலாற்றுத் திரிபுகளை ஒரிஸா மாநில ஆளுநராக இருந்த பி.என் பாண்டே அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

திப்பு சுல்தான் கட்டாய மதமாற்றத்தில் ஈடுபட்ட காரணத்தால் 3000 பிராமணர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டனர் என்ற தகவல் அலகாபாத்திலுள்ள ஆங்கிலோ பெங்காலி கல்லூரியின் வரலாற்றுப் பாடப் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள செய்தி டாக்டர் பாண்டேவின் கவனத்திற்கு வந்தது. அந்த வரலாற்றுப் புத்தகத்தின் ஆசிரியரான டாக்டர் ஹர்பிரசாத் சாஸ்திரி கல்கத்தா பல்கலைக் கழக சமஸ்கிருதத் துறையின் தலைவர். புகழ் பெற்ற அறிஞர்.

எதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்தச் சம்பவத்தை நீங்கள் வரலாற்றுப் பாடப் புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளீர்கள் என்று விளக்கம் கேட்டு டாக்டர் பாண்டே, டாக்டர் சாஸ்திரிக்கு கடிதம் ஒன்று எழுதினார். பல நினைவூட்டுக் கடிதங்களுக்குப் பின்னர் இந்தச் சம்பவம் மைசூர் கெஜட்டில் இடம் பெற்றுள்ளதாக டாக்டர் சாஸ்திரி பதில் அனுப்பினார். இதன் பின்னர் டாக்டர் பாண்டே, அப்போதைய மைசூர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் சர் பிரிஜேந்திர நாத் சீல் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் டாக்டர் சாஸ்திரியின் இந்தக் கூற்று உண்மை தானா என்பதை மைசூர் கெஜட்டியரைப் பார்த்து ஆய்வு செய்து பதில் அனுப்புமாறு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். சர் பிரிஜேந்திரா, டாக்டர் பாண்டேயின் கடிதத்தை கெஜட்டின் புதிய பதிப்பு ஒன்றினை வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த பேராசிரியர் ஸ்ரீகண்டய்யாவிற்கு அனுப்பி வைத்தார். இதற்குப் பதிலளித்த பேராசிரியர் ஸ்ரீ கண்டய்யா கெஜட்டில் மேற்குறித்த சம்பவம் பற்றிய பதிவு எதுவும் இல்லையென்றும் மேலும் ஒரு வரலாற்றாசிரியர் என்ற முறையில் அப்படி ஒரு சம்பவம் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தன்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமென்றும் பதிலளித்தார். ஸ்ரீகண்டய்யா தனது பதிலில் திப்புசுல்தானின் பிரதம மந்திரியும், இராணுவத் தளபதியும் பிராமணர்களே என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். மேலும் திப்பு சுல்தானின் கருவூலத்திலிருந்து ஆண்டு தோறும் மானியம் பெற்று வந்த 156

இந்துக் கோவில்களின் பட்டியலையும் அவர் தனது கடிதத்துடன் இணைத்து அனுப்பியிருந்தார். திப்புவால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட ஒரு லிங்கம் இன்றைக்கும் நஞ்சன் கூடு கோவிலில் வணங்கப்பட்டு வருகிறது. ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்திலுள்ள ஸ்ரீரங்கநாதன் கோவில் திப்புவின் அரண்மனையிலிருந்து கூப்பிடும் தூரத்தில் இருந்தது. பள்ளிவாசலிலிருந்து வந்த தொழுகை அழைப்பையும், கோயிலிலிருந்து வந்த மணியோசையையும் ஒரே மரியாதையுடன் அவர் தனது அரண்மனையிலிருந்து செவிமடுத்தார். (Inpact International, London - vol 28.July 1998).

இந்த "பிராமணர்கள் தற்கொலைக்" கதையை டாக்டர் சாஸ்திரி "கர்னல் மைல்ஸ்" என்பவர் எழுதிய "மைசூர் வரலாறு" என்ற நூலிலிருந்து எடுத்தாண்டிருந்தார் என்பது பின்னர் பெரிய வந்தது. இந்தக் கதையை விக்டோரியா ராணியின் தனி நூலகத்திலிருந்த பாரசீகக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து எடுத்ததாக "மைல்ஸ்" குறிப்பிட்டிருந்தார். இதனை டாக்டர் பாண்டே சரிபார்த்த போது, ராணி விக்டோரியா நூல் நிலையத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு கையெழுத்துப் பிரதி ஏதும் இல்லை என்பது தெரியவந்தது. இருந்த போதிலும் டாக்டர் சாஸ்திரியின் இந்த வரலாற்றுப் பாடப்புத்தகம், அஸ்ஸாம், மேற்கு வங்காளம், பீகார், ஒரிசா, உத்திரப்பிரதேசம், இராஜஸ்தான், மத்தியப்பிரதேசம் ஆகிய ஏழு மாநிலங்களில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இன்றைக்கும் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் பாண்டே இது பற்றிய கடிதப் போக்குவரத்துகளைக் கொண்ட கோப்பினை கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் சர் அஸ்டோஷ் சௌத்ரிக்கு அனுப்பிவைத்தார். அவர் உடனே டாக்டர் சாஸ்திரியின் வரலாற்றுப் பாடப்புத்தகத்தை பாடத் திட்டத்திலிருந்து நீக்கினார். எனினும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு (1972ல்) "இந்த தற்கொலைக் கதை" உத்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வரலாற்றுப் பாடப் புத்தகத்தில் தொடர்ந்து இடம் பெற்று மாணவர்கட்கு கற்பிக்கப்படுவதை டாக்டர் பாண்டே கண்டுபிடித்தார். இந்த வடிகட்டிய பொய் வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் உண்மை என்பது போல் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது வேதனை தரத்தக்கதாகும்.

இந்துக் கோவில்களுக்கு ஏராளமான அளவில் மானியங்களையும், நன்கொடைகளையும் திப்பு வழங்கியுள்ளார். அவற்றைப் பட்டியலிட சில புத்தகத் தொகுதிகள் வெளியிட வேண்டியதிருக்கும். பேஷ்வாக்களின் படையினர் சிருங்கேரிக் கோவிலைத் தாக்கி சேதப்படுத்தியதைக் கேள்வியுற்ற திப்பு பெரிதும் மனம் வருந்தியதாகவும், தன்னுடைய அரசிலிருந்து நிதி உதவி செய்து அந்தக் கோவிலில் கடவுள் சிலையை மீண்டும் வைத்ததாகவும் அந்தக் கோவிலிலுள்ள ஆவணங்கள் மூலம் தெரிய வருகிறது. காஞ்சிபுரத்தில் (தமிழ் நாடு) ஒரு கோயிலைக் கட்டிட அவர் 10,000 ஹன்ஸ் வழங்கியதோடு கோவில் கட்டுமானப் பணிகள் முடிந்த பின்பு நடைபெற்ற தேரோட்டத்திலும் கலந்து கொண்டார். மெல்கோட்டி கோயிலில் இரண்டு பிரிவுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட பிரச்னையை அவர் தலையிட்டு சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தார். அவருடைய முடிவை இருதரப்பினரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். திண்டுக்கல்லில் அவர் போர் ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டிருந்த போது, ரா ஜா கோயில் இருந்த தெற்குப் பகுதியிலிருந்து சுட வேண்டாமென தனது படையினருக்கு உத்தரவிட்டார். பழைய கன்னட இலக்கியங்களில் திப்புவைப் பற்றிய இரங்கற் பாடல்கள் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. சீபி என்ற இடத்திலுள்ள கோவிலின் (தும்கூர் மாவட்டம்-கர்னாடக) மேற் கூரை உட்பகுதியில் உள்ள சுண்ணாப்புப் பூச்சில் இவை எழுதப்பட்டுள்ளன. பழைய மைசூர் மாநிலத்தின் கிராமப் புறங்களில் திப்புசுல்தானைப் புகழ்ந்து இன்றைக்கும் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. திப்பு வீரமரணம் அடைந்து ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அவரைப் பற்றிய சித்திரங்களும் செய்திகளும் தீட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கின்ற போது, இறப்பிற்குப் பின்னரும் மக்கள் அவர்பால் கொண்டிருந்த அன்பையும் பிரியத்தையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

இந்து சமய மக்களால் திப்பு வெறுக்கப்பட்டிருந்தால், இறுதிச் சடங்கின் போது இரத்தம் தோய்ந்திருந்த அவரின் உடல் மீது அவர்கள் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அழுதிருக்க மாட்டார்கள். வெற்றி பெற்ற ஆங்கிலப் படைவீரர்கள் ஸ்ரீரங்கப்பட்டிணத்திலுள்ள வீடுகளைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்த போது அந்நகரத்து இந்து மக்கள் அவரது

அரண்மனையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் வரியையாக நின்று கொண்டு மிகுந்த துயரத்துடன் அழுது புலம்பி அவரது உடல் மீது சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து வணங்கியுள்ளனர். (பீட்சன் 1880 - முகம்மது மொயினுத்தீன் எழுதியுள்ள "சன் செட் அட் ஸ்ரீரங்கப்பட்டிணம்" என்ற நூல் ஓரியண்டல் லாங்மன்ஸ்-2000) ஒரு மத வெறி பிடித்த அரசராக திப்பு இருந்திருந்தால், இந்துக் குடிமக்கள் அவ்விதம் நடந்து கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்.

மனித சமுதாயத்திற்கு திப்புவின் பங்களிப்பு

பேராசிரியர் ஷேக் அலி (மங்களூர் மற்றும் கோவா பல்கலைக் கழகங்களின் முன்னாள் துணை வேந்தர்) தனது "திப்பு சுல்தான் - ஒரு மதச்சார்பற்ற ஆட்சியாளர்" என்ற நூலில் எழுதியிருப்பதாவது:-

> திப்பு சுல்தானின் 17 ஆண்டுகால ஆட்சியின் பாராட்டத்தக்க அம்சம் அவர் கடைப்பிடித்த உள்நாட்டுக் கொள்கையே ! அவர் வர்த்தகம், கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள் உற்பத்தி ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டினார்.
>
> மிகச்சிறந்த நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்கியிருந்தார். கடற்படை, ராக்கெட், வர்த்தகத்திலும், தொழிற் சாலைகளிலும் அரசின் கட்டுப்பாடு, குண்டுகள் தயார் செய்வதற்காக தொழிற் சாலைகள் மற்றும் பட்டறைகள், கைத்துப் பாக்கிகள், கண்ணாடி, வெட்டுக் கருவிகள், தாள், சக்கரை, ஆகியன அவரது சிந்தனையில் உதித்த அம்சங்களாகும். சாகர் கஞ்சம் ஒரு தொழில் துறை துணை நகரமாக விளங்கியது. அங்கு துணிகளும், காகிதமும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. வர்த்தக மையங்களை உள்நாட்டில் மட்டுமின்றி மஸ்கட், ஜித்தா, பஸ்ரா, பெரு ஆகிய வெளிநாடுகளிலுள்ள நகரங்களிலும் அவர் நிறுவினார். சந்தனக் கட்டைகள், சில்க், கருமிளகு, போர்வைகள், யானைத் தந்தம் ஆகிய பொருட்கள் தரை மார்க்கமாவும் கடல் மார்க்கமாகவும் ஏற்றுமதி

செய்யப்பட்டன. பட்கலும், மங்களூரும் ஹொன்னாவரும் முக்கியத் துறைமுகங்களாக விளங்கின. ஆரம்பக் கல்வியை அவர் கட்டாயமாக்கினார். தனது நாட்டில் கூட்டுறவு வங்கிகளையும் தபால் சேவையையும் அறிமுகப் படுத்தினார். காவிரியின் குறுக்கே அணை ஒன்று கட்ட அவர் திட்டமிட்டிருந்தார். நீர்ப்பாசன வசதிக்காக காவிரியின் குறுக்கே "சதா-யி-மோஹி" திட்டத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார். அந்த இடத்தில் தான் பின்னர் சர்.எம்.விஸ்வேஸ் வரய்யா அணை ஒன்றைக் கட்டினார். (கிருஸ்ண ராஜ சாகரம்) அணைக்கட்டின் முதல் வாசலில் உள்ள கல்வெட்டில் "நான் ஆரம்பித்து வைக்கிறேன் ஆனால் நிறைவு பெறுவது இறை வனின் கரங்களில் உள்ளது" என்ற வாசகங்கள் ஆங்கிலம், பெர்சியன் மொழிகளில் காணப்படு கின்றன. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து அவர் கலைஞர்களையும், கைவினைஞர்களையும் வரவழைத்து வைத்துக் கொண்டார். விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கினார். தேவையான விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கினார். தரிசு நிலங்களில் சாகுபடி செய்திட ஊக்குவித்தார். ஜமீந்தாரி முறையை ஒழித்தார்.

விளைச்சலுக்குத் தகுந்தாற்போல் விவசாயி களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டது. விளைச்சலில் நான்கில் ஒரு பங்கு வரியாக வசூல் செய்யப் பட்டது. மகசூல் பொய்த்துப் போனால் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அவர் சில்க் தொழிற் சாலைகளைத் துவக்கினார். அவரது நாட்டில் 21 சில்க் தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. நீதித் துறையில் ஒரு புதிய முறையை அறிமுகப் படுத்தினார். அதன் படி சிறைக்கைதிகள் அபராதம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக பழ மரங்களை வளர்க்கும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டனர். ஊழல் அதிகாரிகளும், சமூக விரோத சக்திகளும் இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்கப்பட்டனர். மது,

அடிமை முறை கைவிடப்பட்ட குழந்தைகளை விற்பனை செய்தல் ஆகியவற்றுக்குத் தடை விதித்தார். சூதாட்டம், புகையிலை உபயோகித்தல், வீண் செலவுகள் ஆகியவற்றுக்கும் தடை விதித்தார். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். புதுமையான நாட்காட்டி (காலண்டர்) எடைகள், அளவுகள், வங்கி, நிதித்துறை, வருவாய்த்துறை, நீதித்துறை, இராணுவம், கடற்படை, நெறிமுறைகள், பண்பாடு என அனைத்து விஷயங்களிலும் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். "ரஹாதி" என்றழைக்கப்பட்ட வெகுமதி நாணயங்களை அவர்வெளியிட்டார். அந்த நாணயங்களில் சிவன், பார்வதி, சிருங்கேரி சாரதா, உடுப்பி கிருஷ்ணா ஆகியோரின் உருவங்கள் பாரசீக, கன்னட எண்களுடன்பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.

சில சமூகங்களில் திருவிழாக்களின் போது மனித உயிர்களைப் பலியிடும் வழக்கமும் அப்போது இருந்து வந்தது. ஆண்களிடையே பலதாரமணமும், பெண்கள் மிகக் குறைந்த அளவில் ஆடைகள் அணியும் வழக்கமும் நிலவிவந்தன. திப்புசுல்தான் இது போன்ற பண்பற்ற பழைய பழக்கங்களைத் தடை செய்தார். பல நலத்திட்டங்களை மேற்கொண்டதன் காரணமாகவும், சீர்திருத்தங்கள் காரணமாகவும் திப்புசுல்தான் தனது நாட்டுக் குடிமக்களின் உள்ளம் கவர்ந்தவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் மேற்கொண்ட சில சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை "சமயத்தில் தலையீடு" என்று அவரது எதிரிகள் குறை கூறினர். எனினும் இந்திய வரலாற்றில் முடிசூடிய மன்னர்களாகத் திகழ்ந்த ஏராளமான மன்னர்களுள் திப்புசுல்தான் மிக முக்கியமானவராகவும், ஒளி உமிழும் நட்சத்திரமாகவும் திகழ்ந்தார். மிகப் பெரிய செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவரும், வரலாற்றாளருமான வங்காளத்தைச் சார்ந்த சல் ஜாதுநார் சர்கார் என்பவர் திப்புவை மிக உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றுகிறார். அவரது பல்வேறு பணிகளைப் பாராட்டியுள்ள அவர் "திப்புசுல்தான் ஒரு மிகப் பெரிய விடுதலைப் போராட்ட வீரர், மிகச் சிறந்த நிர்வாகி,

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்" என்றும் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

மூன்றாவது மைசூர் போரின் போது, திப்புவிற்கு எதிராகப் பம்பாயிலிருந்து படைப்பிரிவு ஒன்றை நடத்தி வந்த எட்வர்ட் மூர் என்பவர், திப்புவின் ஆட்சியதிகாரம் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் மிகவும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் (திப்பு ஆட்சியை நேரில் பார்த்த ஒரு சாட்சி) அவர் கூறியிருப்பதாவது:-

"ஒரு புதிய நாட்டின் வழியாகச் செல்லும் ஒருவர் அங்கு நன்கு விளைந்துள்ள வயல்களையும், சுறுசுறுப்பான மக்களையும், புதிதாக உருவான நகரங்களையும் வர்த்தக முன்னேற்றத்தையும் அதிகரித்து வருகின்ற நகரங்களையும் அனைத்து அம்சங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சி காரணமாக மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதையும் பார்க்கின்ற போது மக்களின் விருப்பப்படி ஆட்சி செய்கின்ற ஒரு சிறந்த இணக்கமான அரசு அங்கு நடைபெற்று வருகின்றது என்ற முடிவுக்கே வருவார். திப்புவின் நாட்டில் இந்தக் காட்சிகளைத் தான் நான் பார்த்தேன். இந்த அரசைப்பற்றி எங்களுடைய தீர்க்கமான கருத்தும் இதுதான்.

தலாக் (விவாகரத்து)

விரிவான ஆனால் எளிய திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து சட்டங்களை வழி வகுத்துத் தந்துள்ள சமயங்களில் இஸ்லாம் முதலிடத்தைப் பெறுகிறது. திருக்குர்ஆனின் கூற்றுப்படி, திருமணம் என்பது ஒரு ஆணுக்கும், பெண்ணுக்குமிடையில் நடைபெறும் ஒரு சமுதாய ஒப்பந்தமாகும். ஆணும் பெண்ணும் குறிப்பிட்ட சிலர் முன்னிலையில் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கின்றனர். ஒவ்வொருவர் தரப்பிலிருந்தும் ஒருவர் திருமணத்தை முன்மொழிகிறார். இருவர் சாட்சிகளாக இருக்கின்றனர். ஒரு காழி ஒப்பந்தத்தை எழுதுகிறார். அவரே திருக்குர்ஆனிலிருந்து நிக்காஹ் பற்றிய வசனங்களை ஓதுகிறார். திருமணப் பதிவேட்டில் மணமக்கள் இருவரின் கையொப்பத்தையும் பெறுகிறார். இதுவே ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையாகும். திருமண நிகழ்ச்சி அத்துடன் நிறைவு பெறுகிறது.

திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதியினரிடையே பிரச்னைகள் ஏற்பட்டு இனிமேல் சேர்ந்து வாழ முடியாது என்ற நிலை ஏற்படுமானால் (குழந்தைகள் பெற்றெடுத்திருந்த போதிலும்) அவர்கள் பிரிந்து செல்வதற்கான விரிவான வழிமுறைகளையும் இஸ்லாம் வகுத்தளித்துத் தந்துள்ளது. இதற்கு தலாக் (திருமண ரத்து) என்று பெயர். ஒரு முஸ்லிம் தனது மனைவியை வாய் மொழியாக மூன்று தடவை தலாக் சொல்வதன் மூலம் திருமண பந்தத்தை முறித்துக் கொள்ள முடியுமென்ற தவறான கருத்து எப்படியோ பரப்பப்பட்டு விட்டது. இஸ்லாமிய வழி முறையில் இதற்கு இடமில்லை. சில மௌலவிகள், ஒருவன் தொலைபேசி மூலமாகவோ அல்லது கைபேசி மூலமாகவோ அல்லது குறுஞ்செய்தி அனுப்புவதன் மூலமாகவோ "தலாக்" சொன்னாலும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என மார்க்கத் தீர்ப்பு வழங்குகின்றனர். இது தவறானதாகும். குடி போதையிலும் இருக்கும் ஒருவன் சொன்ன தலாக்கும் கனவு கண்டதன் காரணமாக சொல்லப்

பட்ட தலாக்கும் கூடச் செல்லுமென்று சில மௌலவிகள் தீர்ப்பளித்துள்ளது இன்னும் மோசமானதாகும். சில பாலிவுட் சினிமா படங்களின் கதைக்கருவாகவும் இதுபோன்ற தலாக் நிகழ்ச்சிகள் அமைந்து விடுகின்றன. போதையிலுள்ள ஒருவனின் தொழுகையையே ஏற்றுக் கொள்ளாத இஸ்லாம், எப்படி போதையிலுள்ள ஒருவன் சொல்லும் தலாக்கை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே சில சுயநலமிகள் இது போன்று இஸ்லாத்திற்கு எதிரான முறையில் செயல்பட்டு இஸ்லாத்தைப் பற்றியும், முஸ்லிம்களின் குடும்பவியல் சட்டங்கள் பற்றியும் தப்பெண்ணங்கள் தோன்றிடக்காரணமாக அமைந்து விடுகிறார்கள்.

இந்த விஷயத்தில் ஊடகங்களின் பங்களிப்பும் விஷமத்தனமானதாகும். முதலாவதாக ஊடகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் சொல்லப்படுவதற்கு முற்றிலும் மாறாக முஸ்லிம்களிடையே விவாகரத்து பெருமளவு இல்லை என்பதே உண்மை நிலையாகும். இரண்டாவதாக பார்வையாளர்கள் வட்டத்தை விரிவுபடுத்திட வேண்டுமென்ற நோக்கில் சில ஊடகங்கள் நடக்காத சில இட்டுக்கட்டிய நிகழ்வுகளை மௌலவிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு சென்று அதற்குரிய தீர்ப்புகளைப் பெற்று இஸ்லாமிய ஷரீஅத் சட்டத்தையும் அதன் அம்சம்சங்களையும் சிறுமைப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கில் செய்திகளை வெளியிட்டு வருகின்றன. மூன்றாவதாக இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்களை அறியாத சில முஸ்லிம்கள் கோபத்தில் ஒரே நேரத்தில் மூன்று முறை தலாக் சொல்லி அதன் மூலம் பெண்களின் வாழ்க்கையை சீர்குலைக்கும் முயற்சிகளில் பொறுப்பற்ற முறையில் ஈடுபடுகின்றனர். இது இஸ்லாத்தின் பெருமைக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதோடு, இஸ்லாம் வகுத்தளித்துத் தந்துள்ள தலாக் முறை பற்றிப் பிறர் குறை கூறிடவும் வழி வகுக்கின்றது.

இஸ்லாம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமுள்ள தனிப்பட்ட வித்தியாசமான குண நலன்களை அங்கீகரிக்கிறது. "நிக்காஹ்" அவர்களை கணவன் மனைவியாக ஒன்று சேர்க்கிறது. அதே நேரத்தில் அவர்கள் பிரிந்து செல்ல விரும்பினால் அதனை எப்படிச் செய்திட வேண்டுமென்பதற்கும் இறைவன் வழி முறைகள் வகுத்தளித்துத்

தந்துள்ளான். இது இல்லையென்றால் சேர்ந்து வாழ இயலாத பல தம்பதியினரின் வாழ்க்கையே நரகமாகி விடும். ஆண்கள், தங்களது மனைவியரைக் கொல்ல முயற்சிக்கலாம். அல்லது மனைவியர்கள் தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கலாம், விருப்பமில்லாத இணக்கமற்ற நிலையில் கணவனும் மனைவியும் கட்டாயம் சேர்ந்து தான் வாழ வேண்டும் என்ற நிலையை இஸ்லாம் அங்கீகரிக்கவில்லை. தம்பதியினர் களிடையே சுவைகள், விருப்பங்கள், குண இயல்புகள் காரணமாக பிரச்னைகள் ஏற்பட்டு சேர்ந்து வாழ முடியவில்லை என்றால் பிரிந்து செல்வதே சிறந்த வழியென இஸ்லாம் பரிந்துரைக்கின்றது. இதன் காரணமாகவே பிரிந்து செல்வதற்கான கண்ணியமான வழிமுறைகள் இஸ்லாத்தில் உள்ளன. இதற்கு "தலாக்" என்று பெயர். சில சமயங்களின் குடும்பச்சட்டங்கள் திருமண பந்தத்தை முறித்துக் கொள்வதை அனுமதிப்பதில்லை. அத்தகைய சமூகங்களைச் சார்ந்த பெண்கள் தொல்லைக்கும், கொடுமைக்கும் உள்ளாகின்றனர். ஏன் உயிரோடு எரிக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த "தலாக்" என்ற வழி முறையினைக் காலம் காலமாக சில முஸ்லிம்கள் தவறான முறையில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இஸ்லாமியச் சட்டங்களுக்கு தவறான முறையில் விளக்கமளித்து தங்களது செயல்களுக்கு நியாயம் கற்பிக்கின்றனர்.

"தலாக்" என்பது திருமண உறவுகளை முறித்திட வகுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சட்ட பூர்வமான முறையாக இருந்த போதிலும் இஸ்லாத்தில் அது ஒரு கொடுமையான செயலாகவே கருதப்படுகிறது என்பதே உண்மை நிலையாகும். திருமண முறிவை இறைவன் வெறுக்கிறான் என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ள போதிலும், திருக்குர்ஆன் மணமுறிவை அனுமதிக்கிறது.

ஒரு கணவன் தனது மனைவியை மணமுறிவு செய்து கொள்ளும் முறையை திருக்குர்ஆன் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகிறது.

> மணமுறிவு சொல்லப்படலாம் அதன் பின்னர்
> உங்களது மனைவியை கண்ணியமான முறையில்
> அனுப்பிவிடுங்கள் அல்லது நீங்கள் கண்ணியமான

முறையில் பிரிந்து செல்லுங்கள். (குர்ஆன் 2:229)
மேலும் இறைவன் கூறுவதாவது:

இவ்வாறு விவாகரத்து செய்தல் இரண்டு தடவைகளே! (இதன் பின்னர்) நல்லமுறையில் சேர்ந்து வாழலாம் அல்லது அழகான முறையில் விட்டு விடலாம். மனைவியருக்கு நீங்கள் கொடுத்தவற்றிலிருந்து எந்த ஒன்றையும் திரும்பப் பெறுவதற்கு அனுமதி இல்லை. அவ்விருவரும் (சேர்ந்து வாழும் போது) அல்லாஹ்வின் வரம்புகளை நிலை நாட்டமாட்டார்கள் என்று நீங்கள் அஞ்சினால் அவளுக்கு எதையேனும் ஈடாகக் கொடுத்து பிரிந்து விடுவது இருவர் மீதும் குற்றமில்லை. இவை அல்லாஹ்வின் வரம்புகள், எனவே அவற்றை மீறாதீர்கள். அல்லாஹ்வின் வரம்புகளை மீறுவோரே அநீதி இழைத்தவர்கள் (குர்ஆன் 2.229)

இந்த இறை வசனங்களோடு, திருக்குர்ஆனின் 4வது அத்தியாயம் 34மற்றும் 35 வசனங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஏழு கட்ட வழிமுறைகளும் மண முறிவுக்கான வழிமுறைகளாகும். ஆனாலும் இந்த வழிமுறைகள் புறக்கணித்து சில காழிகள் (மார்க்க நீதிபதிகள்) ஒரே நேரத்தில் சொல்லப்படும் மூன்று தலாக்குகளை ஏற்றுக் கொண்டு திருமண முறிவை அங்கீகரித்து விடுகிறார்கள். இது போன்ற தலாக் முறையைப் பின்பற்றுபவர்கள் இறைவனின் கோபத்திற்கு உள்ளாவார்கள் என நபிகள் நாயகம்(ஸல்) நவின்றுள்ளார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் நெருங்கிய தோழரான ஹழ்ரத் உமர்(ரலி) இதுபோல் நடந்து கொண்ட ஒருவருக்கு தண்டனை அளித்தார்கள்.

குலா

பெண்கள் விவாகரத்துப் பெறும் முறை

கணவனுடன் சேர்ந்து வாழ விருப்பம் இல்லாத பட்சத்தில் ஒரு பெண் அவனிடமிருந்து பிரிந்து செல்கின்ற உரிமையை இஸ்லாம் வழங்கியுள்ளது. கணவரிடமிருந்து விவாகரத்துப் பெற முயடியாத சூழலில் ஒரு முஸ்லிம் பெண் ஒரு காழியை

(மார்க்க நீதிபதி) அணுகி தனக்கு விவாகரத்து பெற்றுத்தருமாறு கோரலாம். இதற்கு "குலா" என்று பெயர்.

ஆனால் விவாக ரத்தினை அவள் உடனடியாகப் பெற முடியாது அவள் "இத்தா" இருக்க வேண்டும். (பேராசிரியர் கௌல்சன் இதனை திருக்குர்ஆனின் மாபெரும் புதுமை என்று குறிப்பிடுகிறார்.) இந்த "இத்தா" காலமென்பது மூன்று மாதவிடாய் காலம் அல்லது அவள் கருத்தரித்திருந்தால் குழந்தை பெறும் நாள் வரை ஆகும்.

இப்படி "இத்தா இருக்கும் காலத்தில், கணவனிடமிருந்து பொருளாதார உதவி பெற அவளுக்கு உரிமை உண்டு. சமாதானம் செய்து கொள்ளவும் இந்தக் காலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது சம்பந்தமாக திருக்குர்ஆன் கூறுவதாவது:-

> நபியே (முஹம்மதே) பெண்களை நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்தால் அவர்கள் இத்தாவை கடைப்பிடிப்பதற்கேற்ப விவாகரத்துச் செய்யுங்கள். இத்தாவைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். பகிரங்கமான வெட்கக்கேடான காரியத்தை அப்பெண்கள் செய்தால் தவிர அவர்களை அவர்களின் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றாதீர்கள்! (திருக்குர்ஆன் 65:1)

தனது மனைவியை விவாகரத்துச் செய்த கணவன் அவள் மறுமணம் செய்து கொள்வதை தடுக்கவேண்டாம் எனவும், இறைவன் எச்சரிக்கிறான்.

> பெண்களை விவாகரத்துச் செய்தபின் அவர்கள் தங்கள் காலக்கெடுவை நிறைவு செய்து விட்டால் அவர்கள் (தமக்குப் பிடித்த) கணவர்களை விருப்பப்பட்டு நல்ல முறையில் மணந்து கொள்வதைத் தடுக்காதீர்கள். உங்களில் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்புவோர்க்கு இவ்வாறு அறிவுரை கூறப்படுகிறது. (குர்ஆன் 2:232)

பத்வா

இஸ்லாமியச் சமய சட்டங்களின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் கருத்திற்கு "பத்வா" என்று பெயர். ஆனால் பலர் இது ஒரு சமய நீதிமன்றம் வழங்கும் தீர்ப்பு எனத் தவறாகக் கருதுகின்றனர். இதற்குச் சில கேலிக்கூத்தான பத்வாக்களுக்கு ஊடகங்கள் கொடுக்கும் முக்கியத்துவமும் ஒரு காரணமாகும். இது போன்று வழங்கப்படும் பத்வாக்களின் அடிப்படையிலேயே முஸ்லிம்கள் வாழ்கிறார்கள் என்ற ஒரு தவறான நம்பிக்கை பொது மக்கள் மனதில் ஏற்பட இது வழி வகுக்கிறது. ஆனால் ஒரு சாதாரண முஸ்லிம் இது போன்ற சட்டரீதியான ஒரு கருத்தினைப் பெற சமய அறிஞர்களை அணுகுவது மிகவும் அரிதானதே. சில பத்வாக்கள் விநோதமாகவும், நீதி நெறிமுறைக்கு புறம்பான முறையில் இருந்தாலும் தற்போது செய்யப்பட்டு வரும் வாதப்பிரதி வாதங்களுக்கு அவை வழி வகுக்கக் கூடாது. இது போன்ற பத்வாக்கள் வழங்கப்படும் போது, ஊடகங்கள் இஸ்லாமிய வழி முறைகளைப் பற்றி தவறான பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுகின்றன.

நமது நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான மத்ரஸாக்கள் உள்ளன. இம் மத்ரஸாக்களில் பிரச்னைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் குழுக்களும் உள்ளன. இதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் பற்றி பல தரப்பட்ட சமயக்கருத்துக்கள் வழங்கப்பட வாய்ப்புகள் உள்ளன. இதனால் சில பத்வாக்கள் ஊடகங்களின் கவனத்தை ஈர்த்து, அவை சமயச் சட்டங்கள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டு பின்னர் மத வெறியின் அடையாளங்களாகப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டுகிறது . ஒரு ஒரு மிகவும் மோசமான செயலாகும். இது போன்ற கருத்துக்களுக்கு முஸ்லிம்கள் பெரிதும் மதிப்பளிக்கின்றனர் என்ற அவர்களின் சிந்தனை இன்னும் மோசமானதாகும்.

சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பத்வா என்பது ஒரு நீதி மன்றம் வழங்கும் தீர்ப்பு போன்றதல்ல. அது ஒரு சட்ட ரீதியான கருத்தேயாகும். ஒரு நீதிபதியாலோ அல்லது ஒரு தனி மனிதராலோ எழுப்பப்படும் சமய ரீதியிலான கேள்விக்கு ஒரு மார்க்க அறிஞரோ அல்லது ஒரு சமய வழக்கறிஞரோ

வழங்கிடும் கருத்திற்கு "பத்வா" என்று பெயர் என இஸ்லாமியக்கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது.

பத்வாக்கள் கருத்துக்களே. அவை யாரையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவை அல்ல. அவற்றை ஏற்கவும் செய்யலாம். அல்லது நிராகரிக்கவும் செய்யலாம். "பத்வா" வழங்கியவர்கள் கூட அதனை ஏற்றுத்தான் தீர வேண்டுமென வலியுறுத்துவதில்லை. நீங்கள் விரும்பியவாறு ஏற்கவோ, நிராகரிக்கவோ செய்யலாம் என்று தான் கூறுகிறார்கள். சிக்கலான பிரச்னைகளை சந்திக்கும் மக்கள் அவற்றின் தீர்விற்காகப் பலதரப்பட்ட சமய அமைப்புகளை நாடி அவற்றின் கருத்தைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், முரண்பட்ட கருத்துக்கள் வழங்கப்படும் போது அவர்கள் அது பற்றி வியப்படைவதில்லை.

முறைகேடான பத்வாக்களுக்கு ஊடகங்களில்அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில் அத்தகைய பத்வாக்களை முஸ்லிம்கள் கண்டிக்கும் போது அதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுவதில்லை. 1989ஆம் ஆண்டு எழுத்தாளர் சல்மான் ருஸ்திக்கு எதிராக ஈரானின் இமாம் அயோத்துல்லா குமைனி வழங்கிய பத்வாவிற்கு நீதிபதிகளிடமிருந்து பெரும் எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. சவூதி அரேபியாவிலுள்ள சமய அறிஞர்களும் கெய்ரோவிலுள்ள புகழ்பெற்ற அல் அஜ்ஹர் பள்ளிவாசலின் ஷெய்க்குகளும் குமைனியின் பத்வா சட்ட விரோதமானது என்றும், இஸ்லாத்திற்குப் புறம்பானது என்றும் கண்டித்தனர். எந்த விதமான விசாரணையு மின்றி ஒரு மனிதனைக் கொல்ல இஸ்லாமியச் சட்டங்கள் அனுமதி அளிக்கவில்லை. முஸ்லிம் உலகத்தைத் தாண்டி இச் சட்டங்களுக்கு இடமுமில்லை. 1989ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய நாடுகளின் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட 45 நாடுகளில் 44 நாடுகள் இமாம் குமைனியின் பத்வாவை நிராகரித்தன. ஆனால் இச் செய்தி ஊடகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. இதனால் ஒட்டு மொத்த முஸ்லிம் உலகமும், ருஸ்தியின் இரத்தத்தைக் குடிக்க முனைகின்றது என்ற தவறான கருத்து ஏற்பட வழிவகுத்தது.

குப்ர் - காபிர்

"காபிர்" என்ற வார்த்தை பற்றியும் ஆட்சேபனைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. முஸ்லிம்கள், முஸ்லிமல்லாதாரை அவதூறு செய்யும் விதத்தில் உபயோகிக்கப்படும் ஒரு வார்த்தை இது என சில ஊடகங்கள் பிரச்சாரம் செய்கின்றன. ஆனால் இந்த வார்த்தையும், அதனுடைய பயன்பாடும் முழுவதுமாக தவறாகப்புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதே உண்மை.

காஃபிர் என்ற வார்த்தையின் வேர்ச்சொல் குஃப்ர் ஆகும். குஃப்ர் என்பதற்கு மூடுதல் அல்லது மறைத்தல் என்று பொருள். இரவு "காஃபிர்" என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் இரவு தெரிகின்றவற்றை மறைக்கிறது. கருமையான அடந்த மேகங்கள் சூரியனையும், வெளிச்சத்தையும் மறைப்பதால் அவையும் கூட காஃபிர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. நிலத்தினுள் விதைகளை ஊன்றி அதனை மூடுவதால் விவசாயியும் காஃபிர் என்றே அழைக்கப்படுகிறார்.

"காஃபிர்" அல்லது "குஃப்ர்" என்ற வார்த்தைகளுக்கு எதிர் மறையான விளக்கம் ஒன்றும் இல்லை. எனவே இந்த வார்த்தை யாரையும் புண்படுத்தாது. முஸ்லிமல்லாதவர் என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக காஃபிர் என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அல்லது முஸ்லிமல்லாதவர்கள் அனைவரும் "காஃபிர்கள்" என்று அழைக்கப்படுவதுமில்லை. இஸ்லாமிய சமய மொழியில் ஒரு பொருளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிற அல்லது நிராகரிக்கின்ற ஒருவருக்கு "காஃபிர்" என்று பெயர். எனவே ஒரு சமயத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் பிற சமயத்தினருக்கு "காஃபிர்" ஆவார்கள். கம்யூனிஸ்ட்டுகளும் முதலாளித்துவ வாதிகளும் ஒருவருக்கொருவர் காஃபிர்களே! இஸ்லாமிய சமய மொழியில் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எந்த ஒரு கடவுளையும் வணங்கிட மறுப்பவர் நம்பிக்கையாளர் எனப்படுவார். "காஃபிர்" என்ற வார்த்தைக்கு "மறுப்பாளர்" என்று பொருளே தவிர அது அவதூறு செய்யும் ஒரு

வார்த்தையாகாது.

சமயத்தைப் பொறுத்த அளவில், இறைவன் அதனை மக்களின் விருப்பத்திற்கே விட்டுள்ளான். திருக்குர்ஆன் குறிப்பிடுவதாவது:-

> இஸ்லாத்தில் எந்த வற்புறுத்தலும் இல்லை. வழி கேட்டிலிருந்து நேர் வழி தெளிவாகிவிட்டது. தீயசக்திகளை மறுத்து அல்லாஹ்வை நம்புகிறவர் அறுந்து போகாத பலமான கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார். அல்லாஹ் செவியுறுபவன், அறிந்தவன் (குர்ஆன் 2:256)

எனவே ஓரிறைக் கொள்கைமீதும், இறைவனின் தூதர்களின் மீதும் நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்களைப்பற்றி இஸ்லாத்திற்கோ அல்லது முஸ்லிம்களுக்கோ எந்த விதமான வெறுப்பும் இல்லை.

முஸ்லிம்கள் ஏன்
அசைவ உணவை உட்கொள்கிறார்கள்

மக்கள் தங்களுக்குத்தேவையான உணவுப் பொருட்களை பாரம்பர்யமான வழி முறைகளில் பெறுகின்றனர். ஒன்று வயல்களிலும், தோட்டங்களிலும், பண்ணைகளிலிருந்தும் கிடைத்திடும் தானியங்கள். இரண்டாவது விலங்குகள் மற்றும் கடல் வாழ் உயிரினங்கள். தானியங்கள் போன்ற தாவர உணவுப் பொருட்களை உண்பவர்கள் சைவர்கள் என்றும், தாவர உணவுப் பொருட்களோடு விலங்குகளின் இறைச்சியையும் உண்போர் அசைவர்கள் என்றும் அழைக்கப் படுகின்றனர். கால் நடைகள் மற்றும் பிற உயிரினங்களிலிருந்து பெறப்படும் பால் பொருட்கள், முட்டை தேன் ஆகிய பொருட்களைத் தவிர்த்து பிற உணவுப் பொருட்களை உண்போர் வேகன் எனப்படும் மூன்றாவது வகையினராவர்.

தாவர உணவுகள் பற்றி தற்போது உலகளாவிய அளவில் பல இயக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. விலங்குகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற வகையிலும் அவை கொல்லப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலும் இந்த இயக்கங்கள் செயல்படுகின்றன.

கிறிஸ்துவ, யூத சமயங்களைப் போலவே இஸ்லாமும் ஒரு கிராமம்புற மேய்ச்சல் நிலப் பகுதியில் உருவான சமயமாகும். அதிக எண்ணிக்கையிலான நபிமார்கள் பாலஸ்தீனத்திலேயே தோன்றி தங்களது சமய நம்பிக்கைகளைப் போதித்துள்ளனர். இந்த வறண்ட பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் முக்கியத் தொழில் கால் நடைகளை வளர்த்தலும், அவற்றை விருத்தி செய்வது மேயாகும். எனவே இந்த மூன்று பெரிய சமயங்களைப்

பின்பற்றியவர்களும் விலங்குகளின் இறைச்சியை உண்டே தாங்கள் உயிர் வாழ்வதற்குரிய சக்தியைப் பெற்றனர். ஆனால் விலங்குகளைக் கொன்று அல்லது வேட்டையாடி அவற்றின் இறைச்சியை உண்டு தான் வாழ வேண்டும் என்று இந்த சமயங்கள் மக்களைக் கட்டாயப்படுத்தவில்லை.

இரண்டாவதாக, உணவுத் தேவைக்காக விலங்குகளைக் கொல்வது இந்த சமயங்களின் கொள்கைகளின் படி ஏற்புடையது தான். ஆனால் சிலர் இது அறநெறிகளுக்கு முரணானது என்று கருதுகின்றனர். அன்பும், கருணையும், உணவுப் பழக்கங்களோடு தொடர்புடைய விஷயங்கள் அல்ல. அசைவ உணவு உட்கொள்ளும் ஒருவர் அன்பும், கருணையும் உடையவராக இருக்க முடியும். அதே நேரத்தில் முழுக்க சைவ உணவு உட்கொள்ளும் ஒருவர் அன்பற்றவராகவோ கருணையற்றவராகவோ இருக்க வாய்ப்புண்டு.

மூன்றாவதாக, தாவரங்களுக்கும் உயிர் உண்டு என்றும் அவை வேதனைகளை உணர்கின்றனவென்றும் இசையை செவி மடுக்கின்றன என்றும், பிற வெளித்தாக்கங்களால் பாதிக்கப்படுகின்றன என்றும், தண்ணீர் வேண்டிகுரல் கொடுக்கின்றன என்றும் நவீன விஞ்ஞான ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தண்ணீர் தேவை இருக்கும் போது தாவரங்கள் எழுப்புகின்ற குரலின் ஒலியை அதிகரித்துக் காட்டும் எந்திரங்களை அமெரிக்க விவசாயிகள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். இதன் அடிப்படையில் புதிய விவசாய முறைகளை அவர்கள் கையாளுகின்றனர்.

இஸ்லாமியக் கொள்கையின் படி மனிதனே உலகின் மிக உயர்ந்த படைப்பினமாவான். எனவே பூமியில் உள்ள வளங்கள் அனைத்தையும் தனது தேவைக்காகப் பயன் படுத்திடும் உரிமை அவனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த வளங்களை வீணாக்காமல் பயன்படுத்தும்படி அவனுக்கு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. இயற்கை தனது வளங்களை இயல்பான வழியில் மீண்டும் தானே உற்பத்தி செய்யத்தக்க வகையில் இதனை மனிதர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும். தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கச் செய்தல் என்று இதனை நவீன முறையில் சொல்லலாம்.

இந்த பூமியில் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களின்

பாதுகாவலனாக மனிதன் இருந்திட வேண்டுமே தவிர அவற்றின் உரிமையாளனாக அவன் ஆக முடியாது என்பது இஸ்லாத்தின் கொள்கையாகும். இறைவனே அவற்றின் உரிமையாளன். பாதுகாவலன் ஆவான். தனது தேவைகளுக்கு மட்டுமே நியாயமான முறையில் இந்த இயற்கை வளங்களை மனிதன் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அவனது பேராசையைப் பூர்த்தி செய்யும் வண்ணம் அவனது செயல்பாடுகள் அமைந்திடக் கூடாது இது பற்றிக் குர்ஆன் கூறுவதாவது:-

> நம்பிக்கை கொண்டோரே ! ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றுங்கள். உங்களுக்கு (பின்னர்) கூறப்படுவதைத் தவிர தாவரத்தை உண்ணும் கால்நடைகள் உங்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளன. (குர்ஆன் 5:1)

இது பற்றி மேலும் குர்ஆன் குறிப்பிடுவதாவது...

> நிச்சயமாக உங்களுக்கு (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) பிராணிகளில் ஒரு படிப்பினை இருக்கிறது. அவற்றின் வயிறுகளிலிருந்து (சுரக்கும் பாலை) நாம் உங்களுக்கு புகட்டு கிறோம்; இன்னும் அவற்றில் உங்களுக்கு அநேக பயன்கள் இருக்கின்றன. அவற்றி(ன் மாமிசத்தி) லிருந்து நீங்கள் புசிக்கின்றீர்கள். (குர்ஆன் 23:21)

ஊட்டச்சத்து இயலாளர்கள் விலங்குகளின் இறைச்சியில் உள்ள புரோட்டீன் சத்து காரணமாக அதனை ஒரு நிறைவான உணவு எனக் கூறுகின்றனர். உடலுக்குத் தேவையான எட்டு வகை அமினோ அமிலங்கள் இறைச்சியில் உள்ளன. எனவே உணவில் அவற்றை அவசியம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இறைச்சியில் இரும்புச் சத்து, வைட்டமின், நியாசின் ஆகிய சத்துக்களும் உள்ளன. தாவர உணவுப் பொருட்களில் புரோட்டீன் சத்து மிகக் குறைவாகவே இருப்பதால் அவ்வகை உணவுப் பொருட்களை மட்டும் உட்கொள்வோர்க்கு அனிமியா என்ற நோய் ஏற்படுகிறது. தாவர உணவுகள் உட்கொள்ளும் இந்திய மக்களின் பெரும்பாலோருக்கு புரோட்டீன் சத்துக் குறைவு காரணமாக இந்த நோய் ஏற்படுகிறது.

மனிதனின் பற்கள் கடிக்கவும், மெல்லவும் பயன்படும் விதத்திலேயே அமைந்துள்ளன. என்பதை மனித உடற் கூறு நமக்கு உணர்த்துகிறது. எனவே மனிதன் இயற்கையிலேயே சைவ உணவு, அசைவ உணவு என இரு வகை உணவுப் பொருட்களையும் உண்ணத்தக்க விதத்திலேயே படைக்கப் பட்டுள்ளான். கால் நடைகளுக்கு மெல்வதற்கு ஏதுவாக தட்டையான பற்கள் இருப்பதையும், பிற மிருகங்களுக்கு கடித்து, கிழித்து, மென்றிட கூர்மையான பற்கள் அமைந்திருப்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

எனவே மனிதர்கள் தாவர உணவுகளையும், விலங்குகளின் இறைச்சி ஆகிய இருவகை உணவுகளையும் உட்கொள்ளலாம் என்ற முடிவிற்கே நாம் வர இயலும். அது போலவே மனிதர்களின் செரிமான உறுப்புக்களும் இந்த இருவகை உணவுப் பொருட்களையும் செரிக்கச் செய்து ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க விதத்திலேயே அமைந்துள்ளன.

அசைவ உணவு மனிதர்களை வன்முறையாளர்களாக மாற்றுகிறதா?

உணவுப் பொருட்களை உண்பதற்கு இஸ்லாம் சில நியதிகளை வகுத்துள்ளது. தானியங்களை உண்டு வாழ்கின்ற நான்கு கால்களையும் கொண்ட பாலூட்டிகளின் இறைச் சியினை உண்ண இஸ்லாம் அனுமதி அளித்துள்ளது. அதே நேரத்தில் மாமிச உணவை உட்கொள்ளும் விலங்குகளின் இறைச்சியை உட்கொள்ளத் தடை விதித்துள்ளது. பசு, வெள்ளாடு, செம்மறியாடு (ஆண்-பெண்) ஒட்டகம், எருமை மாடு ஆகிய விலங்குகளின் இறைச்சியை உண்ண அனுமதியுண்டு. இந்த அனுமதிக்கப்பட்ட விலங்குகளும் ஹலால் முறையில் அறுக்கப்பட்டால் தான் அவற்றின் இறைச்சியை உண்ணலாம். நான்கு கால்களையுடைய விலங்குகளில் பன்றி இறைச்சியை உண்பது முஸ்லிம்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது (யூதர்களுக்கும் இந்தத்தடை உள்ளது)

மாமிச உணவு அதனை உண்பவர்களை வன்முறை யாளர்களாக மாற்றும் என்பதற்கு எந்த விதமான விஞ்ஞான

பூர்வமான ஆதாரமும் இல்லை. ஒரு மனிதன் வளரும் விதமும், உலகைப் பற்றிய அவனது கருத்தோட்டமும்தான் அவனை வன்முறையாளனாகவோ அல்லது அமைதியை விரும்புவனாகவோ மாற்றுகிறது. உதாரணமாக, ஜெர்மனியின் அதிபராக இருந்த ஹிட்லர் ஒரு சைவன். ஆனால் அவன் அண்டை நாடுகளை அடிபணிய வைக்க வேண்டும்மென்ற கொடூர எண்ணம் கொண்டிருந்தான். இலட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்தான். எனவே மாமிச உணவு உண்பவன் வன்முறையாளனாக மாறுவான் என்ற இது போன்ற பொய்யான கருத்துக்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டும். அன்பும், கருணையும், வெறுப்பும், பகைமையும் ஒரு மனிதனின் உணவுப் பழக்கத்துடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள் அல்ல. இந்தியாவில் வசிக்கும் ஆதிவாசிகள் பலவிதமான விலங்குகளின் இறைச்சியை உண்டு வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எந்த விதமான கொடூரச் செயல்களிலும் ஈடுபட்டதாகச் சான்றுகள் இல்லை.

ஹலால் - அனுமதிக்கப்பட்டது
ஹராம் - தடுக்கபட்டது

தன்னைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு இஸ்லாம் சில வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை வகுத்தளித்துத் தந்துள்ளது. உண்பதற்கோ அல்லது ஒரு செயலைச் செய்வதற்கோ வழங்கப் பட்டுள்ள அனுமதி "ஹலால்" எனப்படும். செய்யக் கூடாது என்று சமயத்தால் தடுக்கப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் "ஹராம்" எனப்படும். ஹராமான (தடுக்கப்பட்டுள்ள) பொருட்களை உண்பது அல்லது செயல்களைச் செய்வது திருக்குர்ஆனின் கோட்பாடுகளின்படி இறைவனுக்கு உவப்பான செயல்களாகக் கருதப்படமாட்டாது. இவை பாவமாகும். இவற்றை முஸ்லிம்கள் தவிர்க்க வேண்டும். உதாரணமாக பன்றியின் இறைச்சியை உண்பதும், போதை தரும் மது பானங்களை அருந்துவதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.

முஸ்லிம் ஆண்கள் பளபளப்பான ஆடை அணிவது விரும்பத்தகாதது என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில்

பருத்தி அல்லது உல்லன் துணியுடன் சில்க்கும் கலந்திருந்தால் அத்தகைய துணியால் தைக்கப்பட்ட உடைகளை அணியலாம். ஆனால் தங்க நகைகளை அணியக்கூடாது. இதற்குத் தடை உள்ளது. பொருள் ஈட்டுவதற்கும், நடத்தைக்கும் கூட ஹலால்-ஹராம் உண்டு. ஒரு முஸ்லிம் வாழ்க்கை நடத்துவதற்காக திருடுதல், ஏமாற்றுதல், லஞ்சம் வாங்குதல், பணம் பறித்தல், பிறர் சொத்தை அபகரித்தல், வட்டி வாங்குதல் போன்ற தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக்கூடாது. இது போன்ற தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு பொருள் ஈட்டினால் அவன் பாவியாகிவிடுவான். அது போல ஒரு முஸ்லிம் விபச்சாரத்திலோ, புறங்கூறுவதிலோ, பொய்யுரைப்பதிலோ, ஒரு பால் காமஉறவுகளிலோ, பிறரை உளவு பார்ப்பதிலோ ஈடுபடக்கூடாது. இச் செயல்களும் தடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இஸ்லாமிய முறைப்படி விலங்குகளை அறுப்பது

உண்ண அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள விலங்குகளின் கழுத்தின் கீழ் பகுதியில் கத்தியை வைத்து அறுக்குமாறு முஸ்லிம்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். (யூதர்களுக்கும் இந்த முறை பொருந்தும்) அதன் மூலம் அறுக்கப்பட்ட பிராணியின் உடலிலிருந்து இரத்தம் முழுவதும் வெளியேறிவிடும். அறுக்கப்பட்ட பிராணிகளின் இரத்தக் குழாய்களில் இரத்தம் தங்கி விடாமலிருப்பதை இது உறுதி செய்கிறது. இதனால் இறைச்சி சுத்தமாக இருக்கும். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த அளவில் இந்த முறையில் அனுமதிக்கப்பட்ட பிராணிகளை அறுத்து அவற்றின் இறைச்சியை உண்பதே ஹலாலாகும். அதாவது அனுமதிப்பட்டதாகும்.

விலங்குகளின் கழுத்தின் கீழ் பகுதியில் கத்தியைக் கொண்டு அறுப்பதே இஸ்லாமிய வழிமுறையாகும். கழுத்தின் மேல் பிடரிப் பகுதியை அல்ல. இந்த முறையின் மூலம் பிராணிகளின் உடலுக்கும், மூளைக்குமான தொடர்பு

உடனடியாக அறுபட்டுப் போகாது. ஆகையால் மூளை உடம்பிலிருந்து இரத்தம் முழுவதும் வெளியேற அனுமதிக்கிறது. இதன் காரணமாக மாமிசத்தில் இரத்தம் தங்குவதில்லை. இரத்தம் இல்லாத இறைச்சி சுகாதாரமானது. நீண்ட நேரம் கெடாமல் இருக்கும். இப்படி அறுக்கும் போது மூச்சுக்குழாய், இரத்தக் குழாய்கள், தொண்டை ஆகியன அறுபடுகின்றன. ஆனால் டார்சல் நாளங்கள் கடைசி வரை செயல்பட்டு கடைசிச் சொட்டு இரத்தத்தையும் உடலிலிருந்து வெளியேற்றுகிறது. பிராணி முற்றாக இறந்த பிறகு அமைதியடைகிறது. மாமிசப் பிண்டதிலிருந்து தலையை துண்டித்து எடுத்த பின்னர் இறைச்சியை எடுக்கும் பணி துவங்குகிறது.

உடலில் ஜீவ அணுக்களும், வியாதிக் கிருமிகளும் உள்ளன. எனவே மற்ற அறுப்பு முறைகளைக் காட்டிலும், முஸ்லிம்கள் பிராணிகளை அறுக்கும் முறை சுத்தமானது, சுகாதாரமானது கிருமிகள் இல்லாதது.

ஹராம்

மதுபானங்கள் - சூதாட்டம் - தடை

போதை தரும் மதுபானங்களைக் குடிப்பதினின்றும், சூதாட்டங்களில் ஈடுபடுவதினின்றும் முஸ்லிம்களை திருக்குர்ஆன் தடுத்துள்ளது. ஆல்கஹால் அதனை உட் கொள்பவனின் அறிவுத்திறனை சீர்குலைப்பதாலும் அவனது நடத்தையில் எதிர்மறையான பாதிப்புகளை ஏற்படுத் துவதாலும் அது சேர்ந்துள்ள மது பானங்கள் தடை செய்யப் பட்டுள்ளன. போதை தரும் பொருட்கள் குறிப்பாக ஆல்கஹால் பல சமூகக் கேடுகளுக்கு முழு முதற்காரணமான ஒன்று என்று கருதப்படுகிறது. போதை தரும் ஆல்கஹாலைக் குடித்து விட்டு வாகனங்கள் ஓட்டுவதாலேயே பெருமளவு விபத்துக்கள் நடைபெறுகின்றன. தெருச்சண்டைகளுக்கும், பெண்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் எதிரான குடும்ப வன்முறைகளுக்கும் குடிப்பழக்கம் கொண்ட ஆண்களே காரணம் என அறியப்பட்டுள்ளது. போதை தரும்

மதுபானங்களை அருந்தி அதன் தாக்கம் காரணமாகவே ஆண்களில் பலர் பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். மது அதைக் குடித்தவர்களின் அறிவை மழுங்கச் செய்து அவனுக்கு எந்த விதமான ஒரு சமூகப் பண்போ, மரியாதையோ இல்லாமல் ஆக்கி விடுகிறது. அமெரிக்காவில், மதுவின் போதைக்கு அடிமையானவர்களே பொது இடங்களில் கண்மூடித்தனமான துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஈடுபடுகிறார்கள். போதை தரும் மதுபானங்களை அருந்தக்கூடாது என்றும், சூதாட்டங்களில் ஈடுபடக்கூடாது என்றும் குர்ஆன் முஸ்லிம்களைத் தடுத்துள்ளது. இது பற்றி இறைவன் தனது மறையான திருக்குர்ஆனில் கூறுவதாவது...

> இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! மது சூதாட்டம், பலி பீடங்கள், குறிபார்க்கும் அம்புகள் ஆகியவை அருவெறுக்கத்தக்க ஷைத்தானியச் செயல்களாகும். அவற்றைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள். *(குர்ஆன் 5:90)*

மதுப் பழக்கம் உடல் நலத்தைக் கெடுத்துப் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைக்கிறது. போதை தரும் மதுவின் தாக்கத்தில் இருப்போர் வக்ர உணர்விற்கு உள்ளாகி பெண்களை மானபங்கம் செய்தல், கற்பழித்தல் போன்ற பாலியல் வன்செயல்களில் எளிதில் ஈடுபட்டு விடுகின்றனர்.

சூதாட்டமும் இஸ்லாத்தில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகும் ஒருவனுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தை விட நட்டமே அதிகம். அது குடும்பப் பொருளாதாரத்தைச் சீர் குலைக்கிறது. லாட்டரி, குதிரைப் பந்தயம் எதுவாக இருந்தாலும் சூதாட்டமென்பது அதில் கலந்து கொள்ளும் பெரும்பாலோருக்கு நிச்சயம் நட்டத்தையே ஏற்படுத்துகிறது. அதிஷ்டம் கிடைப்பது கூட சந்தேகம்தான். இது போன்ற சூதாட்டங்களில் ஈடுபடுவோருக்கு உழைக்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை போய் குருட்டு அதிர்ஷ்டத்தில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடுகிறது. விதி அவர்களை நோக்கி புன்னகை புரிகிறது. சூதாட்டம், படிப்படியாக அதில் ஈடுபடுபவனின் பொருளாதார வசதியைக் குறைத்து அவனை திவாலாக்கி கடனிலும், துயரத்திலும் தள்ளுகிறது.

அமெரிக்க நீதித்துறையின் நீதிப்பிரிவு நடத்திய தேசிய குற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வில், 1996 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் ஒவ்வொரு நாளும் சராசரியாக 2713 கற்பழிப்புக் குற்றங்கள் அந்த நாட்டில் நடைபெற்றுள்ளதாகவும் இந்தக் குற்றங்களில் ஈடுபடுபவர்களில் பெரும்பாலோர் போதைப் பழக்கங்களுக்கு அடிமையானவர்களே என்றும் தெரிய வந்துள்ளது. பெண்களை மானபங்கப்படுத்தப்படுவதும் இவர்களால் தான்.

கற்பழிப்பு
பாலியல் பயங்கரவாதம்

இஸ்லாமிய ஷரீஅத் சட்டத்தில், கற்பழிப்பு ஒரு தனிக்குற்றமாக வகைப்படுத்தப்படவில்லை. அதன் காரணமாக அதற்கான தண்டனை என்ன என்பதிலும் சிறு குழப்பம் நிலவுகிறது. சிலர் தவறாக விபச்சாரத்துடன் கற்பழிப்புக் குற்றத்தையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில், கற்பழிப்பு "ஹிராபா" எனப்படும் குற்றப் பிரிவுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இதனை ஒரு கடுமையான குற்றம் என்றும் கூறலாம்.

"ஹிராபா" என்பதற்கு, மக்களைத் திடீரென்று தாக்கி, ஆயுதங்களைக் கொண்டு பயமுறுத்தி அல்லது பலப்பிரயோகம் செய்து அவர்களைக் கொல்வது, அவர்களது செல்வங்களை வன்முறைகள் மூலம் கைப்பற்றுவது என்று பொருளாகும். "செல்வம்" என்று குறிப்பாக சொல்லப் படுவதற்குக்காரணம் ஹிராபா என்ற இந்த வார்த்தை கொள்ளையுடன் தொடர்புடையது. ஆனால் கற்பழிப்பதற்காக பிறரைப் பயமுறுத்துபவர்களுக்கும் இந்த வார்த்தை பொருந்தும்.

இஸ்லாத்தில், ஹிராபா மிக மோசமான ஒரு பாவச் செயலாகும். திருக்குர்ஆனும், இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தும் இதனைத் தடைசெய்துள்ளன. இந்தக் குற்றங்களுக்கான தண்டனை பற்றி இறைவன் குர்ஆனில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறான்.

> எவர்கள் அல்லாஹ்வோடும் அவனுடைய தூதரோடும் போரிடுகின்றார்களோ, மேலும் கலகம் விளைவிக்க தீவிரமாக முயற்சி

செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குரிய தண்டனை இதுதான். அவர்கள் கொல்லப்படவேண்டும் அல்லது தூக்கில் ஏற்றப்படவேண்டும். அல்லது அவர்களுடைய மாறுகை மாறுகால்கள் வெட்டப்பட வேண்டும். அல்லது அவர்கள் நாடு கடத்தப்படவேண்டும். இது அவர்களுக்கு உலகில் கிடைக்கும் இழிவாகும். மேலும், மறுமையில் அவர்களுக்கு இதை விடக்கடுமையான தண்டனை இருக்கிறது. எனினும் உங்கள் பிடியில் நீங்கள் அவர்களைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு எவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோரினார்களோ நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். திண்ணமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பு வழங்குபவனும் மிகுந்த கருணை உள்ளவனுமாவான்.

(குர்ஆன் 5:33-34)

இஸ்லாமிய சட்டப்படி கற்பழிப்புக்கும் விபச்சாரத்திற்குமுள்ள வேறுபாடு

அல் தஸூகி என்ற இஸ்லாமிய மார்க்க அறிஞரும், இப்னு அல் அரபி என்ற நீதிபதியும், கற்பழிப்பை "ஹிராபா" (கொள்ளையடித்தல்) வுக்கு இணையாகக்கருத வேண்டும் என்பதற்குத் தக்க விளக்கங்கள் கொடுத்துள்ளனர். ஒரு குழுவினர் தாக்கப்பட்டு, அக்குழுவைச் சார்ந்த பெண்ணொருவர் கற்பழிக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை இப்னு-அல்-அரபி கூறிய போது, அங்கிருந்த சிலர் இந்தக் குற்றம் ஹிராபாவின் கீழ் வராது. ஏனெனில் இதில் ஆயுதம் எதுவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. பணம் பறிக்கப்படவில்லை என வாதம் செய்தனர். இதற்குப் பதிலளித்த இப்னு-அல்-அரபி "அந்தரங்க உறுப்புகளின் மீது புரியப்படும் "ஹிராபா" கொள்ளையடிப்பதை விட மோசமானது. எந்த பெண்ணும், கொள்ளையா அல்லது கற்பழிப்பா என்ற நிலை வரும்போது கொள்ளையே பரவாயில்லை என்று தான் நினைப்பாள்" எனக்

குறிப்பிட்டார். கற்பழிப்புக் குற்றங்களில் பெண்களின் கௌரவமும், பாதுகாப்பும் பறிக்கப்படுகிறது. எனவே இதனையும் கொள்ளையுடன் தான் ஒப்பிட வேண்டும் என்பதே சரியான விளக்கமாகும்.

எனவே கற்பழிப்பு ஒரு வன்முறைக் குற்றமாகும். பாலியல் வல்லுறவே இதில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது ஆயுதமாகும். இந்தக் குற்றச் செயலில் ஈடுபட்டவர்களின் நோக்கமும், உடல் ரீதியான நடவடிக்கைகளும் தான் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமே தவிர, கற்பழிக்கப்பட்டவர் சம்மதம் தெரிவித்ததாக யூகம் கொள்ளக் கூடாது. கற்பழிப்புக் குற்றத்தை நிரூபிக்க நான்கு சாட்சிகள் தேவையில்லை. ஆனால் பாகிஸ்தான், நைஜீரியா போன்ற நாடுகளிலுள்ள சில பழமை வாத ஷரீஅத் ஆலோசனை சபைகள் தவறான புரிதல் காரணமாக இந்தக் குற்றத்தை நிரூபிக்க நான்கு சாட்சிகள் தேவை என்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்றன. அதற்கு மாறாக சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை சாட்சியங்கள், மருத்துவ ஆய்வுகள், ஆவணங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே குற்றம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

கற்பழிப்பு போன்ற கிரிமினல் குற்றங்களை நிரூபிப்பது மிகவும் சிக்கலான ஒரு பணியாகும். இந்தக் குற்றச் செயலில் ஈடுபட்டவர்கட்கு வாழ்வா அல்லது சாவா என்பது பிரச்னையாக இருப்பதால் இஸ்லாமிய நீதி மன்றங்கள் கவனமாகப் பரிசீலித்துத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும். எனவே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் உண்மையிலேயே குற்றச் செயலில் ஈடுபட்டாரா என்பதை நன்கு ஆய்வு செய்ய வேண்டும். பாலியல் உறவு இருவரது சம்மத்தில் அடிப்படையில் தான் நிகழ்ந்தது என்று நிரூபணம் ஆனால் அவர்கள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டதாகவே கருதப்பட்டு அதற்குரிய தண்டனை அவர்கட்கு வழங்கப்படவேண்டும்.

இஸ்லாமிய அரசு - முஸ்லிம் நாடு வித்தியாசம் என்ன?

முஸ்லிம் நாடுகள் என்று சொல்லப்படும் நாடுகளில் தனி நபர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளிலும், அரசு நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளிலும் இஸ்லாமியச் சட்டங்களே நடைமுறையில் உள்ளன என்ற தவறான நம்பிக்கை பெரும்பாலான மக்களிடையே நிலவி வருகிறது.

இதன் காரணமாக "முஸ்லிம் நாடுகளில்" நடக்கின்ற விஷயங்களை இஸ்லாத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஒப்பிடும் போக்கு இருந்து வருகிறது. இது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும்.

எனினும், விடுதலை பெற்ற "முஸ்லிம் நாடுகளில்" இஸ்லாமிய அரசுகளை நிறுவிட பல இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் பாடுபட்டு வருகின்றன. இஸ்லாமிய மார்க்க அறிஞர்களும், இஸ்லாமிய இயங்கங்களும் பங்கு வகிக்கின்ற அல்லது அரசியல் அதிகாரம் முழுவதையும் தங்களது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கின்ற நாடுகளே இஸ்லாமிய நாடுகள் எனப்படும்.

அண்மைக் காலமாக, சில முஸ்லிம் நாடுகள் தங்களை இஸ்லாமிய அரசுகள் என்று அறிவித்து ஷரிஅத் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளன. ஆனால் இஸ்லாமிய ஷரிஅத் சட்டங்கள், தண்டனைகள், பெண்களின் நிலை, மற்றும் வேறு சில சட்ட சம்பந்த விஷயங்களில் மட்டுமே நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன. இஸ்லாமியத் தண்டனைகள் என்ற பெயரில் கசையடி, கை கால்களை வெட்டுவது ஆகியன பெரிதும் விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றன.

சமூக நீதி, செல்வப் பங்கீடு, குடிமக்களின் மீதான அரசின்

பொறுப்புணர்வு, இரக்கம், கருணை போன்ற விஷயங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பின்னரே, இது போன்ற தண்டனைகள் மிகவும் அரிதான சூழ்நிலைகளில் வழங்கப்பட வேண்டும். திருக்குர்ஆனின் போதனைகளுக்கும், இஸ்லாத்தின் கொள்கைகளுக்கும் முற்றிலும் மாறான, இது போன்ற தெளிவற்ற கடுமையான சட்டங்களை இந்த அரசுகள் நடைமுறைப்படுத்துவதோடு, அடக்கு முறை நடவடிக் கைகளை இஸ்லாத்தின் பெயரால் நியாயப்படுத்தவும் செய்கின்றன. இஸ்லாமிய அரசுகள் என்று தங்களை அறிவித்துக் கொண்ட இந்த நாடுகள், ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பு, குடும்பம் அல்லது இராணுவ ஆட்சியை நியாயப்படுத்திடச் செய்கின்ற உபாயங்களே இவை என்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

பெரும்பாலான இந்த முஸ்லிம் நாடுகளில் கொடுங் கோன்மை மிக்க மக்களை அடக்கியாளும் சர்வாதிகாரிகள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளனர். ஈராக்கிலிருந்த சதாம் ஹுஸைனை விடவும் இவர்கள் மோசமானவர்களாக உள்ளனர். அல்ஜீரியா, சிரியா, ஜோர்டான், பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் உள்ள அதிபர்கள் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைக் கட்டுப் படுத்துவதிலும் மனித உரிமை மீறல்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இந்த நாடுகளிலுள்ள சர்வாதிகாரிகள் தேர்தல்களில் மோசடி செய்தும், எதிர்கட்சித் தலைவர்களையும், அவர்களைப் பின் பற்றுபவர்களையும், அவர்களது குடும்பத்தினர் அனைவரையும் கைது செய்து சட்டரீதியான வாய்ப்புகளை அவர்களுக்கு அளிக்காமல் நீண்ட காலம் சிறையில் வைத்து சித்திரவதை செய்தும் மனித உரிமை மீறலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இந்த மாதிரியான அடக்கு முறைகள் அந்த நாடுகளில் நிலவுவதற்கு இஸ்லாம்தான் காரணம் என்ற தவறான முடிவுக்கு யாரும் வந்து விடக்கூடாது. இந்த நாடுகளில் தற்போது நடந்து வரும் சம்பவங்கள் இஸ்லாத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமானவை என்பதை அடிப்படை இஸ்லாமியச் சட்டங்களைப் புரிந்து கொண்டாலே தெரியவரும்.

முஸ்லிம்கள் அல்லது முஹம்மதியர்கள்

முஸ்லிம்கள், நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களை வணங்குவதில்லை. அவர்கள் இறைவனால் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பப்பட்ட இறுதித் தூதர் என்றும், மற்ற இறைத் தூதர்களுக்கு ஒப்பானவர்களென்றும் அவர்களும் ஒரு மனிதர் தான் என்றும் முஸ்லிம்கள் நம்புகின்றனர். ஆனால் மக்களில் சிலர் முஸ்லிம்கள், முஹம்மது நபியை (ஸல்) வணங்குகிறார்கள் என்று தவறாகக் கருதிக் கொண்டு முஸ்லிம்களை முஹம்மதியர்கள் என்று அழைக்கிறார்கள்.

இயேசு நாதரைப் போல (ஜீசஸ்) முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் தாம் ஒரு போதும் இறை "அந்தஸ்து பெற்றவர்" என்று உரிமை கொண்டாடியதில்லை. எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஒருவனையே வணங்குமாறு அவர்கள் மக்களை வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதனையே தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார்கள். தாங்கள் மக்களால் கடவுளாகக் கருதப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காகவே, நபிகள்நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் எப்போதும் தன்னை இறைவனின் அடிமை என்றும் தூதர் என்றும் கூறிக் கொண்டேயிருந்தார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவை கிறிஸ்துவர்கள் சித்தரித்தது போன்று என்னைச் சித்தரிக்காதீர்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் இறைவனால் தேர்வு செய்யப்பட்ட இறுதி நபியாவார்கள். இறைவன் தனது செய்தியை மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்ல அவர்களை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினான். அவர்கள் சொல்லில் மட்டுமல்ல, செயலிலும் மக்களுக்கு முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டினார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் கொண்டிருந்த குறைகாண இயலாத நேரிய அற நெறிப்பண்புகள் காரணமாகவும் இறைவனின் உண்மைச் செய்தியை மக்களிடம் கொண்டு சென்றதன் காரணமாகவும்,

இஸ்லாத்தின் ஓரிறைக் கொள்கையை பிரச்சாரம் செய்ததன் காரணமாகவும் மக்கள் அவர்களைப் பெரிதும் நேசித்தார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் அழகிய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றிட அனைத்து விதமான முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்ற முஸ்லிம்கள் அவர்களை எந்த முறையிலும் வணங்குவது இல்லை. இறைவனால் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பப்பட்ட எல்லாத் தூதர்களையும் மதித்திடுமாறு திருக்குர்ஆன் முஸ்லிம்களை அறிவுறுத்துகிறது. எனினும், மதிப்பளிப் பதையும் அன்பு செலுத்துவதையும் அவர்களை வணங்குவதாகக் கருத முடியாது. தொழுகையும் (வணக்கமும்) பிரார்த்தனையும் இறைவன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே உரியதாகும் என்பதை முஸ்லிம்கள் தெளிவாக உணர்ந்தேயிருக்கிறார்கள்.

உண்மையில், நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களையோ அல்லது வேறு யாரையோ இறைவனுக்குப் பதிலாக வணங்குவதை இஸ்லாம் மன்னிக்கமுடியாத செயலாகக் கருதுகிறது. ஒருவன் முஸ்லிம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இறைவன் ஒருவனைத் தவிர வேறு யாரையாவது வணங்கினால் அவன் முஸ்லிம் என்ற தகுதியை இழந்து விடுவான். முஸ்லிம்கள் அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்க வேண்டும் என்பதே நம்பிக்கையின் முழுப் பரிமாணமாகும்.

இஸ்லாம், முஸ்லிம் என்ற வார்த்தைகள் குர்ஆனில் சொல்லப்பட்டுள்ள வார்த்தைகளாகும். திண்ணமாக அல்லாஹ்வால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மார்க்கம் இஸ்லாமே *(3:19)* என்று குர்ஆன் கூறுகிறது. இதற்கு முன்னரும், இதிலும் அவனே உங்களுக்கு முஸ்லிம் எனப் பெயரிட்டான் *(22:78)* எனவும் குர்ஆன் கூறுகிறது. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கும் கீழ்ப்படியாதீர்கள் என்றே ஆதம் நபி(அலை) முதல் முஹம்மது நபி(ஸல்) வரையுள்ள அனைத்து தீர்க்க தரிகளும் வழங்கிய செய்தியாகும். நபித்துவத்தின் இறுதியில் வந்த முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் தான் இந்தச் செய்தி முழுமை பெற்றது. இது பற்றி குர்ஆனில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதாவது:-

> இன்றைய தினம் உங்கள் மார்க்கத்தை உங்களுக்காக நிறைவு செய்து விட்டேன். எனது

அருளை உங்களுக்கு முழுமைப்படுத்தி விட்டேன். இஸ்லாத்தை உங்களுக்கான வாழ்க்கை நெறியாகப் பொருந்திக் கொண்டேன்.

(குர்ஆன் 5:3)

எனவே இஸ்லாத்தை முஹம்மதானிஸம் என்றும் முஸ்லிம்களை முஹம்மதியர்கள் என்றும் அழைப்பது தவறாகும். முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள் அல்ல. மாறாக அவர்கள் இஸ்லாத்தின் இறுதித் தூதராவார்கள் என்பதே உண்மையான நிலையாகும்.

ஷியா - சுன்னி முஸ்லிம்கள்

முஸ்லிம்களிடையே உள்ள ஷியா - சுன்னிப் பிரிவுகள் முஸ்லிமல்லாதவர்கள் மத்தியில் சில சந்தேகங்களையும் கேள்விகளையும் எழுப்பியுள்ளன. இந்தக் கேள்விகளுக்கு சரியான விளக்கங்கள் அளிக்கப்படாமலேயே உள்ளன. இதற்கு முக்கியக் காரணம் இந்தப் பிரிவுகளுக்கான வரலாற்று ரீதியான காரணங்களை முஸ்லிம்களே தெளிவாக அறிந்திருக்கவில்லை அல்லது சரியான வரலாற்று ரீதியில் இதுபற்றி விளக்கம் அளித்திடும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதேயாகும்.

ஷியா - சுன்னி என்ற இரு பிரிவு முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் இஸ்லாத்தின் அடிப்படை கடமைகளான நம்பிக்கை, விசுவாசம், தொழுகை, நோன்பு, ஜகாத், ஹஜ் புனிதப்பயணம் ஆகியவற்றில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லை. இஸ்லாத்திலுள்ள இந்த இரு பிரிவுகளுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளுக்கு, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இறந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் பிரச்னைகளே காரணங்களாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த வேறுபாடுகள் சமயத்தின் பல்வேறு நிலைகளிலும் அம்சங்களிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இப்பிரிவுகளைப் பின்பற்றுவோர்க்கு ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டது.

ஆரம்பம்-தலைமை பற்றிய பிரச்னை

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் மறைவிற்குப் பின்னர் வாரிசாக வருவதற்கு யார் சட்டரீதியான தகுதியுடையவர்கள் என்பதில் ஏற்பட்ட பிரச்னை தான் ஷியா-சுன்னி பிரிவுகள் தோன்றிடக் காரணமாக இருந்தது. தகுதியான ஒருவர் தாம் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற பெரும்பாலான நபித்தோழர்களின் முடிவினை சுன்னி முஸ்லிம்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அதன்படியே, நபிகள்

நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் உற்ற நண்பரும், ஆலோசகருமான ஹழ்ரத் அபூபக்கர்(ரலி) அவர்கள் இஸ்லாமியப் பேரரசின் முதலாவது கலீபாவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். "சுன்னி" என்ற அரபிச் சொல்லுக்கு "நபிகளாரின் வழி முறையைப் பின்பற்றக் கூடியவர்கள்" என்று பொருளாகும்.

ஆனால் இதற்கு மாறாக வேறு சிலர் இஸ்லாமிய அரசின் தலைமை நபிகளாரின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம், அல்லது அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்களிடம் அல்லது இறைவனால் நியமிக்கப்பட்ட இமாம்களிடம் இருக்க வேண்டுமென வாதிட்டார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் இறப்பிற்குப் பின்னர், தலைமைப் பொறுப்பினை அவரது மருமகனான ஹழ்ரத் அலீ(ரலி) அவர்களிடமே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று இவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். வரலாற்று காலம் முழுமையும் இந்த முஸ்லிம்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கலீபாக்களை அங்கீகரிக்கவில்லை. அதற்குமாறாக, நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களாலும், இறைவனாலும் நியமிக்கப்பட்டதாகத் தாங்கள் நம்பிய இமாம்களையே அங்கீகரித்தார்கள். "ஷியா" என்ற அரபி வார்த்தைக்கு மக்கள் ஆதரவு பெற்ற கட்சி அல்லது குழு" என்று பொருளாகும். "ஷியா அத் அலி" அல்லது அலியின் கட்சி என்ற வார்த்தைகளின் சுருக்கமே "ஷியா" என்பதாகும். அவர்கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினரைப் பின்பற்று பவர்கள் (அஹ்ல்-அல்-பைத்) என அழைக்கப்பட்டனர்).

பரவல்

உலகிலுள்ள முஸ்லிம்களில் 85 சதவிகிதத்தினர் "சுன்னி" பிரிவைச் சார்ந்தவர்களே! முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் 56 நாடுகளில் ஈரான், ஈராக், பஹ்ரைன் அஸர்பைஸான் ஆகிய நான்கு நாடுகளில் மட்டுமே ஷியா முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். மேலும், இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், ஏமன், சிரியா, லெபனான் ஆகிய நாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக் கையில் ஷியா முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர்.

சமய மரபுகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகள்

ஆரம்ப காலங்களில் ஏற்பட்ட அரசியல் தலைமைத்துவம் பற்றிய பிரச்சினைகள் மட்டுமின்றி சமய மரபுகளையும், சடங்குகளையும், கிரியைகளையும் கடைப்பிடிப்பதிலும் இரு பிரிவுகளுக்குமிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்த வேறுபாடுகளுக்கிடையிலும், ஷியா மற்றும் சுன்னி பிரிவு முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமிய அடிப்படைக்கொள்கைகளில் ஒத்த கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். இஸ்லாமிய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அனைவரும் சகோதரர்களாகவே கருதப்படு கின்றனர். உண்மையில், முஸ்லிம்கள் யாரும் தாங்கள் எந்தப் பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் என்று அடையாளம் காட்டிக் கொள்வதில்லை. முஸ்லிம்கள் என்று அழைக்கப்படுவதையே விரும்புகின்றனர்.

இமாம் என்பவர் இயற்கையிலேயே பாவமற்றவர் என்றும், இறைவனின் நேரடியான அதிகாரத்தை அவர் பெற்றிருப்பதால் அவர் தவறிழைக்கமாட்டார் என்றும் ஷியாக்கள் நம்புகின்றனர். எனவே ஷியா முஸ்லிம்கள் இமாம்களை ஞானிகள் என்று கருதி அவர்கள் தங்களுக்காக இறைவனிடம் வேண்டுவார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டு அவர்களது அடக்கஸ்தலங்களுக்கும் நினைவிடங்களுக்கும் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்கிறார்கள்.

பரம்பரை அடிப்படையில் வந்த ஆன்மீகத் தலைவர் களுக்கோ அல்லது சமயத் தலைமைக்கோ இஸ்லாத்தில் இடமில்லை என்று சுன்னி முஸ்லிம்கள் வாதம் புரிகின்றனர். ஆகவே ஞானிகளைப் பூஜிப்பதற்கோ அல்லது அவர்கள் பொருட்டால் இறைவனிடம் வேண்டுதற்கோ இஸ்லாத்தில் வழியில்லை என்பதும் அவர்களின் நிலைப்பாடாகும். சமூகப் பொறுப்புக்கு வருவதென்பது ஒருவரது பிறப்புரிமை அல்ல. மாறாக ஒரு பொறுப்புக்கு வருவதும், பொறுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதும் அவர் மக்களிடம் பெற்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும் என்பது சுன்னி முஸ்லிம்களின் கருத்தாகும்..

மோதல்களும், போராட்டங்களும்

ஷியா - சுன்னி முஸ்லிம்களுக்கிடையிலான இந்தப்பிரிவு பாகிஸ்தான், இந்தியா, சவூதிஅரேபியா போன்ற பல நாடுகளின் சமூக, அரசியல் தளங்களிலும் விரிவடைந்துள்ளது. லெபனான், இந்தியா, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் ஜனநாயகப் பூர்வமான முறையில் தேர்தல்கள் நடைபெறும் போது இந்தப் பிளவுகள் பல தரப்பட்ட வடிவங்களிலும், முறைகளிலும் வெளிப்படுகிறது. சவூதி அரேபியா, சிரியா போன்ற நாடுகளில் இந்த இரு பிரிவுகளுக்கிடையே எப்போதும் மோதல் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக போரில் ஈடுபட்டிருந்த ஈராக்கிலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் இரு பிரிவினருக்குமிடையில் ஆயுதம் தாங்கிய மோதல்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இந்தமோதல்களை மையமாக வைத்து அரசியல் ஆதாயம் தேடும் முயற்சிகளும் அந்நாடுகளில் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தியாவிலுள்ள லக்னோ போன்ற இடங்களில் முஹர்ரம் ஊர்வலம் செல்லும் பாதை பற்றிய மிகச் சிறிய பிரச்னைக்குக் கூட மோதல்கள் நடைபெற்றுள்ளன. சில சுயநல சக்திகள் இந்த மோதல்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன.

மிக அதிகமான மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்படும் இஸ்லாத்தில் இது போன்ற வேற்றுமைகள் உருவாகிட வாய்ப்புகள் உள்ளன. இஸ்லாம் பிற நம்பிக்கைகளை ஒடுக்குகின்ற ஒரே கல்லில் வார்த்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு இறுக்கமான சமயமல்ல. மாறுபட்ட இன, மொழி, சமூக அரசியல் சூழ்நிலைகளில் தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டு வளர்ந்த இஸ்லாம், மாறுபட்ட கலாச்சாரங்களின் ஒரு தொகுப்பாகவே உருவாகி வந்துள்ளது. இதில் வியப்படைய ஒன்றுமில்லை. மத்தியதரைக் கடலிலுள்ள கஸபிளாங்காவிலிருந்து பசிபிக்கிலுள்ள புருணை வரை பரவியுள்ள இஸ்லாம் இவ்வளவு பெரிய பூகோளப்பரப்பில் ஒரே மாதியான சமூகக் கலாச்சாரத்தைக் கொண்டிருக்க முடியாது. இஸ்லாம் அப்படி இருப்பதாக உரிமை பாராட்டவும் இல்லை. முஸ்லிம்களை இணைக்கும் ஒரே கயிறு இஸ்லாமியக் கொள்கையேயாகும். இந்த அடிப்படையில்தான் ஷியா - சுன்னி வேறுபாடுகளைப் பார்க்க வேண்டும்.

உருது ஒரு அந்நிய மொழியா?

உருது மொழியின் மேம்பாட்டிற்காகச் செய்யப்படும் நடவடிக்கைகள் ஒரு அன்னிய மொழிக்கு வழங்கப்படும் சலுகை என்று பலர் கருதுகின்றனர். இதுவும் ஒரு கற்பனையான குற்றச்சாட்டேயாகும். இந்தியாவின் கங்கைச் சமவெளியில் வசிக்கும் முஸ்லிம்களின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் சில அடிப்படை அம்சங்கள் உருது மொழியில் இருக்கக் கூடும். அது ஒரு தூய்மையான சமஸ்கிருத இலக்கணத்தைக் கொண்ட ஒரு இந்தோ ஆரிய மொழியாகும். ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம், பிரஜ்பாஷா, பிரக்ரித், பாலி ஆகிய மொழிகளுடன் தொடர்புடைய உருது மொழி, பல இனக் குழு மக்களைக் கொண்டிருந்த மொகலாய இராணுவப் பாசறைகளில் உருவான ஒரு மொழியாகும்.

இந்தியாவில் வாழும் அனைத்து முஸ்லிம்களும் உருது மொழி பேசுபவர்களாக இல்லை. அது போல் அம் மொழியினைப் பேசுகின்ற அனைவரும் முஸ்லிம்கள் அல்ல. (கடந்த காலங்களில் அம்மொழியின் வளர்ச்சிக்காகத் தங்களது பங்களிப்பைச் செய்திட்டோர் உட்பட) உருது மொழிக்கு ஒரு வலுவான சமயச் சார்பற்ற இலக்கிய மரபு உண்டு. ஏராளமான ஹிந்துக்கவிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், நாடக ஆசிரியர்களும், கட்டுரையாளர்களும் மிகப் பெரிய அளவில் அம் மொழிக்கு தங்களது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். பிற இந்திய மொழிகளைக் காட்டிலும், உருது மொழியில் தான் பகவத்கீதை அதிக எண்ணிக்கையில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. முன்னணி உருது எழுத்தாளர்களான ஆனந்த நாராயணன் முல்லா, மாலிக்ராம், கிருஷன் ஷந்தர், பிஷேஷர் பிரதீப், மனோரமாதிவான், பிரேம்சந்த், ரகுபதிஃசஹாய் பிராக், கோராக்புரி, ராஜ் நாராயண் ஷக் பாஸ்ட், கோபிசந்த் நாரங் ஆகியோர் ஹிந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களேயாவர்.

மத்திய கிழக்கு நாடுகளுடனோ அல்லது அரபி மொழியுடனோ உருது மொழிக்கு எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. பாகிஸ்தானில் அம்மொழி தேசிய மொழியாக உள்ளது என்பது உண்மையே. ஆனால் அங்குள்ள பஞ்சாப், சிந்து, பலுசிஸ்தான் மற்றும் எல்லைப் புற மாகாணங்களில் அந்தந்த மாநில மொழிகளையே மக்கள் பேசுகின்றனர். தவிரவும், பாகிஸ்தானின் வட்டார மொழிகளில் ஒன்றான சிந்தி மொழி, இந்தியாவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிகளில் ஒன்றாக இடம் பெற்றுள்ளது. ஒருவருக்கொருவர் சந்தேகம் கொள்வதற்கு காரணமாக இருப்பதை விடவும் பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வே நமது பொதுவான பரம்பரைக் கொள்கை யாகும். உருது மொழியின் பாரசீக லிபியும் கூட அந்நியமான ஒன்றல்ல. சிந்தி, பஞ்சாபி, காஷ்மீரி ஆகிய மூன்று இந்தி மொழிகளும் பாரசீக லிபியையே கொண்டுள்ளன. இதற்கு ஏதேனும் ஆதாரம் தேவைப்படுபவர்கள் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வெளியிட்டுள்ள நூறு ரூபாய் நோட்டில் காணப்படும் பல்வேறு மொழிகளின் வரி வடிவங்களைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நூறாண்டுகள் பழைமையான இன்றைக்கும் வெளி வந்து கொண்டிருக்கிற உருதுப் பத்திரிகையான "மஸ்தானா ஜோகி"யின் உரிமையாளர் ஒரு ஹிந்துவே. தற்போது அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களால் படிக்கப்படும் உருதுப் பத்திரிகையான "ராஷ்ட்ரிய சஹாரா" வின் வெளியீட்டாளர் முஸ்லிமல்லாத ஒருவரே. இந்தப் பத்திரிகை சஹாரா குழுவினரால் வெளியிடப்படுகிறது.

இஸ்லாத்தில் சமயத் தலைமை இல்லை

இஸ்லாத்தில் இமாம், மௌலவி, காழி, முப்தி ஆகிய பொறுப்புகள் வகிப்போரை "மதகுரு" என்று சிலர் கருதிக் கொண்டு குழப்பமடைகிறார்கள். ஒரு இமாம் என்பவர் பள்ளி வாசலில் தொழுகையினை தலைமையேற்று நடத்துகிறார். முப்தி என்பவர் இஸ்லாமிய சமய சம்பந்தப்பட்ட

பிரச்னைகளை சமய அடிப்படையின் படி ஆராய்ந்து பார்த்து தனது கருத்துக்களை வழங்குகிறார். காழி என்பவர் இஸ்லாமிய நீதி மன்றத்திற்குத் தலைமையேற்று தன்னிடம் கொண்டு வரப்பட்ட பிரச்னைகளுக்குத் தீர்ப்பு அளிக்கிறார். மௌலவி என்பவர் ஒரு மார்க்க அறிஞர். அவர் குர்ஆனை பிறருக்குப் போதிக்கிறார்.

இவர்கள் யாரும் மனிதர்களை விட உயர்ந்தவர்கள் அல்லர். இவர்கள் இறைவனுக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையில் முகவர்களாவோ அல்லது மத்தியஸ்தர்களாகவோ கருதப்படுவதில்லை. ஒரு இமாம் முன்னிலையில் எந்த ஒரு முஸ்லிமும் ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் அளிப்பதில்லை.

ஒரு மனிதன் தான் செய்திட்ட பாவங்களுக்காக இறைவனிடம் தான் பிரார்த்தனை செய்து மன்னிப்பு கோர முடியும். குர்ஆனின் ஒரு பகுதியை மனப் பாடம் செய்த எந்த ஒரு முஸ்லிமும் தொழுகையை தலைமையேற்று நடத்தலாம். சுன்னத், கிரஹப் பிரவேசம் போன்ற குடும்ப நிகழ்ச்சிகளுக்கோ அல்லது புதிய வியாபாரம் துவக்க நிகழ்ச்சிகளுக்கோ இவர்கள் யாரையும் அழைக்க வேண்டியதில்லை. பள்ளி வாசல்களில் யாருக்கும் இருக்கைகள் தனியாக ஒதுக்கி வைக்கப்படுவதில்லை.

முதலில் வந்தவர்கள் முதலில் என்ற அடிப்படையிலேயே தொழுகையின் போது நின்று கொள்ள வேண்டும். புனிதமானவர் என்று இஸ்லாத்தில் யாரும் இல்லை. எல்லோரும் ஒரே இடத்தில் இருந்து கொண்டு ஒரே தட்டிலேயே உண்கிறார்கள். "உங்களில் அதிக இறையச்சம் கொண்டவரே இறைவனின் பார்வையில் அதிகக் கண்ணியம் வாய்ந்தவர்" என்று திருக்குர்ஆன் வரிகளை இங்கு நினைவு கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

பள்ளிவாசல் (மஸ்ஜித்)

1. பள்ளிவாசல் என்பது முஸ்லிம்கள் ஒன்று கூடித் தொழுகை நடத்தும் ஒரு இடமாகும். இங்கு தலை சாய்த்து இறைவனைத் தொழுகின்றனர்.

2. பல பள்ளிவாசல்களில் குப்பாயங்களும், மினாராக்களும், தொழுவதற்கான பெரிய அறைகளும் உள்ளன.

3. எந்த ஒரு சிலையோ, உருவமோ, புனிதச் சின்னமோ, புனித நூலோ தொழுகையில் ஈடுபட்டிருப்போரின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

4. பள்ளிவாசலில் நுழைய கட்டணம் எதுவும் இல்லை. அங்கு தொழுகை புரியும் போது தேங்காய், இனிப்புகள், நறுமணப்பத்திகள் போன்ற பொருட்கள் எதுவும் வைக்கப்படுவதில்லை.

5. பள்ளிவாசல் முஸ்லிம்கள் தொழுகை நடத்துகின்ற ஒரு இடமாக மட்டுமின்றி, ஒரு தகவல் நிலையமாகவும், கல்வி நிலையமாகவும், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கின்ற ஒரு இடமாகவும் பயன்படுகின்றது.

6. முஸ்லிம்கள் வரிசையாக நின்று கொண்டு தொழுகை நடத்துகிறார்கள். தொழுகை நடைபெறும் போது எந்த ஒரு மனிதருக்கும் சிறப்புச் சலுகை அளிக்கப்படுவதில்லை. ஒருவருடைய சமூக, அரசியல், பொருளாதார தகுதிக்குத் தகுந்தாற்போல் அவருக்கு முன்வரிசைகளில் இடம் எதுவும் ஒதுக்கப்படுவதில்லை.

7. வானில் சூரியன் தெரிகின்ற நிலைமைக்கு ஏற்ப பள்ளிவாசலின் தொழுகை நேரம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

அ) சூரிய உதயத்திற்குச் சிறிது நேரத்திற்கு முன்னர் காலைத் தொழுகை (பஜ்ர்) நிறைவேற்றப்படுகிறது.

ஆ) பிற்கல் தொழுகை (லுஹர்) சூரியன் சரியத் துவங்கும் போது நிறைவேற்றப்படுகிறது.

இ) மூன்றாவது தொழுகையான அஸர், பொருட்களின் நிழல் அவற்றின் நீளத்தை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகத் தெரியும் போது நிறைவேற்றப்படுகிறது.

ஈ) சூரியன் மறைந்த உடன் (மாலைத்தொழுகை) மக்ரிப் தொழுகை நிறைவேற்றப்படுகிறது.

உ) ஐந்தாவது தொழுகையான இரவுத் தொழுகை (இஷா) சூரியன் மறைந்து 90 நிமிடங்களுக்குப் பிறகு முற்றிலும் இருள் சூழ்ந்த பின்னர் நடைபெறுகிறது. தொழுகை நேரம் மிகச் சரியான முறையில் பின்பற்றப்படுகிறது எந்த ஒரு முக்கிய மனிதரின் வசதிக்காகவும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொழுகை நேரம் மாற்றப்படுவதில்லை.

8) இமாம் தொழுகையைத் தலைமை தாங்கி நடத்துகிறார். பள்ளிவாசலில் எந்த ஒரு அர்ச்சகரும் இல்லை. கற்றறிந்த ஒருவர் அல்லது சமூகத்தில் நன் மதிப்பைப் பெற்ற ஒருவர் தொழுகையைத் தலைமை தாங்கி நடத்தலாம்.

9. முஸ்லிமல்லாதவர்களும் பள்ளிவாசலினுள் வர அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

10. விலங்குகளைப் பலியிடுவது பள்ளித் தொழுகையின் ஒரு அம்சமாக இல்லை.

11. மது பானங்கள் அருந்திவிட்டு பள்ளிக்கு வரக்கூடாது. பச்சை வெங்காயமோ அல்லது வெள்ளைப்பூண்டையோ உண்டவர்கள், சுத்தமாக வாயினைக் கழுவிய பின்னரே பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைய முடியும்.

12. ஒவ்வொரு முறை தொழுகை புரியும் போதும் முஸ்லிம்கள் ஒலுச் செய்துவிட்டே பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைய வேண்டும். (ஒலு என்பதற்கு தண்ணீர் கொண்டு உடலின் குறிப்பிட்ட அவயங்களைக் கழுவுதல் என்று பொருள்)

பள்ளிவாசல் - சில முக்கிய அம்சங்கள்

தொழுகை அறை

தொழுகை அறை "முஸல்லா" என்றும் "விரிப்புப்பகுதி" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்தப் பகுதியில் தான் தொழுகை நடைபெறுகிறது (தலை சாய்த்து இறைவனைத் தொழுதல்)

மிஹ்ராப்: பள்ளிவாசலின் சுவரின் அரைவட்டவடிவில் அமைந்துள்ள ஒரு மாடம். மக்காவில் கஅபா இருக்கும் திசையைக் காட்டும் "கிப்லா" என்று இது அழைக்கப்படுகிறது. இதனை நோக்கியே முஸ்லிம்கள் தொழ வேண்டும். சுவரில் அமைந்துள்ள இந்த அரை வட்ட வடிவ மாடம் "கிப்லா சுவர்" என அழைக்கப்படுகிறது.

மின்பர்: மின்பர் என்பது தொழுகையைத் தலைமை தாங்கி நடத்தும் இமாம் நின்று கொண்டு உரையாற்றுவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு உயர்ந்த மேடையாகும். வெள்ளிக் கிழமைகளில் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் மக்கள் தொழ வருகின்ற போது இந்த மின்பர் பயன்டுத்தப்படுகிறது.

சுத்தம் செய்யும் வசதிகள்

பள்ளிவாசல்களில் தண்ணீர்த் தொட்டிகளோ அல்லது வரிசையாக தண்ணீர்க் குழாய்களோ அமைக்கப்பட்டிருக்கும். தொழுகைக்கு முன்னர் முஸ்லிம்கள் தண்ணீர் கொண்டு உடல் உறுப்புகளைச் சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். (ஒலுச் செய்தல்) பள்ளி வாசலுக்குள் செருப்புகள் அணிந்து கொண்டு செல்ல அனுமதி இல்லை பள்ளிவாசலுக்கு தொழுகைக்காக வருபவர்களும், பார்வையாளர்களும் தங்களைச் சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த முழு உலகமும் ஒரு பள்ளிவாசலே

இந்த முழு உலகமும் ஒரு பள்ளிவாசல் தான் என நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் நவின்றுள்ளார்கள். அசுத்தமான இடம் என்று உலகின் எந்தப்பகுதியிலும் இல்லை. உலகின் எந்த இடத்திலும் தொழுகை புரியலாம் என நபிகளாருக்கு

இறைவன் அனுமதி வழங்கியுள்ளான். எனவே நபிகளாரின் வழியைப் பின்பற்றி முஸ்லிம்கள் உலகின் எந்த இடத்திலும் தொழலாம். முஸ்லிம்கள் பூங்காக்கள், சாலையோரங்கள், ரயில்வே பிளாட்பாரங்கள், விமான நிலைய ஓய்வுப் பகுதிகள் எனப் பல இடங்களிலும் தொழுகை நடத்துவதை நாம் பார்க்க முடியும். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த அளவில் இந்த முழு உலகமும் வணங்குவதற்குரிய இடம் தான். அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரங்களில் இறைவனை நினைவு கூர்ந்து தொழுகிறார்கள்.

இந்த சிறிய விளக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டு, நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் அமுத மொழிகளில் (ஹதீஸ்) இதற்கு மிக முக்கியமான விளக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது. ஒரு முஸ்லிம் பள்ளிவாசலை அமைதியான இடமாகக் கருதுகிறான். மக்கள் அதனுள் தூய்மையான நிலையிலேயே நுழைகின்றனர். அவர்களது உடலும், அணிந்துள்ள ஆடைகளும், இதயங்களும், உள்ளங்களும் தூய்மையாகவே உள்ளன. இறைவனுக்குப் பணிந்து பணியாளர்களாகவே அவர்கள் பள்ளிவாசலுக்குள் செல்கின்றனர். பள்ளிவாசலுக்குள் நுழையும் போது அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் (உங்களு இறைவனின் சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாக) என்று ஏற்கனவே அங்கு வந்திருப்பவர்கட்கு முகமன் உரைக்கிறார்கள். புதிதாக வந்தவர்கள் அறிவிக்கும் அமைதி உறுதிமொழி இது. பள்ளிவாசல் சமாதானத்தையும் நல்லிணக்கத்தையும் பிரதிபலித்து தௌஹீது (ஓரிறைவன்) மனித சகோதரத்துவம் ஆகிய இரு செய்திகளையும் வழங்குகிறது.

இவ்வாறு உலகமே ஒரு பள்ளிவாசலாக இருக்க வேண்டுமென்று நபிகளார் விரும்புகின்றபோது இந்த உலகத்தையும் ஒரு சமாதான பூமியாக மாற்றவேண்டு மென்றும் வலியுறுத்தினார்கள். அனைத்து மக்களும், அவர்கள் உலகத்தின் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் அமைதியினைப் பெற வேண்டும் என்பதே நபித்துவத்தின் குறிக்கோளாகும். ஒரு பள்ளிவாசல் நல்லிணக்கத்தையும், மனித சகோதரத் துவத்தையும் பரப்புவது போல், இந்த உலகமும் ஒரு பள்ளி வாசலைப் போல் இருந்தால் அமைதி என்ற உயரிய கொள்கையை அடையமுடியும்.

தொழுகை அழைப்பு

உலகெங்கிலுமுள்ள அனைத்துப் பள்ளிவாசல்களிலும் ஒரு நாளைக்கு ஐந்து தடவைகள் தொழுகை நடைபெறுகிறது. ஒரு முஸ்லிம் ஒரு நாளைக்கு ஐந்து தடவைகள் தொழுவது, அதுவும் பள்ளிவாசலிலேயே அத்தொழுகையினை நிறைவேற்றுவது சிறப்பானதாகும். மக்களுக்கிடையே சமூக பந்தங்களை வலுப்படுத்தவும், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியையும், துயரத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் அது உதவும் என்பதால் பள்ளிவாசல்களில் தொழுகை புரிய வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளது.

மக்களைத் தொழுகைக்கு அழைக்கும் பொருட்டு பள்ளிவாசல் மினாராக்களிலிருந்து பாங்கு (அழைப்பு) சொல்லப்படுகிறது. பிற சமய அன்பர்கள் பலர் இந்தத் தொழுகை அழைப்பே வழிபாடு அல்லது தொழுகை எனத் தவறாகக் கருதி குழப்பம் அடைகிறார்கள். சிலர் முஸ்லிம்களின் தொழுகை ஒலிபெருக்கி மூலமாகத் தான் நடைபெறுகிறது எனவும் நினைக்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் மாமன்னர் பாதுஷா அக்பர் ஆட்சி புரிந்து ஆண்டுகள் பல ஆன பின்னரும், அவரை ஏன் முஸ்லிம்கள் அழைக்கிறார்கள் என வியப்புடன் கேள்வி எழுப்புகின்றனர். ஒலி பெருக்கி மூலமாகச் சொல்லப்படும் அழைப்பு இரண்டு மூன்று நிமிடங்களில் முடிந்து விடுகிறது.

ஜாகர்த்தாவிலிருந்து கஸபிளங்கா வரை உள்ள பள்ளி வாசல்களின் மினாராக்களிலிருந்து ஒலிக்கப்படும் அழைப்பின் வாசகங்களை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களே அமைத்துத் தந்துள்ளார்கள். கிறிஸ்துவ தேவாலயங்களில் மணி அடிப்பதைப் போன்றும், கோவில்களில் சங்கு ஊதப் படுவதைப் போன்றும் "பாங்கு" தொழுகைக்கான தனித்த ஒரு அழைப்பாகும். பாங்கின் பொருள் மக்களுக்குச் சொல்லப்பட்டால் அது இன்னும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

பாங்கு

1. அல்லாஹு அக்பர்	-	இறைவன் மிகப் பெரியவன் (நான்கு முறை)
2. அஷ்ஹது அல்லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்	-	அல்லாஹ்ஒருவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை என்று சாட்சியம் பகர்கிறேன். (இரு முறை)
3.அஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதர் ரசூலுல்லாஹ்	-	(முஹம்மது நபி அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று சாட்சியம் பகர்கிறேன் (இரு முறை)
4. ஹய்ய அலஸ் ஸலாத்	-	தொழுகைக்கு விரைந்து வாருங்கள் (இரு முறை)
5. ஹய்ய அலல் ஃபலாஹ்	-	வெற்றியின் பக்கம் விரைந்து வாருங்கள். (இரு முறை)
6. அல்லாஹு அக்பர்	-	இறைவன் மிகப் பெரியவன் (இரு முறை)
7. லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்	-	அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. அவனே உண்மையான இறைவன்.

காலைத் தொழுகைக்கான அழைப்பின் போது "ஹய்யா அலல் பலாஹ்" என்று சொல்லப்படுவதற்கு முன்பு "அஸ்ஸலாத்து கைரும் மினன் நெளம்" என்ற (தூக்கத்தை விட

தொழுகையே சிறந்தது என்று இதற்குப் பொருள்) வார்த்தைகள் இருமுறை சொல்லப்படுகின்றன.

என்றும் மாறாமல் சொல்லப்படும் இந்த தொழுகை அழைப்பு, இறைனே மிகப் பெரியவன் (அல்லாஹு அக்பர்) என்ற நம்பிக்கையின் பாற்பட்டதாகும்.

(அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை முஹம்மது(ஸல்) அவர்கள் இறைவனின் தூதர் என்று நான் சாட்சியம் அளிக்கிறேன்)

கிட்டத்தட்ட 15 நூற்றாண்டுகளாக உலகெங்கும் முஸ்லிம்கள் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் இந்த அழைப்பு விடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பல்வேறு ஓசை நயங்களிலும் எதுகை மோனைகளிலும் இசை நயத்துடனும் இறைவனின் புகழ் பாடும் இந்த அழைப்பு மக்களை ஆன்மீக வழிக்கு வருமாறு அழைக்கிறது. காலையில் இது மக்களை விழிக்கச்செய்யும் அழைப்பாகவும், மாலையில் நினைவூட்டும் அழைப்பாகவும், இரவில் நிறைவு அழைப்பாகவும் அமைகிறது.

"இறைவன் ஒருவனே" என்பதை மக்களுக்கு நினைவூட்டுகிறது. தங்களது சுறுசுறுப்பான பணிகளுக்கு மத்தியிலும் மக்கள் இறைவனை நினைத்து பள்ளிவாசல்களுக்கு வந்து தொழுது பயபக்தியால் புத்தெழுச்சி பெற்று இறைவனின் பால் தங்களது நம்பிக்கையை உறுதி செய்கிறார்கள்.

முஸ்லிம்கள் கஅபாவை வணங்குகிறார்களா??

உலகத்தின் மையப் பள்ளிவாசலாக மக்காவிலுள்ள ஹரம் பள்ளிவாசல் திகழ்கிறது. அதன் நடுவில் கஅபா எனப்படும் கன சதுரக் கட்டிடம் அமைந்துள்ளது.

கஅபா ஒரு சரணாலயமாகும். அங்கு எந்த ஒரு உயிரினத்தையும் கொல்லக்கூடாது. ஒரு ஈயையோ, கொசுவையோ கூட அடிக்கக்கூடாது. தனது தந்தையாரைக் கொலை செய்தவனை அங்கு கண்டால் கூட அவனுக்கு எந்தவிதமான தீங்கும் செய்யக்கூடாது. "ஹரம்" பள்ளிவாசலில் நுழைந்த பிறகு அங்கு பேசவோ, விவாதம் செய்யவோ, வாக்கு வாதங்களில் ஈடுபடவோ கூடாது.

முஸ்லிம்கள் ஏன் கஅபா வை நோக்கி தொழுகிறார்கள், சிரம் பணிகிறார்கள் என்று முஸ்லிமல்லாதவர்கள் கேள்வி எழுப்புகிறார்கள்.

இதற்கான பதில் மிகவும் எளிதானது. தொழுகையின் போது முஸ்லிம்கள் தங்களது முகத்தை மக்காவிலுள்ள கிப்லாவான கஅபாவை நோக்கி திருப்புகிறார்கள். இருந்த போதிலும் இதனை அவர்கள் வணங்குவதாகக் கருதக் கூடாது. அவர்கள் இறைவனையே வணங்குகிறார்கள. முஸ்லிம்கள் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தலை வணங்குவது இல்லை.

குர்ஆன் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:-

(நபியே) உம்முடைய முகம்(அடிக்கடி) வானத்தை நோக்குவதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதோ நீர் எந்த கிப்லாவை விரும்புகின்றீர்களோ அதன் பக்கமே நாம் உம்மைத் திருப்பி விடுகிறோம்.

மஸ்ஜிதுல் ஹராம் (க அபா ஆலயம்) பக்கமாக உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! இனி நீங்கள் எங்கிருப்பினும் (தொழுகைக்காக) அதன் பக்கமாகவே உங்கள் முகங்களைத் திருப்புவீர்களாக

(குர்ஆன் 2:144)

ஒற்றுமையைப் பேணுதல்

க அபாவை நோக்கித் தான் தொழ வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்படாவிட்டால், முஸ்லிம்கள் அனைத்து திசைகளையும் நோக்கித் தொழுதிருப்பார்கள். ஓர் இறைவனைத் தொழுதிடும் விஷயத்தில் ஒற்றுமை நிலவ வேண்டுமென்பதற்காக, முஸ்லிம்கள் எங்கிருந்தாலும் ஒரே ஒரு திசையை மட்டுமே (அதாவது கஅபா இருக்கும் திசை) நோக்கித் தொழுதிட வேண்டுமென அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளனர். கஅபாவிற்கு மேற்குத் திசையில் வாழுகின்ற முஸ்லிம்கள் கிழக்குத் திசை நோக்கித் தொழுகை புரிகிறார்கள். கஅபாவின் கிழக்குப் பகுதிகளில் வசிக்கின்ற மக்கள் மேற்குத் திசையை நோக்கித் தொழுகிறார்கள். வான வெளியிலிருந்து தொழுகை புரிவதைப் பார்க்கின்றபோது, முஸ்லிம்கள் அனைவரும் மக்காவிலுள்ள கஅபாவை மையமாகக் கொண்ட ஒரு வட்டத்தினுள் நிற்பதைப் போன்று தோற்றமளிக்கும்.

கஅபாவை தவாஃப் செய்தல்

மக்காவிற்கு ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லும் முஸ்லிம்கள் கஅபாவைச் சுற்றி வலம் வருகிறார்கள். இதற்கு தவாஃப் என்று பெயர். இது முஸ்லிம்கள் ஓரிறைவன் பால் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையையும் வணக்கத்தையும் புலப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு சுற்றுவட்டத்திலும் ஒரு மையம் உள்ளது. எனவே வணங்கத்தக்கவன் அல்லாஹ் ஒருவன் மட்டுமே என்பதை இது உணர்த்துகிறது.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் காலத்தின் போது முஸ்லிம்கள் கஅபாவில் நின்று "பாங்க்" (அதான்) சொல்வார்கள் இந்த நிகழ்வு மூலம் நபிகளார் கஅபாவை வணங்கவில்லை. அதனை நோக்கியே தொழுதுள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

முஸ்லிம்கள் கருங்கல்லை வணங்குகிறார்களா?

அந்தக் கருங்கல்லில் என்ன முக்கியத்துவம் உள்ளது. முஸ்லிம்கள் ஏன் அதனை முத்தமிடுகிறார்கள்?

கஅபாவின் கிழக்கு மூலையில் இருக்கக் கூடிய கல் கருங்கல் என அழைக்கப்படுகிறது. முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய மரபுப் படி இந்தக் கருங்கல் இஸ்லாமியச் சின்னமாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் வரலாறு ஆதம், ஹவ்வா காலத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. இறைவனின் இல்லமான கஅபாவை எங்கு கட்டவேண்டுமென்று ஆதம் - ஹவ்வாவிற்குக் காட்டுவதற்காக இந்தக்கல் வானத்திலிருந்து விழுந்ததாக முஸ்லிம்கள் நம்புகின்றனர். இன்னொரு இஸ்லாமிய மரபின்படி, கருங்கல் கஅபாவில் உள்ள கற்களில் ஒன்று தான் என்றும் கருதப்படுகிறது. நபி இப்ராஹிம்(அலை) நபி இஸ்மாயில்(அலை) ஆகியோரின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கஅபாவில் மிஞ்சியிருக்கக்கூடிய கல் இது ஒன்று தான் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்களின் பிறப்பிற்கு முன்னர் கஅபா பல தடவைகள் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகி அழிக்கப்பட்டு பின்னர் பலமுறைகள் கட்டப் பட்டுள்ளது. நபி இப்ராஹிம்(அலை), இஸ்மாயில் (அலை) காலத்திற்குப் பிறகு பல்வேறு காலகட்டங்களில் ஏற்பட்ட பல அழிவுகளிலிருந்து இந்தக் கருங்கல் மட்டுமே தப்பி எஞ்சி நிற்கிறது. மக்காவை விட்டு மதினாவிற்குச் சென்று அங்கு பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பின்னர் மக்கா திரும்பிய நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள், இந்தக் கருங்கல்லை முத்தமிட்ட பின்னர் தான் கஅபாவைச் சுற்றி வலம் வந்தார்கள். பல ஆண்டுகள் தாங்கள் நேசித்த நகரான மக்காவை விட்டு விட்டு மதினா நகர் சென்று பின்னர் மக்கா நகருக்குத் திரும்பி வந்தது

நபிகளாருக்குச் சொந்த வீட்டிற்கு வந்தது போன்ற ஒரு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

புனித பயணத்திற்குத் தலைமை வகித்துச் சென்ற கலீபா உமர்(ரலி) அவர்கள் மக்களுக்கு இதனைத் தெளிவு படுத்தினார்கள். கஅபாவை வலம் வரும் போது, கருங்கல்லை முத்தமிட்ட அவர்கள் அதனை நோக்கி "நீ ஒரு கல்தான், வேறொன்றுமில்லை. நீ யாருக்கும் உதவிடவோ அல்லது தீங்கு இழைத்திடவோ முடியாது. இந்தக் கல்லை நபிகளார் முத்தமிட்டதை நான் பார்க்க வில்லையென்றால், நான் உன்னை ஒரு போதும் முத்தமிட்டிருக்கமாட்டேன்" என்று கூறினார்கள்.

கருங்கல்லைப் பற்றி பல தப்பெண்ணெங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அதனைப் பற்றி குறிப்பாக விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியதிருக்கிறது. அது எரி நட்சத்திரக்கல் அல்ல, சாதாரணக் கல் தான், இதிலிருந்து துவங்கி தான் முஸ்லிம்கள் கஅபாவை வலம் வருகிறார்கள் என்பது இதன் முக்கியத் துவத்தை உணர்த்துகிறது. அதன் நிறம் காரணமாக கல் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இந்தக் கல்லை முஸ்லிம்கள் வணங்குவதில்லை. அது இருக்கும் திசையை நோக்கி தலை பணிவதில்லை. கஅபாவில் உள்ள எந்தக் கட்டிடத்தை நோக்கியும் முஸ்லிம்கள் தலை பணிவதில்லை. இது இந்தக் கருங்கல்லுக்கும் பொருந்தும். ஒரு முறை கராமித்துகள் கஅபாவைத் தாக்கி இந்தக் கருங்கல்லைத் தங்களது நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று அதனைப் பல ஆண்டுகள் தங்கள் வசமே வைத்திருந்தனர். அந்தக் கல் இல்லாத போது முஸ்லிம்கள், அது இருந்த இடத்தின் பக்கம் செல்லவே இல்லை. மாறாக கஅபாவை நோக்கியே சென்றனர். "கஅபா" கட்டிடம் கூட முக்கியமானதல்ல. அவசியத் தேவையானதுமல்ல. அது மராமத்துப் பணிகளுக்காகவோ அல்லது புதிய கட்டிடம் கட்டப்படுவதற்காகவோ இடிக்கப்பட்டால் கஅபாவும் கருங்கல்லும் இருந்த இடத்தை நோக்கியே முஸ்லிம்கள் செல்வார்கள் (அது இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்) முற்கனவே விளக்கிச் சொல்லியபடி கருங்கல்லின் முக்கியத்துவம் என்ன வென்றால், அதிலிருந்து தான் முஸ்லிம்கள் வலம் வர ஆரம்பிப்பார்கள் என்பதேயாகும்.

ஏன் முஸ்லிமல்லாதவர்கள் மக்காவில் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை?

இஸ்லாமியர்களின் புனித இடங்களான மக்காவிற்கும், மதினாவிற்கும் செல்ல முஸ்லிம்மல்லாதவர்கட்கு அனுமதி மறுக்கப்படுவதை சிலர் குறை கூறி வருகின்றனர். இது உண்மைதான். முஸ்லிமல்லாதவர்கள் மக்கா மற்றும் மதினா நகரங்களுக்குள் நுழைய அனுமதியில்லை. இந்தத் தடைக்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை இனி பார்ப்போம். குறை கூறுவோர் விளக்கம் பெற்றிட இது உதவும்.

மக்காவும், மதினாவும் முஸ்லிம்களின் புனிதத் தலங்கள் ஆகும். முஸ்லிம்கள் அந்த நகரங்களுக்குப் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்கிறார்கள். சுற்றிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்லது பொழுது போக்கிற்காகவோ மகிழ்ச்சிக்காகவோ முஸ்லிம்கள் அந்த நகரங்களுக்குச் செல்வதில்லை. முஸ்லிம்கள் தங்களது சமயக் கடமைகளில் ஒன்றான ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்ற அங்கு செல்லுகிறார்கள். எனவே முஸ்லிம்கள் மட்டுமே அந்த இடங்களுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

பிற சமயத்தினரும் இது போன்ற தடைகளை விதித்துள்ளனர். திருப்பதி-திருமலை தேவஸ்தானக் கோவில் கர்ப்பக் கிரகத்திற்குள் (சன்னிதானம்) இந்துக்கள் மட்டுமே செல்லமுடியும். பிற சமயத்தினர் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காகவோ அல்லது பொழுது போக்கிற்காகவோ அங்கு செல்ல முடியாது. இன்றைக்கும் பல கோவில்களில் தலித்துகள் நுழைய அனுமதி இல்லை. பெண்கள் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. அசைவ உணவு உண்போருக்கும் சில

கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

சொந்த நாட்டிலேயே அங்குள்ள சில பகுதிகளுக்குச் செல்ல பொது மக்களுக்கு அனுமதி இல்லை. இராணுவப் பாசறைகளுக்கு இராணுவத்தில் பணிபுரிபவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் செல்வதற்கு அனுமதி இல்லை. அணு உலைகள் கற்றமான பகுதிகளில் ஆராய்ச்சிக்காக நிறுவப்பட்டுள்ள ஆய்வகங்கள், உளவுத் துறையின் தலைமை அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றுக்குள் சாதாரண மக்கள் செல்லமுடியாது. உண்மையிலேயே அந்த இடங்களுக்குச் செல்ல அவசியத் தேவை உள்ளவர்கள் மட்டுமே உரிய அதிகாரிகளிடம் முன் அனுமதி பெற்றுச் செல்ல முடியும். ஒரு இராணுவப் பகுதியினுள் நுழைய விதிக்கப்பட்டுள்ள தடையை ஒரு சாதாரணக் குடிமகன் ஆட்சேபிக்க முடியாது. அதைப் போலவே மக்காவிற்குள்ளும், மதினாவிற்குள்ளும் நுழைய முஸ்லிமல்லாதவர்கட்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள தடையை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது.

அனைத்து நாடுகளுமே, வெளிநாடுகளைச் சார்ந்த குடிமக்களை தங்கள் நாடுகளில் அனுமதிப்பதற்குச் சில சட்டங்களையும் வழிமுறைகளையும் வகுத்துள்ளன. அந்த நாட்டின் சட்ட வழிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு நடப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தால் தான் விசாவே வழங்கப்படுகிறது. அது போலவே சவூதி அரேபிய அரசாங்கம், மக்களின் சமய நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட பின்னரே புனித நகரங்களினுள் நுழைய அவர்கட்கு அனுமதி வழங்குகிறது. முஸ்லிமல்லாதவர்கள் புனித நகரங்களுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அதே நேரத்தில் பிற சமயத்தவர்கள் வேலைக்காகவும், வர்த்தகத்திற்காகவும், சுற்றுலாவுக்காகவும், மற்ற நகரங்களுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.